

မင်းသားမင်းသမီး

မင်းသားမင်းသမီး

ပုသိမ်ဒီဝတြိတ်၊ကျူပျော်ပိုင်၊
အင်းရဲရွာ၊ရွှေကျောင်းတိုက်၌၊ယာပိုထ်မျှတ၊ရရနှစ်ထိ၊

၁၀၇၁ ရွှင်ကြည်ကျင့်ထုံး၊
သီတင်းသုံးတော်မူသော-ရွှေကျောင်းဆရာတော်သည်
အမျိုးသားတို့အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ
ရေးသားပြုပြင်စီရင်တော်မူအပ်သော

မေတ္တာသုပိနဒီပကကျမ်း။

နှင့်

ဘုရားဒီအာဒီနဝကထာ-မေတ္တာစာ။

ရောဂန္ထရ-ဒီပကကထာ။

ဂိပိတိနယ-လထာ။

၄-စောင်တွဲ။

ရန်ကုန်မြို့။

၂၅-လမ်း၊စာဆိုတန်း၊တိုက်နံပါတ် ၁၇-၁၈။

ပြည်ကြီးမန္တလိုင် ဗိမ္ဗူကထာပုံနှိပ်တိုက်။

မဟာသုဒ္ဓိနိပကကျမ်း။

ဓာတိကာ။

ခရ တိ။	အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
၁	နိဒါန်းကိုပြဆိုခြင်း	၁
၁	ပဏာမပဋိညာဉ်ကိုပြဆိုခြင်း	၃
၂	ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက်သော အ ခြင်းအရာတို့ကိုပြဆိုခြင်း	၄
	ပုဏ္ဏားတို့အစီအရင်တို့ကိုပြဆိုခြင်း ...	၅
	မာလိကာမိသုရား တိုက်တွန်းသည်ကို ပြဆိုခြင်း	၆
	ကောသလ မင်းကြီး ဘုရားထံ သွား၍ လျှောက်ထားသည်ကိုပြဆိုခြင်း	၇
	မြတ်စွာဘုရား ဝန်ခံတော်မူသည်ကိုပြ ဆိုခြင်း	၈
	ကောသလမင်းကြီးအိပ်မက်မာတိကာ တို့ကိုပြဆိုခြင်း	၈
၃	ပဌမအိပ်မက်ကို အကျယ် လျှော့ထား သည်ကိုပြဆိုခြင်း	၉
၄	၎င်းအိပ်မက် မြတ်စွာဘုရားအဖြေကိုပြ ဆိုခြင်း	၁၀

ဦးရေ နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	မျှ နံပါတ်။
၅	ဒုတိယအိပ်မက် အကျယ်မေးလျှောက် သည့်ကိုပြဆိုခြင်း	၁၄
၆	၎င်းအိပ်မက်မြတ်စွာဘုရား အဖြေကိုပြ ဆိုခြင်း	၁၅
၇	တတိယအိပ်မက်ကိုပြဆိုခြင်း	၁၇
၈	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၁၈
၉	စတုတ္ထအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း ..	၂၁
၁၀	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၂၂
၁၁	ပဉ္စမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၂၃
၁၂	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၂၄
၁၃	ဆဋ္ဌမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၂၆
၁၄	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၃၀
၁၅	သတ္တမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၃၀
၁၆	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၃၁
၁၇	အဋ္ဌမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း ..	၃၁
၁၈	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၄
၁၉	နဝမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၄
၂၀	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၄
၂၁	ဒဿမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၄၉
၂၂	၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၅၀

အဘိဃာဓက စာတမ်း။

ဆုရုံးတပည့်တော်ကွဲခေါင်းရွာသူကြီးဦးစိန်ဥ၊ ရှိသေ
လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားပါသည်။ ရွှေကျောင်း ဆရာ
ဘော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၊ ရေးသားပြု
ပြင်စီရင်ထော် မူခဲ့သော ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက်ခန်း
သည်၊ စကားပြင်၊ လင်္ကာ၊ သံပေါက်စာများကိုသာလျှင်၊
ပုဂ္ဂိုလ်တော်ရှုရပါသည်ဘုရား။ ပါဠိ-အနက်၊ ကွက်ကွက်
နှင်းကွင်း၊ ရှင်လင်းသေချာ၊ မတွေ့ကြုံဘူးရပါ။ သို့အတွက်၊
ဘာသာမင်းကြီး၏ အမေး၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟောကြား
တော်မူအပ်သော အဖြေ၊ ပါဠိ၊ အနက်တို့ကို၊ ဗဟုသုတ
ဒါယာ၊ အမျိုးသားတို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှါ၊ ရေးသား
နှုတ်ဖောက်တော် မူပါမည့်အကြောင်း၊ ရှိသေလေးမြတ်စွာ
လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဦးစိန်ဥ၊

ကွဲခေါင်းရွာ။

အထူးရွာသူကြီး။

ကျွန်ုပ်ပျော်ပိုင်။

အကြောင်းအရာ။	မျက်နှာ နံပါတ်။
ကောဒဿမ အိပ်မက် အမေးကို ပြဆို ခြင်း	၅၄
၎င်းအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၅၅
ဒွါဒသအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း ..	၅၈
၎င်းအိပ်မက်၏အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၅၈
တေရာဿမ အိပ်မက်၏ အမေးကိုပြဆို ခြင်း	၆၂
၎င်းအိပ်မက်၏အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၆၃
စုဒ္ဓဿမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၆၆
၎င်းအိပ်မက်၏အဖြေကိုပြဆိုခြင်း ..	၆၇
ပဉ္စမအိပ်မက်အမေးကိုပြဆိုခြင်း	၇၀
၎င်းအိပ်မက်၏အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၇၁
သောဠဿမ အိပ်မက် အမေးကို ပြဆို ခြင်း	၇၃
၎င်းအိပ်မက်၏အဖြေကိုပြဆိုခြင်း	၇၅
အိပ်မက် မာတိကာ၏ အနက်ကိုပြဆို ခြင်း	၈၀
အနုသာသနကိုပြဆိုခြင်း	၈၂
နိဂုံးကိုပြဆိုခြင်း	၈၄

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	မျက်နှာ နံပါတ်
သုရာဓိ အာဓိနဝကထာ မေတ္တာစာကို ပြဆိုခြင်း.....	၈၈
ရောဂန္တရ-ဒီပနာ-စာတမ်းကိုပြဆိုခြင်း	၉၁
ဂိဟိဒိနယကထာကိုပြဆိုခြင်း.....	၁၂၁

မာတိကာပြီး၏။

နိဒါန်း။

ကမ္ဘာအစဉ်၊ ရာဇဝင်တွင်၊ စာတင်သမိုင်း။ ဂုဏ်ပြန့်
လှိုင်းလျက်။ တိုင်းမ-ချက်ချာ၊ ဘဝင်သာသည့်၊ ရာဇဌာန၊ ပါ
ကဋဖြင့်၊ ရာမညတိုင်း၊ မွန်တလိုင်းတို့၊ ခွန်လှိုင်းဆက်သ၊
ပဏ္ဏာခရသော၊ ပုသိမ-နဂရ၊ ရာဇအရှိန်၊ တောက်ထွန်းလို့
ထိန်ပေသော၊ မြို့ပုသိမဒိဝတြိတ်၊ ရှိနိဒိတ်-တခရိုင်၊ ကျိုပျော်
ပိုင်ဌာန၊ အင်းရဲရွာဂါမ၊ ရွှေကျောင်းတိုက်ဝိဟာရ၌၊ ဗျတ
ရွှင်ပြုံး၊ နှစ်-ရရ-ကျင့်ထုံးဖြင့်။ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော၊
ရွှေကျောင်း ဆရာတော် ဘုရား သည်။ သနား ကရုဏာ-
သဇ္ဇောဒိတဒယာသည်။ အခါခါတိုက်ထွန်းပြညွှန်းနှိုးဆော်
အပ်သည်ဖြစ်ရကား။ သောဠသဒ္ဓိဝိမာန်၊ ဆွဲခြောက်ချက်
ကို။ ကွက်ကွက်ထင်ထင်။ အနက်ဆင်လျက်၊ စီရင်ညွှန်းပြ၊
အဓိပ္ပါယ်တ္ထနှင့်တကွ ကျနစွာ ရေးသားပြုပြင်တော် မူအပ်
သော၊ မဟာသုပိနဒိပကကျမ်းနှင့်တကွ၊ သုရာဒိအာဒိနဝ
ကထာ-မေတ္တာစာ၊ ရောဂန္ထရဒိပက-ကထာ။ သုံးဖြာသော
ကျမ်းတို့ကို။ ရောဖြမ်းရထားလျက်။ အမျိုးသားတို့အကျိုးငှါ၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ဝိသုကာတပုံနှိပ်တိုက်၌၊ သိုက်
မြိုက်စွာ စီစဉ်လျက်။ စက်တင်ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်အပ်ပါသ
တည်း။

မဟာသုဝိနဒိပကကျမ်း။

၁-မဏာမမုနိညာဠိဘိဝံသိဗြဟ္မစင်္ဂါ။

မဟာသုဝိနဒေသကံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သုခံ ဒဒံ၊
ဒက္ခိဏောယျံ ဝရံ သံဃံ၊ အဘိဝနိယဂါရဝေ။ ။
ဝဇီရဏ္ဍာဌသေနာဝိ၊ ဥပါသကောနယာဝိတော၊
ဝက္ခံ ဓါနိ သုဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ မဟာသုဝိနဒိပကံ။ ။
(ရှေးဂါထာဝိပုလ္လာ၊ နေယျံ ဂါထာဝတ္ထံ)၊

အဟံ၊ ခန္ဓာငါးရပ်၊ ငရမတ်ကို၊ ပညတ်သမုတ်၊ အက္ခန္တံ
သညံ။ မဟာသုဝိနဒေသကံ၊ ကြီးကျယ်ခဲခက်၊ ၁၆-ချက်
သာအိပ်မက်ကြီးတို့၏ အကျိုးအပြစ်တို့ကို၊ စိစစ်ပိုင်းခြား
၍၊ ဟောကြားတော် မူပေသော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ငါး။ သုခံဒဒံ၊ လှူနတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်သောချမ်းသာတို့ကို၊
ကာင်းစွာပေးတော်မူသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ရှစ်တန်၊ နိဗ္ဗာန်၊
သတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော် မြတ်ကို၎င်း၊ ဒက္ခိ
ယျံ၊ မြတ်သောအဗ္ဗကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝရံသံ

ဃဉ္ဇ၊ ရှစ်ပါးအရိယာ၊ မြတ်သံဃာကို၎င်း၊ ဂါရဝေ-ဂါရဝေန၊
 လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ၊ အဘိဝနိယ၊ အလွန်
 အထူး၊ ရှိခိုးဦး၍၊ ဝဇိရဏ္ဏာဌယေန၊ စိန်ဝဇိရ၊ ထိတိုင်းရှာသို့၊
 ဇေတုအဂ္ဂိန်၊ ပြောင်ထိန်ဝင်းစု၊ ဇိနိဇိနိဉ္ဇ၊ ဟု၊ သမုတိပညတ်၊
 ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ ဥပါသကောန၊ ကွဲခေါင်းဂါမ၊ အထူးအာ
 ကာရ၊ နာယကဦးစီး၊ ဣသုကြီး၊ ဒါယကာ၊ ဥပါသကာ
 သည်၊ ယာမိတော၊ ရှေးရှုစေ့ညောင်း၊ တောင်းပန်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တောင်းပန်အပ်သောကြောင့်၊ မဟာသုပိနဒီပကံ၊
 တဆဲ့ခြောက်ချက်၊ ကြီးစွာသော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို ပြရာ
 ပြကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မဟာသုပိနဒီပက မည်သော
 ကျမ်းကို၊ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ သုဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ ကောင်းစွာ
 ဖတ်ယူ၊ လွယ်ကူစွာသိစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝက္ခံ-ဝက္ခာမိ၊
 ရေးသားမိန့်ဆိုပေအံ့။

ပဏာမပဋိညာဉ်ပြီး၏။

၂-ကောသလမင်းကြီး၏မိမိမိမိသော အခြင်းအရာကိုပြဆိုခြင်း။

မဟာအတုထ၊ မကုရဟု၊ လူ့ဘရာဇိန်၊ သာကိန္ဒာမိပတိ၊
 မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်။ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊
 ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံနေတော်
 မူသောအခါ၊ အခါတပါး၌၊ သာဝတ္ထိပြည်ရှင်၊ ဘုရင်ကော
 သထမင်းသည်။ ပစ္ဆိမဖြစ်သောမိုးလင်းသောကံယာမ၌၊ ကြီး

စွာသောအိပ်မက် ၁၆ -ချက်တို့ကို။ ကွက်ကွက်ထင်ထင်၊
မြင်မက်တော်မူ၍။နံနက်မိုးသောက်ထသောအခါ။ပုရော
ဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့အား။ အိပ်မက်၏အကြောင်း။ အကောင်းအ
ဆိုးတို့ကို မေးတော် မူလေသော်။ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားတို့
သည်။အကောင်းအဆိုး၊ ကြောင်းကျိုးထင်ထင်၊ မသိမမြင်
ဘဲ။မိမိတို့၏ကြီးပွားရေး၊လဘာလာဘာကို ဈေးဝွေးလျက်။
အရှင်မင်းမြတ်၊ ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ ဤအိပ်မက်ကြီးတို့
သည်။ တိုင်းပြည်၏ အန္တရာယ်၊ သင်မင်းကြီး၏ အသက်
အန္တရာယ်၊ရွှေနန်းစည်းစိမ်တော်၏အန္တရာယ်၊ထိုအန္တရာယ်
သုံးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးသော အန္တရာယ်သည်။ တကယ်
ကောန်၊ အမှန်ဖြစ်တော် မူပါလိမ့်မည်ဘုရားဟု။ ထက်ဖျား
တခါခါ၊ မျက်နှာ ကြောက်ဟန်၊ လိန်ညာဏ် ကိန်းဆင်၍၊
သံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ၊ကောသလမင်းတရားသည်။ ထောက်ထားမှီခို
ရာမရ၊ကြောက်ထိတ်ထွ၍၊ ဗြဟ္မဏထင်ရှား၊အိုပုဏ္ဏားတို့။
သင်တို့မှတပါး။ ကိုးစားစရာမရှိ၊ အိပ်မက်တို့၏အပြစ်၊ဘေး
ရန်မဖြစ်အောင်၊ စိစစ်ရှာဖွေကြ ကုန်လောဟု။ အဆော တ
လျင်၊မ ရွှင်သောမျက်နှာ၊ မချမ်းသာသောစိတ်ထားဖြင့်၊မိန့်
ကြားတော်မူလေလျှင်။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အရှင်
မင်းမြတ်၊ ကြောက်သန့်တော်မမူထင့်၊ လာလတ္တံ့သောရန်
ဘေးတို့ကို၊ ကင်းဝေးအောင် ပြုပါကုန်အံ့။ အကျွန်ုပ်တို့၏
တတ်သိလိမ္မာသောပညာသည်။ အဘယ်မှာအသုံးချရပါအံ့
နည်း။သဗ္ဗစတုကာယ၏ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အပြစ်ဘေးတို့မှ၊

ကင်းဝေး ပပျောက်အောင် ပုဇော်ပါကုန်အံ့ဟု မင်းကြီး အားသံတော်ဦးဘင်ကြွထေကုန်၏။

ကောသလ မင်းကြီးသည်။ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားတို့၊ လျှောက်ထားသော စကားကို၊ များစွာဝမ်းမြောက်တော်မူ တွ၍၊ ငါ၏အသက်တော်ကိုသင်တို့အား အပ်နှံလိုက်အံ့၊ အ ပြစ်ဘေးတို့မှ၊ ကင်းဝေးအောင်ပြုကြကုန်ထောဟု မိန့်ကြား တော်မူထေလျှင်၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ များစွာသော ဥစ္စာရတနာထာတ်လာဘ်တို့ကို မချရကြတော့အံ့ဟု၊ အား ကြိုးမာန်တက်၊ တက်ကြွသော ဝိတ်တို့ဖြင့်၊ မြို့၏ ပြင်ပ၌၊ ယစ်တွင်းကို ပြုကြကုန်လျက်၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါအမျိုးမျိုး၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသော ဌာနသတ္တဝါ အမျိုးမျိုးတို့ကို ခရုံးရှာဖွေကြကုန်၍၊ ထိုမှတို့မှ၊ လိုသမျှအ တွက်၊ ဆက်လက်ရှာဖွေဟန်အတန်တန်လှည့်ပတ်သွားလာ ကြကုန်၏။ ထိုသို့ခရုံးရှာဖွေ၍ရှိသော အခြေထေးချောင်းအ ခြေနှစ်ချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်၊ သေဘေးမှ ကြောက်လန့်ကုန်၍ပြင်းစွာအော်ဟစ်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ၊ ကောသလ မင်းတရားကြီး၏ ဒေဝိညာထား၊ မာလိကာမိဘုရားကြီးသည်၊ မင်းကြီးထံဆည်းကပ်၍မြတ် သောမင်းကြီးအား ယံကဲ့သို့အရေးကို၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား တို့နှင့် ဆွေးနွေးတော် မူပါသနည်းဟု လျှောက်ထား ထေ လျှင်၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ကြီးကျယ်သော ဒိဝီမက် ၁၆-ချက်တို့၏ အတွက်၊ အသက် အန္တရာယ်၊ တိုင်းပြည် စည်းစိမ်တို့၏ အန္တရာယ်၊ ဘေးရန် အသွယ်သွယ်တို့ကို၊

ကွယ်ကာ စောင့်ရှောက်ရန်၊ စိမ့်သည့် အခန်းအနားတို့ကို။
 ဖိန့်ကြားတော်မူလေလျှင်၊ မာလိကာမိဘုရားသည်၊ ထပ်မံ
 လျှောက်ကြားပြန်သည်မှာ။ သင်မင်းကြီးသည် မလျှောက်
 ပတ်သောအကြံ၊ မမှန်သောအလုပ်၊ မဟုတ်မဟတ် သော
 ပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ မတရားသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုပြုကာ၊ ဒုစ
 ရိုက်မျှသာ ဖြစ်၍၊ စင်စစ်အကျိုးမပြီး၊ ကြီးထေးသော အ
 ကုသိုလ်သာဖြစ်ရာ၏။ ဘေးရန်အန္တရာယ်၊ အသွယ်အသွယ်
 တို့ကို၊ ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်၊ လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်းမဖြစ်
 နိုင်ရာ။ ဘုံသုံးပါး၌၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊
 အဘိတ်၊ အနာဂတ်တို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင်တော်မူ
 နိုင်သော မဟာဗြဟ္မဏကြီး အစစ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်မင်း
 ကြီးအိပ်မက် ၁၆-ချက်တို့ကို၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပိုင်း
 ခြားသိမြင်တော် မူပေအံ့။ သင်မင်းကြီး ကျောင်းတော်သို့
 သွား၍လျှောက်ထားချေဟုတိုက်တွန်းလေ၏။

ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်၊ မျှော်
 မြင်လိမ္မာသော၊ မာလိကာမိဘုရား၏ စကားကြားတော်မူ
 လေလျှင်၊ အားရနှစ်သက်တော်မူ၍၊ မြတ်စွာဘုရားကျောင်း
 တော်သို့သွား၍၊ မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါး၌၊ ဝတ်တွင်းရှိ
 ကြိုးရှိခိုး၍နေ၏။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ သာ
 ယာသော အသံတော်ကိုမြွက်၍၊ မြတ်သော-တကာတော်
 ကောသလမင်းကြီး၊ အလွန်ရှေးဦး၊ အထူးဆောလျင်စွာ၊ အ
 ဘုံကြောင့်သာခဲသနည်းဟုမေးတော်မူလေလျှင်၊ ဘုန်းတော်
 ကြီးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နံနက်၃ နာရီ

သောက်ထအခါ၊ ကြီးစွာသော အိပ်မက် ၁၆-ချက် တို့ကို
 မြင်မက်၍၊ အလွန်ကြောက်လန့်လျက်၊ အိပ်စက်ရာမှထ၍၊
 ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားတို့အားကြားစေ၏။ ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 အလွန်ကြမ်းတမ်းသော အိပ်မက်တို့၊ ပါတည်းဟု၊ ထိုအိပ်
 မက်တို့၏မကောင်းသော အကျိုးအပြစ်တို့၏အတွက်၊ ပယ်
 ပျက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗဝတုကာယဇာတိပုဏ္ဏားအံ့ဟု၊ ယဇာတိ
 ဇာတိရန်အခန်းအနားတို့ကို စီရင်ကြပါကုန်၏။ အလုံးစုံသော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သေဘေးမှကြောက်လန့်ကြပါကုန်၏။ အ
 ရှင်ဘုရားတို့သည်၊ နတ်နှင့်တကွသော-လောကသုံးပါးတို့၌၊
 အဂ္ဂပုဂ္ဂလဖြစ်တော်မူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်- အဘိတ်- အနာဂတ်-ပိုင်း
 ဖြတ်ထင်ထင်၊ သိမြင်တော် မူပေရကား၊ ထိုအိပ်မက်ကြီး
 ၁၆-ချက်တို့၏ အကျိုး အပြစ်တို့ကို၊ ဖွင့်ထွက် ထုတ်ဖော်၊
 ဟောတော်မူပါဘုရားဟု ရှိသေလေးမြတ်စွာလျှောက်ထား
 ထေ၏။

မြတ်သောကောသလမင်းကြီး၊ ငါဘုရားသည်၊ သင်မင်း
 ကြီးလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း၊ နတ်နှင့်တကွသော လော
 က၌၊ ငါဘုရားကိုထား၍ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထို
 အိပ်မက်ကြီး ၁၆-ချက်တို့၏အကျိုးအပြစ်တို့ကို သိစွမ်းနိုင်
 သူမရှိကုန်။ ငါဘုရားသည်၊ ဟောကြားတော်မူအံ့၊ သင်မင်း
 ကြီး၏ မြင်မက်တိုင်း၊ မြင်မက်တိုင်းသော အိပ်မက်တို့ကို
 သာ လျှောက်ကြား ဦးလောဟု- မိန့်ကြားတော် မူထေ၏။
 ကောသလ မင်းကြီးသည် မြင်မက်တိုင်း- မြင်မက် တိုင်း
 သောအစဉ်အားဖြင့်၊ (၁) ဥဿာဒ၊ (၂) ရုက္ခဒ၊

(၃) ဂါဝိယော။ ။ (၄) ဂဝါ။ ။ (၅) အသော။ ။
 (၆) ကံသော။ ။ (၇) သိင်္ဂါလိကာစ။ ။ (၈) ကုမ္ဘော။
 (၉) ပေါက္ခရဏိစ။ ။ (၁၀) အပါက။ ။ (၁၁) စန္ဒ
 နံ။ ။ (၁၂) လာဗူနိသီဒန္တိ။ ။ (၁၃) သိယာပ္ပဝန္တိ။
 (၁၄) မဿူကိယောကဏ္ဍသပ္ပေဂ္ဂိလန္တိ။ ။ (၁၅) ကာ
 ကံသုဝဏ္ဏာပရိဝါရယန္တိ။ ။ (၁၆) တဿာဝကာဇ္ဇေကာ
 နံဘယာဟိတိ။ ။ ဟူသောဒိပ်မက်တို့၏မာတိကာကိုထား
 ချ်၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်ကြားလေ၏။

၃-ဗုဒ္ဓမဇ္ဈိမမက်ကိုအကျယ်လျှောက်

ထားသည်ကိုပြဆိုခြင်း။

ဥသဘာဟူသောမာတိကာစကားကို အကျယ်ဝိတ္ထာ
 ရအားဖြင့်၊ ရှိသေထေးမြတ်စွာလျှောက်ထားသည်ကား။

အဟံဘန္တေကေတာဝသုပိနံဇေဝံအန္ဓသံ၊ စတ္တာရောအဉ္စ
 နဝဏ္ဏာ-ကာဠုဥသဘာ-ယုတ္တိဿာမာတိ၊ စတူဟိဗိဿာဟိ
 ရာဇင်္ဂဏံအာဂတိံ-ဥသဘာယုဒ္ဓံပဿိဿာမာတိ- မဟာ
 ဇနောရာဇင်္ဂဏော သန္နိပတိတေ-ယုတ္တိနာကာရံဒဿေတွာ၊
 နမိတွာဂန္တိတွာ- အယုတ္တိတွာဝပဒိက္ကန္တာ၊ ဣမံပဌမံ- သုပိနံ
 အန္ဓသံ၊ ဣမဿကောဝိပါကောတိ။

(ကောနိပါတ်-မဟာသုပိနဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦး

စွာ၊ ကေဝံ၊ တရသော၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အန္တသံ၊
 မြင်မက်ပါ၏။ စက္ကာရော၊ ထေးကောင် ကုန်သော၊ အဉ္စန
 ဝဏ္ဏာ၊ မျက်စဉ်းညှိအဆင်း ရှိကုန်သော၊ ကာဠုညသဘာ၊
 နွားနက်ကြီးတို့သည်၊ ယုတ္တိဿာမ၊ ငွေကြွကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာတို့မှ၊ ရာဇင်္ဂဏံ၊
 မင်းရင်ပြင်သို့၊ အာဂဏ္ဏံ၊ ပြေးလာကြကုန်၍၊ ဥသဘယုဒ္ဓံ၊
 နွားငွေ့ကြီးကို၊ ပဿိဿာမ၊ ရှုမြင်ကုန်အံ့။ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ မ
 ဟာဒေန၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်း
 ရင်ပြင်၌၊ သန္တုပတိတေ၊ စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ယုတ္တိနာ
 ကာရံ၊ ငွေအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြကြကုန်
 ၍၊ နိဒိတွာ၊ တွန်ကြကုန်၍၊ ဂဇ္ဇိတွာ၊ ကြိုးဝါးကြကုန်၍၊ အ
 ယုတ္တိတွာဝံ၊ မငွေကြကုန်မူ၍ သာလျှင်၊ ပရိတ္တန္တာ၊ ဖဲသွား
 ရှောင်ရှားကြပါကုန်၏။ ဣမံသုဝိနံ၊ ဤအိပ်မက်ကို၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ အန္တသံ၊ မြင်မက်ပါ၏မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမဿ၊ ဤအိပ်
 မက်၏၊ ဝိပါကော၊ ကောင်း၊ မကောင်းသောအကျိုးသည်၊
 ကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဥသဘာဟူ
 သောမာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ ရှိသေ
 စွာလျှောက်ထားသောအိပ်မက်ခန်းတည်း။

၄-ဗဒ္ဓမဇိပ်မက်အဖြေကိုဖြေခြင်း။

မဟာရာဇ-ဣမဿဝိပါကောနဝတဝံ၊ နမမကာလေ
 ဘဝိဿတိ၊ အနာဂတေပနအဓိကာနံကပနရာဇုနံ-အဓိ

ကာနိစ္စ မနုဿာနိကာလေလောကောပရိပဋ္ဌမာနေ- ကုသ
 လေဩဿန္တေ အကုသလေဉ္စ၊ သန္တေလောကဿပရိဟာန
 ကာလေ- ဒေဝါနိသမ္ဘာဝဿိ သတိ၊ မေဃပါဒါ ပန္နိဇ္ဇ
 သန္တိ၊ သဿာနိမိလာယိသန္တိ၊ ဒုန္တိက္ခာဘဝိသန္တိ၊ ဝ
 သိတုကာမာဝိယစတုဟိ ဒိသာဟိမေဃာ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
 ဣတ္ထိဟိအာတပေပတ္တဋ္ဌာနံ- ဝိဟိအာဒီနံ- တေမနဘယေန
 အန္တောပဝေသိတကာလေ၊ ပုရိသေသု- ကုဒါလ ပိဋကဟ
 ဣသုအာဠိဗန္ဓနတ္ထာယနိက္ခန္တေသု ဝဿနာကာရံဒေသ
 တွာ၊ ဂဇ္ဇိတွာဝိဇ္ဇုလတာ- နိတ္ထာရေတွာ- တေဉ္စသဘာဝိယ
 အယုန္တိတွာ ပဒိုက္ကန္တာအဝသိတွာဝ ပလာယိသန္တိ၊ အ
 ယမေတသဝိပါကော၊ တုယံပနတပ္ပတ္တယာကောဝိအန္တရာ
 ယောနတ္ထိ၊ အနာဂတံ အာရမ္မဓိဋ္ဌော သုဝိနောသေ။ ဗြဟ္မ
 ဏာပနအတ္တနောဇိဝိဘုတ္တိ နိဿာယကထယိ သူတိ ဧဝံ
 သတ္တာ သုဝိနသနိပ္ပတ္တိကထေတွာ အာဟဒုဟိယံကထေ
 ဟိမဟာရာဇာတိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)

အနက်ကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောကောသလမင်း
 ကြီး။ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ တဝ၊
 သင်မင်းကြီး၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်အခါ၌။ နေဝဘဝိသ
 တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာထည်း။ မမ၊ ငါတုရား၏။ ကာလေ၊
 လက်ထက်အခါ၌။ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အနာဂတေ
 ပန၊ နောင်အနာဂတ် ကာလ၌ကား။ အဓမ္မိကာနံ၊ တရားမ
 စောင့်ကုန်သော။ ကပနရာဇုနဉ္စ၊ ဆင်းရဲသောမင်းတို့၏၎င်း။
 အဓမ္မိကာနံ၊ တရားမစောင့်ကြံကုန်သော။ မနုဿာနိစ္စ၊ လူပုဂ္ဂို

ဇနိရင်း။ ၁။ သလေ၊ လက်ထက်အခါ၌၊ ထောကော၊ လူအပေါင်း
 သည်၊ ပိပရိဝဋ္ဌမာနေ၊ ဘောက်ပြန်လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊
 ကုသလေ၊ ကုသိုလ်တရားသည်၊ ဩဿန္တေ၊ ယုတ်သည်ရှိ
 သော်၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်တရားသည်၊ ဥဿန္တေ၊ တိုး
 ပွားပြန့်ပြောသည်ရှိသော်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပရိ
 ဟာနု ဘာထေ၊ ဆုတ်ယုတ်သောအခါ၌၊ ဧဝေါ၊ မိမိသည်၊
 သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နဝဿိ သတိ၊ မရွာလတ္တံ့၊ မေဃပါဒါ၊
 မိမိသား၊ မိမိခြေတို့သည်၊ ပန္နိ ဇ္ဇိဿန္တိ၊ ပြတ်ကုန်လတ္တံ့၊
 သဿာနိ၊ ကောက်ပင်တို့သည်၊ မိဿယိဿန္တိ၊ ညှိုးနွမ်း
 ကုန်လတ္တံ့၊ နုန္တိ ကွာ၊ ငတ်မွတ်ကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဝဿိတုကာမာဝိယ၊ ရွာလိုကုန်သကဲ့
 သို့၊ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ မေဃာ၊ မိမိ
 တို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်ကုန်၍၊ ဣတ္ထိဟိ၊ မိန်းမတို့သည်၊
 အာတပေ၊ နေပုဉ္ဇုံ၊ ပတ္တဇ္ဇာနံ၊ ဖြန့်ထွမ်းကြကုန်သော၊ ဝိဟိအာ
 ဒိနံ၊ ကောက်လျားအစရှိသည်တို့ကို၊ တေမနာဘယေန၊ မိမိ
 စွတ်အံ့သည်မှ ကြောံသောကြောင့်၊ အန္တော၊ အိမ်တွင်းသို့၊
 ပဝေသိတကာလေ၊ သွင်းသောအခါ၌၊ ကုဒါလဝိဒူကာဟ
 ဧတ္ထသု၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းထက်စွဲကြကုန်သော၊ ပုရိ
 သေသု၊ တောင်သူယောက်ျားတို့သည်၊ အာဠိဗန္ဓနတ္ထာယ၊
 ထယ်ကံသင်း-ဖွဲ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိက္ခန္ဓေသု၊ ထွက်ကြကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဝဿနာကာရံ၊ မိမိရွာအံ့သောအခြင်းအ
 ရာကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြကုန်၍၊ ဂဇ္ဇိတွာ၊ ထပ်ဖြိုးကုန်၍၊ ဝိဇ္ဇ၊ လ
 တာ၊ သျှပ်စပ်တို့သည်၊ နိစ္ဆာရေတွာ၊ ပြက်ငြေကုန်၍၊ တေဥ

သဘာ၊ ထိုနားလားကြီးလေးကောင်တို့သည်။ အပ၊ နှိုတွာ၊
 မရွှေကြကုန်မူ၍။ ဝဋ်ကွန္တိန္ဒာဝိယ၊ ဗသွားရှောင်လွှဲကုန်သကဲ့
 သို့။ မေဃာ၊ မိဃ်းတို့သည်။ အဝသိတွာဝ၊ မဂ္ဂကုန်မူ၍
 သာလျှင်၊ ပလာယိဿန္တ၊ ပြေးသွားကြကုန်လတ္တံ့။ အယံ၊ ဤ
 နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုးသည်။ တဿ၊ ထိုအိပ်မက်၏။
 ဝိပါကော၊ အကျိုးပေတည်း။ ဟုယံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ တပ္ပစ္စ
 ယာ၊ ထိုအိပ်မက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကောစိ၊ တ
 စုံတခုသော။ အန္တရာယော၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ တစိုး
 တစိမရှိ၊ သေသော၊ ထိုအိပ်မက်သည်။ အနာဂတံ၊ နောင်အ
 နာဂတ်ကာလကို။ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဗိဇ္ဇော၊ မြင်မက်
 သော၊ သုပိနာ အိပ်မက်ပေတည်း။ ပြာဟ္မဏပန၊ ပုဏ္ဏားတို့
 သည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇိဝိတာဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်း
 ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြုကြကုန်၍။ ကထယိံ၊ သု၊ နိမိတ်ဘတ်
 ဆိုကြကုန်၏။ ဣတိ-ဝေ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်
 သည်။ သုပိနဿ၊ အိပ်မက်၏။ နိဗ္ဗုတ္တိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုး
 ကို။ ကထေတွာန၊ ဟောကြားတော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်သောအိပ်မက်ကို။ ကထေ
 ဟိ၊ လျှောက်ဆိုဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးလျှောက်ထားချက်အ
 ရ၊ မြတ်စွာဘုရား-ဟောကြားဆုံးမတော်မူအပ်သော- ပဌမ
 အိပ်မက်ခန်းပြီး၏။

မှတ်ချက်။ ။ မင်းနှင့်တကွ- တိုင်းသူပြည်သား လူအ
 များဟူသည်။ တရားမစောင့်မမြောင့်မတ်သော ခေတ်ကာ

လသည်၊ ပရိဟာန-ခေတ်ကာလသည်၏။ ထိုသူတော်ကောင်း
တို့၏တရား၊ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်သောခေတ်ကာလ၌၊ ခိုဇာတ်
လေဝသ မဖြောင့်မမှန်၊ ကောက်ပဲသီးနှံ ပျက်ပြားသဖြင့်၊
ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ တိုင်းပြည်မြို့ရွာတို့
ကို၊ များစွာထိခိုက်တတ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်၊ မြန်မာတိုင်း
ဘွား၊ အမျိုးသားအမျိုးသမီးတို့သည်၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရား- ပျက်ပြား- ဆုတ်ယုတ်ခြင်း- မရှိကြရလေအောင်၊
စောင့်ရှောက်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို များစွာပြုသင့်-ပြုထိုက်
တပေ၏။

၅-ဒုတိယဇာတ်-အကျယ်စားလျှောက် သည်ဆိုခြင်း။

ဒုတိယာ ဟံဘန္တေဝံ အဇ္ဈသံ၊ ခုဒ္ဒကော ရုက္ခာစေတ
ဂစ္ဆာစပထဝီဘိန္ဒုတွာ-ဝိဒတ္ထိမတ္တဗြူတနမတ္တဗြူ-အနုဂစ္ဆာ
ဝပုပ္ဖန္တိစေတ-ဗလန္တိစ၊ ဣဒံဒုတိယံအဇ္ဈသံ၊ ဣမသကော
ဝိပါကောတိ၊ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော် မူသော
မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောဒိပ်မက်ကို၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈသံ၊ မြင်မက်ပါ၏၊ ခုဒ္ဒကော၊
ငယ်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစေတ၊ သစ်ပင်တို့သည်၎င်း၊ ဂစ္ဆာစ၊
မြို့နယ်တို့သည်၎င်း၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ ခွဲဖောက်
ကုန်၍၊ ဝိဒတ္ထိ မတ္တဗြူ ကတ္တာ မှသည်၎င်း၊ ရတနမတ္တဗြူ၊

တထောဏ်မျှသည်၎င်း၊ အနုဂဏ္ဌော၊ အစဉ်ပေါက်ရောက်ကုန်
၍၊ ပုပ္ဖန္တစေတ၊ ပွင့်လည်းပွင့်ကြကုန်၏။ ဗသန္တစ၊ သီးလည်း
သီးကြကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊
ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣမံသုပိနံ၊ ဤအိပ်မက်ကို။ အစ္ဆ
သံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည်။ ကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကားကော သလမင်းကြီးသည်၊ ရုက္ခာဟူသော
မာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ လေးမြတ်စွာ
လျှောက်ထားသောနှစ်ခုမြောက်သော အိပ်မက်ခန်းတည်း။

၆-ဗုတိယအိပ်မက်-မြတ်စွာဘုရား

အခြေအနေပြခြင်း။

မဟာရာဇ-ဣမဿ ဝိပါကော လောကဿ ပရိဟာန
ကာလေမနုဿာနံ၊ ပရိတ္တာယုကကာလေတဝိဿတိ၊ အနာ
ဂတသ္မိဟိ သတ္တာဘိဗ္ဗရာဂါ တဝိဿန္တိ၊ အပတ္တဝယာ
ကုမာရိကာ ပုရိသန္တရံ၊ ဂဏ္ဌာ-ဥတုနိယော စေတ-ဂန္ထိနိ
ယောစဟုတွာ-ပုတ္တဝိတာဟိ သံဝဓိဿန္တိ၊ ခုဒ္ဒကရက္ခာနံ
ပုပ္ဖဝိယဟိ တာသံ ဥတုနိဘာဝေါ-ဖလံဝိယစ ပုတ္တဝိတ
ရောတဝိဿန္တိ၊ ဣတောနိဒါနိဗ္ဗိတောဘယံနတ္ထိ၊ တတိယံ
ကထေဟိမဟာရာဇာဘိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်အတ္ထကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဣမဿ၊ ဤနှစ်ခုမြောက်သောအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုး

သည်။ လေသာဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပရိဟာနကာလေ၊ အ
ကျင့်တရား ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်သော အခါ၌။ မနုဿာနံ၊
လူတို့၏။ ပရိတ္တာယုက ကာလေ၊ အသက်တိုသောအခါ၌။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသန္တံ၊ စင်စစ်ကောန်မှန်၏။ အနာဂ
တသ္မံ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
တိဗ္ဗရာဂါ၊ အားကြီးဘိုးဘက်၊ ထက်သောရာဂ ရှိကြကုန်
သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အတ္တဝယာဝ၊ အိမ်
ထောင်ပြုဘွယ်၊ အရှယ်မရောက်သေးသည်သာလျှင် ဖြစ်
ကုန်သော၊ ကုမာရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်တို့သည်။ ပုရိသန္တရံ၊
သောကျားတပါးအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ လိုက်သွားကြကုန်၍၊ ဥတု
နိယောစ၊ ဥတုတည်းဟူသောပန်းတို့သည်၎င်း။ ဂန္တိနိယော
စ၊ ကိုယ်ဝန်တို့သည်၎င်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ပုတ္တမိဘာ
ဟိ၊ သားသမီးတို့ဖြင့်၊ သံဝဗ္ဗိဿန္တိ၊ ပွားများကြကုန်လတ္တံ့။
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဟိသန္တံ၊ စင်စစ်ကောန်မှန်ထွ
ပေ၏။ ခုဒ္ဒကရက္ခာနံ၊ သေးငယ်သောသစ်ပင်တို့၏။ ပုပ္ဖဝိဿ၊
ပွင့်သောပန်းကဲ့သို့၊ ဥတုနိဘာဝေါစ၊ ဥတုတည်းဟူသော
ပန်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်၎င်း။ ဖလံဝိယ၊ အသီးသီးသာသကဲ့
သို့၊ ပုတ္တမိဘာရာစ၊ သားသမီးတို့သည်၎င်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်
ပေါ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတော နိဒါနံ၊ ဤမှတစ်ပါးသော အ
ကြောင်းသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ ဝါ၊ သင်
မင်းကြီးအား၊ ဘယံ၊ သားအစာနွယ်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောအိပ်

မက်ကိုကထေဟိ၊ လျှောက်ကြားဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား။ ကောသလ မင်းကြီး-ရိုသေစွာ-လျှောက်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား ဆုံးမတော်မူသောနှစ်ခု
မြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီး၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤနှစ်ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကိုမြတ်
စွာဘုရား-ဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း- ယခုခေတ်သ
မယဉ်-အသက်အရွယ်နှုငယ်လှသော-သူငယ်-သူငယ်မတို့
သည်လူကြီးများကဲ့သို့-ပြောဆိုခြင်း။ လူကြီး-သူကြီးများ၏
အမူအရာတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း။ အဝတ်အစား-ဆင်ယင်ခြင်း-
အိမ်ထောင်ပြုခြင်း စသည်တို့သည်။ ဆုတ်ယုတ်သော-ပရိ
ဟာနခေတ်ကာလ၏ အရိပ်နိမိတ်တွေဖြစ်၍- ဝမ်းမြောက်
ဘွယ်မဟုတ်-ထိတ်လန့်ဘွယ်သာဖြစ်ပေ၏။

၇ - တမိယဇိပ်မက်အစေးကိုပြဆိုခြင်း။

မဟာဂါရိယော ဘန္တေတဒဟု ဇာတိကာနံဝစ္ဆကာနံ
ဒိရုံပိဝန္တိယောအဒ္ဓသံ၊ အယံမေတတိယောသုပိနော၊ ဣမ
ဿကောဝိပါကောတိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်ပြန်မာကား။ ။ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား။ မဟာဂါရိယော၊ နွားမကြီးတို့သည်။
တဒဟုဇာတိကာနံ၊ ထိုနေ့ ဖွားမြင်ကုန်သော၊ ဝစ္ဆကာနံ၊
နွားမငယ်တို့၏။ ဒိရုံ၊ နို့ကို၊ ပိဝန္တိယော၊ သောက်စို့သည်တို့

ကို။ အဟံ၊ အက္ခန္တံ၊ အနုသံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဣမဿ၊ ဤ
ဒိဝ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကော၊ အဘယ်သို့ပါ
နည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဂါရိယော၊ ဟူ
သောမာတိကာစကားကို။ အကျယ်ဝိတ္ထာရေအားဖြင့်၊ လေး
မြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်သော- သုံးခုမြောက်သော ဒိဝ်
မက်ခန်းတည်း။

၈-တတိယဒိဝ်မက်အမြေကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဣမဿဝိဝိပါကော-အနာဂတေဝေ မနုဿာနံ-ဇေဋ္ဌာ
ပစာယိကာကမ္မဿ- နုဋ္ဌကာသေဘာဝိဿတိ။ အနာဂတသ္မိ
ဗြု-သတ္တာမာတာဝိတူသုဝါ-သဿုသဿုရေသုဝါ- လဇ္ဇံအ
နုပဋ္ဌာပေတွာ- သယမေဝကုရုဗ္ဗံ- သံဝိ ဒဟန္တာဝ ဃာ
သတ္ထဝဒနမတ္တဗ္ဗိမဟုလ္လကာနံဒါတုကာမာဒဿန္တိ၊ အဒါတု
ကာမာနဒဿန္တိ၊ မဟုလ္လကာအနာထာ- ဟုတွာအသယံ
ဝသ်- တေသဗြုဒါရေကေအာရာဇေတွာဇိဝိဿန္တိ။ တဒဟု
ဇာတာနံဝတ္ထကာနံဒိပိဝိန္ဒာ မဟာဂါရိယောဝိယ၊ တေမ
ဟုလ္လကာအတ္တနိဿိတကေ- အာရာဇေတွာဇိဝိဿန္တိ၊ မ
ဟာရာဇဣတောနိဒါနိဗ္ဗိတောဘယံနုတ္တိတိ။ (မဟာသုပိ
နဇာတ် အဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဣမဿဝိ၊ ဤဒိဝ်မက်၏လည်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အ

နာဂတေဝေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌သာလျှင်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့
 ၏။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မဿ၊ ကြီးသော သူတို့ကို အရိုအ
 သေပြုသောအမှု၏။ နဋ္ဌကာလေ၊ ချွတ်ယွင်းပျက်ပြားသော
 အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ စင်စစ်ဇ
 ကန်မှန်၏။ အနာဂတသ္မိံ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ သတ္တဝါ
 သတ္တဝါတို့သည်။ မာတာပိတုသုဝါ၊ မိခင်ဘခင်ကျေးဇူး
 ရှင်တို့၌၎င်း၊ သဿု-သဿရေသုဝါ၊ ယောက္ခမမိန်းမ-ယော
 က္ခမယောကျ်ားတို့၌၎င်း၊ ထဇ္ဇံ၊ အရှက်အကြောက်ကို၊ အနု
 ပဋ္ဌာပေတွာ၊ အဘန်ဘန် မထားစေကုန် မူ၍။ သယမေဝ၊
 ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ကုဒုမ္ပံ၊ အရာရာသောဥစ္စာကို။ သံဒေ
 ဟန္တာဝ၊ ပီရင်ကြံကုန်လျက်သာလျှင်။ ဃာသစ္ဆာဒနမတ္တဗ္ဗိ၊
 စားလောက်ဝတ်လောက်ရုံမျှသော ဥစ္စာကိုထည်း။ မဟလ္လ
 ကာနံ၊ အမိအဘယောက္ခမစသောကြီးသောသူတို့အား။ ဒါ
 တုကာမာ၊ ပေးလိုသောသူတို့သည်၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးကြကုန်
 လတ္တံ့။ အဓါတုကာမာ၊ မပေးလိုသောသူတို့သည်၊ နဒဿန္တိ၊
 မျက်နှာရှောင်လွှဲ၊ မပေးဘဲနေကြကုန်လတ္တံ့။ မဟလ္လကာ၊ အ
 မိအဘ-ယောက္ခမ- စသောအိုမင်းသော သူတို့သည်။ အနာ
 ထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အ
 သယံဝသီ၊ ထောက်တည်မှီရာမဲ့၍နေကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ကြကုန်၍၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုအဂ္ဂယ်ယွင်းယို- အိုမင်းကြ
 သော-အမိအဘ-ယောက္ခမစသောသူတို့သည်ထည်း။ ဒါရ
 ကော၊ သားငယ်သွီးငယ်တို့ကို။ အာရာဇေတွာ၊ ချော့မော့
 မျှော်ဖြေနှစ်သက်စေ၍၊ ဝါ၊ သားသွီးတို့ကိုကြောက်ရသော

ကြောင့်၊ ခယပျော်ဖြေနှစ်သက်စေ၍၊ ဇိဝိဿန္တိ၊ အသက်
မွေးရကုန်ထတ္တံ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တဒဟုဇာ
တာနံ၊ ထိုနေ့ပေါက်ဘွားကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာနံ၊ နွားမငယ်တို့
၏၊ ခီရု၊ နို့ရည်ကို၊ ပိဝန္န၊ သောက်စို့ကြကုန်သော၊ မဟာဂါ
ဝိယောဝိယ၊ နွားမကြီးတို့ကဲ့သို့ပေတည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး၊ ဣတော နိဒါနိန္ဒေ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တေ၊ ဘင်မင်းကြီးအား၊ ဘယံ၊ ဘေး
အန္တရာယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောအိပ်
မက်ကို၊ ကထေဟိ၊ လျှောက်ဆိုပြီးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီး ရှိသေစွာလျှောက်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားဖြေဆိုတော်မူအပ်သော၊
သုံးခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီး၏။

မှတ်ချက်၊ ဤသုံးခုမြောက်သော အိပ်မက်အရ၊ ယ
ခုခေတ်ကာလ၌၊ အချို့သောသားသွီးတို့သည်၊ ကြီးလေးထ
သောအပြစ်ကိုမသိ၊ အမိအဘ-ယောက္ခမစသော၊ ဗဟုပ
ကာရ-ဇေဋ္ဌရုဏ်ရှိသောသူတို့ကို၊ မရှိသေခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်
ပြုခြင်း၊ ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းပြုကြလေကုန်ပြီ၊ မြတ်စွာဘု
ရား၊ သုံးခုမြောက်သောအိပ်မက်အရ- ဟောတော်မူသည့်
အတိုင်း၊ ကြီးသောသူတို့ကိုအရိုအသေကင်းမဲ့သော၊ နဋ္ဌကာ
လ-ခေတ်သမယ-အရိပ်နိမိတ်ဖြစ်၍၊ လွန်စွာကြောက်မက်
ဘွယ်ကောင်းထွပေကြောင်း၊ မိခင်-ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့
ကို၊ ကျူးလွန်ပြစ်မှား၊ စော်ကားသောသားသွီးတို့သည်၊ အာ

ဟုဏေယျ-ဟုဆိုအပ်သော အဓိအာမီးလောင်ကျွမ်းသော သူတို့ဖြစ်၍၊ အသက်တိုခြင်း၊ အဆင်းယုတ်ခြင်း၊ ချမ်းသာ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ အားခွန်ဗသ- ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခြင်း စသော မကောင်းကျိုးတို့သည်၊ ရှောင်လွှဲ၍ မရအောင် မျက်မှောက်၌၊ ဇေတုတို တတ်ကြလေကြောင်း။ အဓိအာ တို့ကို၊ ကျူးလွန်ပြစ်မှားသောသားသွီးတို့သည်၊ သဒ္ဓိသ-ပါက၊ မိမိတို့၏ သားသွီးတို့က၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်ခြင်းတို့ကို ခံရတတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ-မြန်မာအမျိုးသား-အမျိုးသွီးတို့သည်၊ မိမိတို့သို့ လွန်စွာထိခိုက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဓိအာ-ယောက္ခမစသောဗဟုပကာရ-ဇေတုတိုရှိသော သူတို့ကို၊ များစွာရိုသေလေးမြတ်ပြုထိုက်ထွပေ၏။

၉-ဓဇုတ္တဒိဋ္ဌိမဏိအမေးအဖြေဆိုခြင်း။

ရရဝါဟောဘန္တေအာရောဟပရိဏာဟသမ္ပန္န- မဟာဂေါဏေယုကပရိပရာယအယောဇေတွာတရုဏေဂေါဒဓမ္မရရေယောဇေန္တေအန္တသံ၊ တေရရံဝဟိဘုံ-အသက္ကောန္တံဆဋ္ဌေတွာအဋ္ဌံသု သကာဇာနိနပဝဋ္ဋံသု၊ အယံမေစတုတ္ထောသုပိနော၊ ကောဇ္ဈမသမိပါကောတိ။ ။ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ရရဝါဟော၊ ဝန်ကို ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပန္န၊ လုံးချမ်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ မဟာဂေါဏေ၊ နွားလားကြီးတို့ကို ယူက

ကန္တ - အ :

ပရံပရာယ၊ ထမ်းပိုးအဆင့်ဆင့်ဖြင့်၊ အယောဇေတွာ၊ မ
တပ်ကြကုန်မူ၍၊ တရုဏော၊ သေးငယ်ပျိုနုကုန်သော၊ ဂေါ
ဓဗ္ဗေ၊ နို့ရို့နို့ခွါဖြစ်သောနွားဝိုက်ကို၊ ခုရေ၊ ဝန်ရှိသောထွည်း၌၊
ယောဇေန္တေ၊ ဘပ်သည်ဝိုက်ကို၊ အန္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏၊ တေ၊
ထိုပျိုနုသောနွားငယ်ဝိုက်သည်၊ ခုရံ၊ ဝန်တင်ထွည်းကို၊ ဝပိ
တံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကြလေကုန်၊
ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်ကြဲကုန်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကြသုန်၏။ သကဇာ
နိ၊ ထွည်းဝိုက်သည်၊ နပဝဋ္ဋံသု၊ မလည်နိုင်ကြလေကုန်၊ ဘန္တေ၊
ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား မေ၊ အက္ခန္တံပီတိ၊
အယံသုဝိနော၊ ဤအိပ်မက်သည်၊ စတုက္ကော၊ လေးခုမြောက်
သောအိပ်မက်ပါတည်း၊ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏၊ ဝိပါကော
အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ ဂဝါ ဟူသော မာဘိကာ၊
စကားကိုအကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ ရှိသေစွာလျှောက်ထား
သောလေးခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းတည်း။

၁၀-စတုတ္ထအိပ်မက်အခြေအနေခြင်း။

ဣမဿဝိ ဝိပါကော အနာဂတေဝေ-အဓမ္မိက ရာဇုနံ
ကာလေ ဘဝိဿတိ၊ အနာဂတသ္မိဒ္ဓိ-အဓမ္မိက ကပဏရာ
ဇာနော ပဏ္ဍိတာနံ ပဝေဏီကုသဏာနံ၊ ကမ္ပံ နိတ္ထရဏသ
ပတ္တာနံ မဟာပတ္တာနံ ယသံနဒဿန္တိ၊ ဓမ္မသဘာယံ ဝိနိစ္ဆယ
ဌာနောပိပဏ္ဍိတေ ဝေါဟာရ ကုသလေမဟလ္လကေ အမစ္စေ

နထပေဿန္တိ တဗ္ဗိပရိတာနံ ပနတရုဏာတရုဏာနံ ယသံ
ဒဿန္တိ။ တယာဉ္စပေဇေဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ ထပေဿန္တိ။ တေ
ရာဇကမ္မာနိစေဝ ယုတ္တာယုတ္တဉ္စ အဇာနိန္ဒာနေဝ ယသံ
ဥက္ခိဝိတုံ သက္ခိဿန္တိ။ နရာဇကမ္မာနိ နိတ္ထရိတုံ၊ တေအ
သက္ကောန္တာကာမ္မရရံသဒေဿန္တိ။ မဟလ္လကာဝိ ပဏ္ဍိတာ
မဂ္ဂယသံအလဘန္တာကိစ္စာနိ နိတ္ထရိတုံသမတ္တာပိကိံ အမ္ဘာ
ကံဖေတေဟိ။ မယံဗာဟိရကဇာတာ အန္တန္တိကာတရုဏ
ဒါရကာဇာနိဿန္တိတိ ဥပ္ပန္နာနိကမ္မာနိ နကရိဿန္တိ။ ဇေ
သဗ္ဗထာဝိတေသံရာဇူနံဟာနိသေဝဘဝိဿတိ။ ရရံဝဟိ
တုံအသမတ္တာနံဝန္တမ္မာနံ ရရေယောဇိတကာလောဝိယရရ
ဝဟာနုဉ္စ မဟာဂေါဏာနံ ယုဂပရံပရာယ အယောဇိဘ
ကာလောဝိယဘဝိဿတိ။ ဣတောနိဒါနိဗ္ဗိတေ ဘယံနုတ္တိ။
ပဉ္စမံကထေဟိမဟာရာဇာတိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)

အနက်ဖြန့်မာကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဣမဿပိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။
အနာဂတေဇေဝ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌သာလျှင်။ အဓမ္မိ
ကရာဇူနံ၊ တရားမစောင့်သောမင်းတို့၏။ ကာယေ၊ အခါကာ
လ၌။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ စင်စစ်ကေနိမ့်၏။ အ
နာဂတသ္မံ၊ နောင်အနာဂတ်အခါ၌။ အဓမ္မိကကပဏရာဇာ
နော၊ တရားမစောင့်သော မင်းဆင်းရဲတို့သည်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊
ပညာရှိကြကုန်သော။ ပဇေလီကုသလာနံ၊ အစဉ်အဆက်
လိမ္မာကုန်သော၊ ကမ္မံ၊ မူကြီးမှုငယ်ကို။ နိတ္ထရုဏသမတ္တာနံ၊
ပြီးဆုံးအောင်ရွက်ဆောင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ မဟာ

မတ္တာနံ၊ အမတ်ကြီးတို့အား၊ ယသံ၊ အခြံအရံစည်းစိမ်ကို၊
 နဒဿန္တိ၊ မပေးကြ ကုန်လတ္တံ့။ ဓမ္မသဘာယဗြို၊ တရား
 သဘင်၌၎င်း၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေဝံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ရုံး၌၎င်း။
 ပဏ္ဍိတော၊ ကျိုးကြောင်းမျှော်သိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဝေါဟာ
 ကောသလေ၊ ဝေါဟာရ၌လိမ္မာကုန်သော၊ မဟာလ္လကော၊ ကြီး
 ကုန်ခန့်ညားကုန်သော၊ အမဇ္ဈ၊ မင်းအမတ်တို့ကို၊ နထပေ
 သန္တိ၊ မထားကြကုန်လတ္တံ့။ တဗ္ဗိပရိတာနံ၊ ထိုမှဘောက်
 ပြန်ကုန်သော၊ တရုဏတရုဏာနံ၊ အလွန် ငယ်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ ယသံ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို၊ ဒဿန္တိ၊ ချီးမြှောက်
 ပေးအပ်ကုန်လတ္တံ့၊ တထာရှုပေဇေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ပျိုနုသောသူတို့ကိုသလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်
 ရာရုံး၌၊ တပေသန္တိ၊ ထားကြကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုပျိုနုသေး
 ငယ်သောအမတ်တို့သည်၊ ရာဇကမ္မာနံစေဝ၊ မင်းမှုကံ့စွာကို
 ကို၎င်း၊ ယုတ္တာယုတ္တဉ္စ၊ အရာ ခပ်သိမ်းတို့၌၊ သင့်မသင့်
 ကို၎င်း၊ အဘနန္တ၊ မသဲကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံယသံ၊ သို
 စည်းစိမ်အခြံအရံကို၊ ဥက္ခိယံ၊ ချီဆောင်ခြင်း၌၊ နေဝသက္ခံ
 သန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုပျိုနုငယ်သော အ
 မတ်တို့သည်၊ ရာဇကမ္မာနံ၊ မင်းမှုကံ့စွာတို့ကို၊ နိဋ္ဌရိတံ၊ ပြီး
 မြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၌၊ နသက္ခံသန္တိ၊ နိုင်ကုန်
 လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုပျိုနုသေးငယ်သောအမတ်တို့သည်၊ ကဒ္ဓရ
 ရံ၊ မင်းမှုမင်းဝန်ကို၊ အသက္ကောန္တ၊ မတတ်စွမ်းနိုင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒသန္တိ၊ စွန့်ကြကုန်လတ္တံ့၊ မဟာလ္လကာ၊ အသက်
 ကြီးကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာအမတ္တာပိ၊ ပညာရှိအမတ်တို့သည်

ထည်း။ ယသံ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ အလဘန္တော၊ မရကြကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ ကိစ္စနိမင်းမှ ကိစ္စတို့ကို။ နိတ္တရိတံ၊ ပြီးမြောက်
 အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာဝီ၊ စွမ်းနိုင် ကြကုန်
 သော်လည်း။ ဇေတပဟိ၊ ထိုမင်းရေးကိစ္စတို့ဖြင့်။ အမှာကံ၊ ငါ
 တို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဗာဟိရကာ၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဇာဘာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အန္တန္တရိ
 ကာ၊ အတွင်းတော်သားဖြစ်ကြကုန်သော။ တရုဏဒါရကာ၊
 ပျိုးသောသူငယ်အမတ်တို့သည်။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကြကုန်
 ထက္ကံ။ ဣဟိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်
 သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုကိစ္စတို့ကို။ နကရိဿန္တိ၊ မပြုကြကုန်
 ထက္ကံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗထာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
 အာ၊ ဖြင့်လည်း။ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုမတရားသောမင်းတို့အား။
 ဟာနိယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားခြင်း သာလျှင်။ ဘဝိ
 သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ခုရံ၊ ဝန်
 ကို။ ဝဟိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ အသမတ္ထာနံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်
 သော။ ဝတ္ထုဓမ္မာနံ၊ နိဗ္ဗိနိစ္စဖြစ်ကုန်သောနွားငယ်တို့၏။ ခုရေ၊
 ဝန်တင်လှည်း၌။ ယောဇိတ ကာလောဝိယစ၊ တပ်သော
 အခါကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ၊ ကသောအခါကဲ့သို့၎င်း။ ခုရေဝဟာနံ၊ ဝန်
 ကိုဆောင်နိုင်ကုန်သော။ မဟာဂေါဏာနံ၊ နွားလားကြီးတို့
 ၏။ ယုဂပရံပရာယ၊ ထမ်းပိုးအဆင့်ဆင့်၌။ ယောဇိတကာ
 လောဝိယစ၊ တပ်သောအခါ။ ဝါ၊ ကသောအခါကဲ့သို့၎င်း။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတော နိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤအိပ်မက် ဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။

ဘယံ၊ ဘေးအန္တရာဟံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောဒိပ်မက်ကို၊ ကထေ
ဟိ၊ ရွှေ့ချက်ထားဦးလော။

ဤသည်ကား။ ။ ကောသလမင်းကြီး ရှိသေလေးမြတ်
စွာရွှေ့ချက်ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားဖြေဆိုတော်
မူသောထေးခုမြောက်သောဒိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၁၁-ဓမ္မဇဇိပ်မက်အစေးကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဘန္တေကေ ဥဘတောမုခံ အသံအဒ္ဓသံ၊ တဿဒိသု
ပဿသုယဝသီသံဒေန္တိ၊ ဘောဒိဟိမုခေဟိခါဒတိ၊ အယံ
မေပဉ္စမောသုဝိနော၊ ဣမသကောဝိပါကောတိ၊ ။ (၎င်း
အဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းကြီးတော် မူသော
မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေ၊ တကောင်သော၊
ဥဘတောမုခံ၊ မျက်နှာနှစ်ခုရှိသော၊ အသံ၊ မြင်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊
မြင်မက်ပါ၏။ တဿ၊ ထိုမျက်နှာနှစ်ခုရှိသောမြင်း၏၊ ဒိသု
ပဿသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သောနံပါးတို့၌၊ ယဝသီသံ၊ မယော
နှံအဖွဲ့ကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကြကုန်၏။ သောအသော၊ ထိုမျက်နှာ
နှစ်ခုရှိသောမြင်းသည်။ ဒိဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ မုခေဟိ၊
ခံတွင်းပါးစပ်တို့ဖြင့်၊ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ အယံသုဝိနော၊ ဤဒိပ်မက်
သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သောဒိပ်မက်

ပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤဒိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
ကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောဿလ မင်းကြီးသည်။ အဿေ
ဟူသော မာတိကာ စကားကို။ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်။
ရိသေလေးမြတ်စွာသျှောက်ထားသော ဒိပ်မက်ခန်းတည်း။

၁၂-ဗုဒ္ဓဓမ္မဒိပ်မက်အမြေအနှစ်အကြောင်း။

ဣမဿပိအနာဂတေအဓမ္မိကရာဇကောယေယေဝဝိပါ
ကောဘာဝိဿတိ၊ အနာဂတသ္မိပ္ပိအဓမ္မိကာဗာလရာဇာနော
အဓမ္မိကောလောကမနုဿေ ဝိနိစ္ဆယေထပေဿန္တိ၊ တေ
ပါပပုညေသုအနာဒရာဗာလာသဘာယံနိသီဒိတွာ ဝိနိစ္ဆယံ
ဒေန္တာဉာဏိန္ဒြိယ-အတ္တပစ္စတ္တိကာနံ ဟတ္ထတောလဉ္စ ဂဟေ
တွာခါဒိဿန္တိ၊ အဿောဝိယ-ဒွိဟိယုခေဟိ-ယဝသိသံခါ
ဒတိ၊ ဣတောနိဒါနိဗ္ဗိတောဘယံနတ္ထိ၊ ဆဋ္ဌကထေဟိ မဟာ
ရာဇာတိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)

အနက်ဖြန်မာကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး
ဣမဿပိ၊ ဤဒိပ်မက်၏လည်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။
အနာဂတေ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌။ အဓမ္မိကရာဇကော
ယေဝ၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့၏။ လက်ထက်အခါ၌
သာလျှင်ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသန္တံ၊ စင်စစ်ကောန်မှန်
စွာပေ၏။ အနာဂတသ္မိပ္ပိ၊ နောင်အနာဂတ်အခါ၌။ အဓမ္မိကာ၊
တရားမစောင့် ကြံကုန်သော။ ဗာလရာဇာနော၊ မင်းမိုက်တို့

သည်။ အဓိကော၊ တရားမစောင့်ကုန်သော၊ လောကမနု
 သေ၊ ပျက်လွယ်ဖြစ်လွယ်ကုန်သောလူတို့ကို၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊
 တရား ဆုံးဖြတ်ရာ၌၊ ထပေဿန္တိ၊ ရာထူးမြောက်စား၍၊
 ထားကြကုန်လတ္တံ့။ ပါပပုညေသု၊ အကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်တို့၌၊
 အနာဒရာ၊ မရှိသေကြကုန်သော၊ တေဗာထာ၊ သို့အမတ်မိုက်
 တို့သည်၊ သဘာယံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘာဝ၌၊ နိသီဒိတွာ၊
 နေကြကုန်၍၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားအဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဒေန္တောပေ၊
 ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အ
 သေ၊ မြင်းသည်၊ ဒွိဟိမုခေဟိ၊ နှစ်ဘက်သောခံတွင်းတို့ဖြင့်၊
 ယဝသိသံ၊ မယောနံ၊ စည်းကို၊ ခါဒတိဝိယ၊ ခဲစားသကဲ့သို့၊
 ဥဘိန္ဒဝိ၊ နှစ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တပစ္စတ္တိကာနံ၊ ခိုက်
 ရန်ဖြစ်ပွား၊ တရားတွေ့သောသူတို့၏၊ ဝ၊ တရားလိုတရားခံ
 တို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ထဉ္စံ၊ တံရိုးသက်ဆောင်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူကြကုန်၍၊ ခါဒိဿန္တိ၊ စားကြကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတောနိဒါနဗြ၊ ဤအိပ်မက် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဘာယံ၊ ဘောအန္တရာယ်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ရ
 မြောက်သော အိပ်မက်ကို၊ ကထေဟိ၊ လျှောက် ထား
 ဦးထော့။

ကောသလမင်းကြီးထေးမြတ်စွာလျှောက်ထား၍၊ မြတ်
 စွာဘုရားဟောကြားဖြေဆိုတော်မူအပ်သော ငါးခုမြောက်
 သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤငါးခုမြောက်သော အိပ်မက်၌၊ ခေါင်း
 တလုံးမျက်နှာတခု၌၊ လျှာနှစ်ခုရှိသောမြင်းဟု မှတ်ထင်ကြ
 ကုန်၏။ ဇွဲဟိ-မုခေဟိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ခေါင်းတလုံး မျက်
 နှာ နှစ်ခု လျှာနှစ်ခု-ဟု-မှတ်ယူကြပါကုန်။ ယခုခေတ်ကာ
 လ၌၊ မင်းတို့သည်၊ လာဘ်စားကြကုန်သည်ဟု၊ များစွာပြော
 ဆိုကြကုန်၏။ မင်းတို့လာဘ်စားခြင်းသည်၊ အဓမ္မိက ရာဇ
 ခေတ်ကာလ၌သာ။ မင်းတို့ လာဘ်စား ထက္ကံဟု မြတ်စွာ
 ဆုရားဟောကြားတော် မူသည့် အတိုင်း။ ဤငါးခုမြောက်
 သောအိပ်မက်အရ၊ အဓမ္မိက- ရာဇ- ခေတ်ကာလကြီးသို့
 ယခုရောက်ကြလေကုန်ပြီ။ ။ ရှေ့နောက် မျှော်မြင်၊ ပညာရှင်
 သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ များစွာထိတ်ထန့်ဘွယ်
 ကောင်းထွပေ၏။ မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ လာဘ်မစားမယူကြ
 ကုန်ဘဲ၊ ဓမ္မိက-ရာဇ- အဖြစ်သို့ ရောက်အောင်၊ ကျင့်ကြံ
 စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၃-ဆဋ္ဌဇိပ်မက်အမေးကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဘန္တေမဟာဇနောသတသဟဿ ဣနိကံသုဝဏ္ဏပါတိ
 ပမဇ္ဇိတွာဗ္ဗမေဝပဿာဝံကရောဟိတိကောဿဇရသိင်္ဂါ
 လဿဉ္ဇပနာမေတိ၊ တံတတ္ထပဿာဝံကရောန္တံအန္ဓသံ၊ အယံ
 မေဆဋ္ဌောသုပိနော၊ ဣမဿကောဝိပါကောတိ။ ။ (၎င်း
 အဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ ။ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း သည်။
သတသဟဿဂ္ဂနိဏံ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ သုဝဏ္ဏ
ပါဘိ၊ ရွှေခွက်ကို။ ပမဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍။ ဣမေဝ၊ ဤရွှေ
ခွက်၌သာလျှင်။ ပဿာဝံ၊ ကျင်ငယ်ကို။ ကရောဟိ၊ စွန့်ခြင်း
ကိုပြုပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧကဿ၊ တကောင်သော။
ဇရသိင်္ဂါလဿ၊ မြေးခွေးဧရိအား။ ဥပနာမေတိ၊ ညွတ်လေ၏။
တတ္ထ၊ ထိုရွှေခွက်၌။ ပဿာဝံ၊ ကျယ်ငယ်ကို။ ကရောန္တံ၊
စွန့်ခြင်းကိုပြုသော၊ ဘံဇရသိင်္ဂါလံ၊ ထိုမြေခွေးဧရိကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤအိပ်မက်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ သုဝိနော၊ အိပ်
မက်ပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည်။ ဧကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမြင်းကြီးသည်။ ကံသော-ဟု
သောမာတိကာဝကားကို။ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်။ လေး
မြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်သော ခြောက်ခု မြောက်သော
အိပ်ခန်းတည်း။

၁၄ - ဆဋ္ဌဇိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿဝိဝိပါကော အနာဂတေယေဝဘဝိသတိ၊ အ
နာဂတသိပ္ပံအဓိကရာဇာနောဇာတိသမ္ပန္နာနံ ကုလပုတ္တာ

နံအာသကံယယသံနဒဿန္တိ၊ ကုလိနေဆဋ္ဌဿန္တိ၊ အ
 ကုလိနာနံယေဝ ဒဿန္တိ၊ ဧဝံမဟာကုလသနိဒ္ဒကတာနိဘဝိ
 ဿန္တိ၊ လာမကကုလသနိဒ္ဒဿရာနိ၊ တေစကုလိနာပုရိသာ
 ဇိဝိတုံအသက္ကောန္တော ဣမေနိဿာယ ဇိဝိဿာမာတိအကု
 လိနာနံဗိတရောဒဿန္တိ၊ ဣတိတာသံကုလဗိတာနံအကုလိ
 နေဟိသဋ္ဌိသံဝါသောဇရသိက်ါလဿေဝသုဝဏ္ဏပါဘိယံ
 ပဿာဝကရဏသဒိသောဘဝိဿတိ၊ ဣတောနိဒါနမ္ပိတော
 ဘယံနတ္ထိ၊ သတ္တမံကထေဟိဘိ။ ။(၎င်းအဋ္ဌကထာ)

အနက်ဖြန်မာကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
 ဣမဿဝိ၊ ဤခြောက်ခု မြောက်သော ဒိဝိမက်၏ လည်း။
 ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အနာဂတေယေဝ၊ နောင်လာလတ္တံ့
 သောကာလ၌ သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။
 ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထင်ရှားကောန်မှန်၏။ အနာဂတသ္မိံ၊ နောင်အနာ
 ဂတ်ကာလ၌။ အဓမ္မိက ရာဇာနော၊ တရားမစောင့်မဖြောင့်
 သောမင်းတို့သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့အား။ အာ
 သကံယ၊ အကျင့်မတူ။ ရွံရှာတော်မူသောကြောင့်။ ယသံ၊
 စည်းစိမ်အခြံအရံကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးကြကုန်လတ္တံ့။ ကုလိ
 နေ၊ လိဗ္ဗာရေးခြား။ တရားဖြောင့်မတ်။ အမျိုးမြတ်သောသူတို့
 ကို၊ ဆဋ္ဌဿန္တိ၊ အသုံးမချ။ စွန့်ပြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ အကုလိ
 နာနံယေဝ၊ တရားမစောင့်၊ မဖြောင့်မမတ်၊ အမျိုးမမြတ်သော
 သူတို့အားသာလျှင်။ ယသံ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို၊ ဒဿန္တိ၊
 ချီးမြှောက်ပေးကမ်းကြကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာကုလသ

နိဗ္ဗာန်ရောမဗြာဟ္မဗျာဒိတ်သောအမျိုးသို့သည်။ ဥက္ကထာနိ၊
 ဂုဏ်သိန်ညွှန်းရှင်းဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်။ ဘဝိ
 သန္တိ ဖြစ်ကြ ကုန်လတ္တံ့။ ထာမကာထုထာနိ၊ ယုတ်ညံ့ဖျင်း
 တော၊ အခြေရုတ်နှုတ်၊ အမျိုးယုတ်သောသူသို့သည်။ ဣသဝ
 ရာနိ၊ အာဏာလွင်းချိုးအစိုးရသို့သည်။ ဘဝိသန္တိ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့။ ကုလိနာ၊ အမျိုးမြတ်ကုန်သော၊ တောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထို
 ယောက်ျား သို့သည်လည်း ဖိဝိဒု၊ ဥစ္စာရှားပါး၊ ထရား
 တောင့်ထွက်မျိုးဘတ်မျက်အောင်၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ
 အသက္ကောန္တ၊ မသတ်စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ ဘဝိ
 တန်ခိုးအမျိုးမြတ်သောငါဘို့သည်။ ဣမေ၊ ဤအမျိုးဘတ်
 ယုတ်သောသူဘို့ကို၊ နိဿာယ၊ ရှိသေခဏ၊ မှီခိုကြကုန်၍၊
 ဖိဝိဿာမ၊ အသက်မွေးကြကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကု
 လိနာနံ၊ အကုန်ရုတ်နှုတ်၊ အမျိုးယုတ်သောသူသို့အသစ်စီတ
 ရော၊ ဆင်းရောင်သာ၊ သွီးချောသွီးစွာဘို့ကို၊ ဒသန္တိ၊ ဝမ်း
 ဆူးအထွက် ပေးသက်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာသံ
 ကုလာဓိတာနံ၊ မင်းဆိုက်ပိုးတန်၊ အာဂိုးတန်သောထိုအမျိုး
 ကောင်သွီးဘို့အား၊ အကုလိနေဟိ၊ အကုန်ဆုံးဝါး၊ အမျိုး
 ခြားသာ သူသို့ဖြင့်၊ သံဝါသော၊ အကြောင်းမထွက်၊ မ
 ပေါင်းဆောင်ရခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ရှေ့သွားနောက်လိုက်၊ မလိုက်
 မထွက်၊ ပေါင်းဆောင်ရခြင်းသည်၊ ဇရသိက်၊ ကံသေ၊ ရုတ်
 ချာယွင်းဟို၊ မြေးခွေးဆိုကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ အဘိုး
 ထင်နိုး ထိုက်သောရွှေကပ်၌၊ ပဿာဇကရဏသမိဿာ
 ဣဝ၊ ခွံတွင်ဝက်ဆုတ်၊ ကျင်ငယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ခြင်းကိုပြုသကဲ့

သို့။ ဘဝိဿတိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတောနိဒါနိဋ္ဌိ၊ ဤအိပ်
မက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီး
အား။ ဘယံ၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောအိပ်မက်ကို။ က
ထေဟိ၊ လျှောက်ထားဦးလော့။

ဤသည်ကား။ ကောသလ မင်းကြီး ထေးမြတ်စွာ
လျှောက်ထား၍။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား ဖြေဆိုတော်မူ
အပ်သောခြောက်ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤခြောက်ခုသောအိပ်မက်၌ ရွှေလင်ဗန်း
ဟုပြောဆိုလေ့ ရှိကြကုန်၏။ သုဝဏ္ဏပါဘိယံ ဟူသောပါဌ
ဖြင့်။ ရွှေခွက်ကိုမှတ်ယူရမည်။ ဤခြောက်ခုမြောက်သော
အိပ်မက်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူသည့်အ
တိုင်း။ ယခုခေတ်ကာလ၌။ ဇာတိသမ္ပန္နဖြစ်ကြ ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသား အမျိုးသွီး အပေါင်းတို့တွင်။ အချို့
သောဥစ္စာနွမ်းမဲ့သောသူတို့သည်။ ဝါ၊ အမျိုးကိုမချစ်သော
သူတို့သည်။ မိမိတို့၏ဓာတ်ယင်ကျေးသွီးကလေးတွေကို၊ အ
မျိုးဇာတ်ကိုမဝံ့ကွက်ဘဲ။ အကျင့်ဆိုးဝါး၊ လူမျိုးခြားတို့နှင့်။
ထိန်းမြားလက်ထပ်၊ ပေးအပ်ခြင်းတို့ကို ပြုကြ ကုန်ပြီ။ အဘိုး
တသိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်နှင့်တူသော ဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုး
တို့ကို။ မပျက်မစီးအောင်။ ကြီးပွားမြင့်မြတ်အောင်၊ ဗုဒ္ဓဘာ
သာအမျိုးသား၊ အမျိုးသွီးတိုင်း။ လေးလေးနက်နက်၊ စောင့်
ရှောက်ထိုက်ထွပေ၏။

၁၅-သတ္တမအိပ်စက်အစားကိုပြဆိုခြင်း။

ဘန္တေ ဧကောပုရိသော ရဇ္ဇံဝဇ္ဇေတွာ ဝဇ္ဇေတွာပါဒမူ
ထေရိက္ခိပတိ၊တေနနိသိန္နဌာနဿ ဟေဌာသယိတာကော
သာတကသင်္ဂါလိ-တဿအဇာနန္တဿဝတံခါဒတိ၊ဧဝါ
ဟံအန္ဓသံ၊အယံမေသတ္တမောသုပိနော၊ ဣမဿကောဝိပါ
ကောတိ၊ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်ကား။ ဘန္တေ၊ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရား၊ဧကော၊ ထယောက်သော၊ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ရဇ္ဇံ၊သားရေလွန်ကြီးကို၊ ဝဇ္ဇေတွာဝဇ္ဇေတွာ၊ကျစ်၍
ကျစ်၍၊ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌၊ နိက္ခိပတိ၊ချထား၏။ တေန၊ထို
လွန်ကျစ်၊ယောက်ျားသည်။ နိသိန္နပိဌဿ၊ နေထိုင် အပ်
သောအင်းပျဉ်၏။ ဟေဌာ၊အောက်၌၊သယိတာ၊ အိပ်၍နေ
သော၊ကော၊ တကောင်သော၊ သာတသင်္ဂါလိ၊ သာမ္မတ်
သောမြေခွေးမသည်၊ တဿ၊ ထိုလွန်ကျစ်သမား၏၊အဇာ
နန္တဿဝ၊မသိစဉ်သာလျှင်၊တံရဇ္ဇံ၊ ထိုသားရေလွန်ကြီး
ကို၊ခါဒတိ၊ခဲစားလေ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊အန္ဓ
သံ၊မြင်မက်ပါ၏၊အယံသုပိနော၊ ဤအိပ်မက်သည်။ မေ၊အ
ကျွန်ုပ်၏၊သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောအိပ်မက်ပါတည်း။
ဘန္တေ၊ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ဣမဿ၊
ဤအိပ်မက်၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ကော၊အဘယ်သို့ပါ
နည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ သိင်္ဂါလိကာ
၈ ဟူသောမာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်။
လျှောက်ထားတောင်းပန်အပ်သောချစ်ချမြောက်သောအိပ်
မက်ခန်းတည်း။

၁၆ - သတ္တဓနိပ်ဓက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿပိ အနာဂတေယေဝပိပါကော ဘဝိဿတိ၊ အ
နာဂတသ္မိပ္ပိ၊ ဣတ္ထိယောပုရိသလောလာ၊ သုဗ္ဗလောလာ၊ အ
လင်္ကာတလောလာ၊ ဝိသိခါယောလာ၊ အာမိသလောလာဘဝိ
ဿန္တိဒုဿိယာဒုစာရာ၊ သာမိကောဟိ ကသိဂေါရက္ခာဒိ
နိကဗ္ဗာနိ ကတွာကိစ္ဆေန ကသိရေနသန္တတံဓနံ- ဇာရေဟိ
သန္တိ သုရိပိဝန္တာ နာယာဂန္ဓဝိလေပနံဓာရယမာနာ အန္တော
ဂေဟေအစွာယိကာဗြ ကိစ္ဆံအနောလောကောတွာဂေဟေပရိ
က္ခေပဿ ဥပရိဘာဂေဟိ- ဆိဒ္ဓဋ္ဌာနေဟိပိဇာရေ- ဥပဓာ
ရယမာနာသေ- ဝပိတဗ္ဗယုတ္တကံ- ဇိဇိပိကောဇေတွာယာဂု
ဘတ္တဓန္ဓကာဒိနိသမ္ပာဒေတွာခါဒမာနာပိလုပ္ပိဿန္တိ။ ဟေ
ဋ္ဌာပိကောနိပ္ပန္နာဆာတသိင်္ဂါလိပိယ ဝဇေတွာဝဇေတွာပါ
ဒမူလေနိက္ခိတ္တံရဇ္ဇံ၊ ဣတောနိဒါနုပ္ပိ-တောဘယံနုတ္ထိ၊ အဋ္ဌမံ
ကထေဟိတိ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အနက်ဖြန်မာကား။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဣမဿပိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ ပိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အ
နာဂတေယေဝ၊ နောင်အနာဂတ် ကာလ၌သာလျှင်။ ဘဝိ

သမာဓိဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ-သန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနာဂ
 တသို့၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ပုရိသ
 လောလော၊ တပါးသောသောကျားတို့၌ လော်လည်ကြကုန်
 သည်။ သုရာလောလော၊ သူရာသောက်ခြင်းတို့၌လော်လည်
 ကုန်သည်။ အလင်္ကတလောလော၊ ဖြူဝါ၊ နီ၊ ရွှေ၊ အထွေထွေ
 သောအဝတ်တန်းဆာတို့၌လော်လည်ကြကုန်သည်။ ဝိသိ
 လောလော၊ အိပ်စဉ်မပြတ်၊ ဣညှိပတ်ခြင်းတို့၌ လော်လည်
 ကုန်သည်။ အာမိသလောလော၊ စားဘွယ်သောက်ခန်း၊ အဆန်း
 ဆန်းသောအာမိသတို့၌လော်လည်ကြကုန်သည်။ ဘဝိဿ
 ဣ၊ မချွတ်ကောန်၊ အမှန်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိ
 ကြကုန်သည်။ ဒုရာစာရာ၊ မကောင်းပြုလုပ်- ယုတ်မာသော
 အကျင့်ရှိကြကုန်သည်။ ဘဝိဿဣ၊ မချွတ်ကောန်၊ အမှန်ဖြစ်
 ကုန်လတ္တံ့။ ဘာဣတ္ထိယော၊ သီလကင်းကွာ၊ ကျင့်ယုတ်မာ
 သောထုံမိန်းမတို့သည်။ သာမိကောဟိ၊ မိမိ-လင်ယောက်ျား
 တို့သည်။ ကသိဂေါ၊ ရက္ခာဇီနိ၊ လယ်ယာလုပ်ခြင်း- နွား
 ကြောင်းခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ကဗ္ဗာနိ၊ နဖူးခြေမ-ချွေးယို
 ကျသောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကတွာ ပြုလုပ်၍၊ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်း
 ရဲငြိုငြင်သော၊ ကသိရေန၊ လယ်လုပ်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တတံ၊ ဆည်း
 ပူးစုဆောင်းရသော၊ ခနံ၊ ဥဌာကို၊ အရေဟိ၊ သယောက်ထင်
 တို့နှင့်၊ ဝါ၊ ကာမေသုနယံ၊ အမှုဆွယ်ကြသောလင်ငယ်
 လင်မျှောင်တို့နှင့်၊ သန္တံ၊ နှစ်ဝကြည်ဖြူ၊ အတူတကွ၊ သုရံပိ၊
 ပျော်ရွှင် ဖြူးထူး။ ယစ်မှူးစေ တတ်သော သေအရက်ကို
 လည်း။ ပိဝန္တာ၊ စိတ်ရှိသလောက်သောက်ကြကုန်လျက်။

မာဿဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ သာနံ သာပြောင်းတို့ကို။ ဝါ၊ တိုက်
 ပန်းဖြူဖွား။ ရေမွှေးပေါင်ဒါတို့ကို။ ဓာရယမာနာ၊ ပြုပြင်ပြင်၊
 ဆင်ယင်ကြကုန်လျက်။ ဂေဟော၊ အိမ်၌။ အစွာယံကံ၊ အ
 ဆောတာလျင်ပြုသင့်ပြုထိုက်သော။ ကိစ္စဗ္ဗိ၊ အမှုကိစ္စအဝဝ
 ကိုလည်း။ အနောထောကောတွာ၊ အပျော်လိုက်စား၊ မိုက်မှား
 မေ့လျော့မှုကြောင့်။ မဂ္ဂမကြည့်ကုန်၍။ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ ပရိ
 ကွေပဿ၊ အိမ်နံရံ၏။ ဥပရိဘာဂေဟိပိ၊ အထက်အဘို့တို့
 ဖြင့်၎င်း။ ဆိဒ္ဓဋ္ဌာနေဟိပိ၊ အပေါက်ရှိရာတို့ဖြင့်၎င်း။ ဇာရေ၊
 သယောက်လင်တို့ကို။ ဝါ၊ ငရဒါရ၊ အဆုံးကျအောင်၊ လုံ့လ
 ထုတ်ဆောင်၊ လင်ငယ်ထင်မျှောင်တို့ကို။ ဥပဓာရယမာနာ၊
 စုံစမ်းကြည့်ရှုလျက်။ ဝါ၊ သာလံမ္ပန္နိန္ဒြိယ၊ မျှော်ကိုးမဆုံး၊ အချိန်
 ဖြိုးကုန်လျက်။ သွေးနက်ဖြန်။ ဝဇေတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ မိမိထင်
 ယောက်ျားမျိုးကြစပါးနှင့် ယှဉ်သော။ ဗိဇ္ဇာ၊ မျိုးစပါးကို
 လည်း။ ကောဇေတွာ၊ ထောင်းဖွတ်၍။ ယာဂုဘတ္တ၊ ခဇ္ဇကာ
 ဒီနိ၊ ယာဂုထမင်း။ ခဲဘွယ်ဟင်းအစရှိသည်တို့ကို။ သမ္မာဒေ
 တွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ခါဒမာနာ၊ ခဲစားကုန်လျက်။ ဝိလုပ္ပိဿန္တိ၊
 ခိုးကြောင်ခိုးစားပျက်ပြားကြကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး။ ဧဟဋ္ဌာဝိဋ္ဌကော၊ အင်ပျဉ်းအောက်၌။ နိပ္ပန္နာ၊ အ
 စာတော်လျက်။ ဝပ်၍နေသော။ ဆာတာသင်္ဂါလံ၊ ဆာမွတ်
 သောခွေးမသည်။ ဝဇေတွာ ဝဇေတွာ၊ ကျစ်၍ကျစ်၍။ ပါဒမူ
 လေ၊ မြေရင်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချဆားသော။ ရဇ္ဇု၊ သားရေလွန်ကြိုး
 ကို။ ခါဒတိဝိယ၊ ခဲစားသကဲ့သို့ပေတည်း။ ဣတောနိဒါဗ္ဗ၊ ဤ
 အိပ်မက်ဟူသော အကြောင့်ကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်း

ကြီးအား။ ဘယ်၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို။
ကထေဟိ၊ လျှောက်ထားဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီး၊ လေးမြတ်စွာလျှော်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ဖြေဆိုတော် မူသော
သတ္တမမြောက်အိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤသတ္တမမြောက် အိပ်မက်ခန်း၌၊ မိန်းမ
များထော်လည်ခြင်း တရားငါးပါးတို့၏အတွက်။ ၂၊ စွာပျက်
စီးခြင်းတို့ကိုပြလေသည်။ ထော်လည်ခြင်းတရား ၅-ပါးမှာ၊
(၁) ပုရိသလောလ၊ တပါးသောယောက်ျားတို့၌ ထော်လည်
ခြင်း (၂) သုရာလောလ၊ ယစ်မျိုးသောက်စားခြင်း၌ ထော်
လည်ခြင်း (၃) အထက်တလောလ၊ အဝတ်တန်းဆာအမျိုး
မျိုးတို့၌မဆင်ခြင်ဘဲလော်လည်ခြင်း၊ (၄) ဝိသိခါလောလ၊
အိမ်ပြင်မပြတ်၊ တွည့်ပတ်ဝင်ထွက်ခြင်း၌လော်လည်ခြင်း။
(၅) အာပိသလောလ၊ စားဆွယ်သောက်ခန်း အဆန်းဆန်း
တို့၌၊ မဆင်ခြင်ဘဲလော်လည်ခြင်း။ ။ ဤထော်လည်ခြင်း
တရားငါးပါးတို့ကို၊ သေချာစွာမှတ်သားကြကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓဘာ
သာအမျိုးသွီး တို့သည်၊ လော်လည်ခြင်းတို့မှ၊ ကင်းလွတ်
အောင်၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ထိုက်လှပေ၏။

၁၇ - အဋ္ဌမဒိပ်မင်္ဂါအမေးကိုပြဆိုခြင်း။

ဘန္တေရာဇဒွါရေဗဟူဟိ တုစ္ဆကုမ္ဘေဟိ ပရိဝါရေတွာ
 ထပိတံကေမဟန္တံ ပုရိတံကုမ္ဘံ အဒ္ဓသံ၊ စတ္တာရောပနဝဏ္ဏာ
 စတုဟိ ဒိသာဟိ စတုဟိ အနုဒိသာဟိဝ-ဃာဇေဟိဥဒကံ
 အာဟရိတွာ အာဟရိတွာပုရိတကုမ္ဘမေဝပူရေန္တိ၊ ပုရိတံ
 ပုရိတံဥဒကံ ဥက္ကရိတွာပလာယာဟိ၊ တေပိပုနုပ္ပနံတထေဝ
 ဥဒကံအာသိဉ္စန္တိ၊ တုစ္ဆကုမ္ဘေပန ဩလောကေန္တာပိနတ္ထိ၊
 အယံမေအဋ္ဌမောသုပ္ပိနော၊ ဣမဿကောဝိပါကောတိ။ ။
 (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၊ ရာဇဒွါရေ၊ မင်း၏တံခါး၌၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ တုစ္ဆကုမ္ဘေဟိ၊ အချည်းနှီးသောရေဒိုးတို့ဖြင့်၊
 ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ထပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ကေမတ
 လုံးသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပုရိတံ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊
 ကုမ္ဘံ၊ ရေဒိုးကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ
 ၏မြတ်စွာဘုရား၊ စတ္တာရောပနဝဏ္ဏာ၊ ရောင်ဆင်းကဲ့ပြား၊
 အမျိုးလေးပါးတို့သည်ကား၊ စတုဟိဒိသာဟိဝ၊ အရပ်လေး
 မျက်နှာတို့မှ၎င်း၊ စတုဟိအနုဒိသာဟိဝ၊ လေးပါးကုန်သော
 အထောင့်အရပ်တို့မှ၎င်း၊ ဃာဇေဟိ၊ ရေဒိုးတို့ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 ကို၊ အာဟရိတွာ၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်ကုန်ဆောင်ကုန်၍၊ ပု
 ရိတကုမ္ဘမေဝ၊ ရေပြည့်ဒိုးကြီးကိုသာလျှင်၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်
 စေကြကုန်၏၊ ပုရိတပုရိတံ၊ ပြည့်လျှံပြည့်လျှံပြီးသော၊ ဥဒကံ၊

ရေသည်၊ ဥတ္တရိတွာ၊ အထက်သို့လျှံတက်၍၊ ပဿယတိ၊ စီးဆင်းပြေးသွား၏၊ တေပိ၊ ထိုအမျိုးလေးပါးလူအများတို့သည်လည်း၊ ပုနပုန္နံ၊ အဘန်ဘန်အထပ်ထပ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရေပြည့်ဆိုးကြီး၌သာလျှင်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာသိဉ္စန္တိ၊ သွန်းလောင်းကြကုန်၏၊ တုစ္ဆ ကုမ္ဘေပန၊ ရေမရှိသောအချည်းနှီးသောဆိုးတို့ကိုကား၊ ဩလောကေန္တပိ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရှုသူတို့သည်လည်း၊ နုတ္တိ-နသန္တိ၊ မရှိကြကုန်တော့၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ အသံ၊ ဤအိပ်မက်သည်၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ သုဝိနော၊ အိပ်မက်ပါတည်း၊ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်သို့ပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၊

ဤသည့်ကား၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ ကုမ္ဘောဟူသောမာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ လျှော်ထားတောင်းပန်အပ်သော ရှစ်ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းတည်း။

၁၈ - အဋ္ဌမအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿပိအနာဂတေယေဝ ဝိပါကောဘဝိဿတိ အနာဂသ္မိဉ္စိလောကော ပရိဟာယိဿတိ၊ ရဋ္ဌံနိရောဇံ ဘဝိဿတိ၊ ရာဇာနောဒုဂ္ဂတာ ကာယဏာဘဝိဿန္တိ၊ ယောဇ္ဇသရောဘဝိဿတိ တဿာဘဏ္ဍာဂါရေသတသဟမတ္တာ ကဟာပဏာ ဘဝိဿန္တိ၊ တေဝေဒုဂ္ဂတာ သဗ္ဗေဇနပဒေ

အတ္တနောဗလိကမ္ပကာရိဿန္တိ။ ဥပဗ္ဗုတာမနုဿာသကော
 ကမ္မန္တေသဇေတွာ ရာဇုနညေဝအတ္တာယ- ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာ
 နိဝပေန္တာ-ရက္ခန္တာ-ထာယန္တာမန္တန္တာ-ပဝေသေန္တာ- ဥဒ္ဓါ
 ခေတ္တာနိကာရေန္တာ-ယန္တာနိကာရေန္တာ-ယန္တာနိဝါဟေန္တာ
 ဖါဏိတာဒိနိပစန္တာ-ပုပ္ဖါရာမေစ-ဗလာရာမေစကာရေန္တာ-
 တတ္ထတတ္ထနိပ္ပန္နာနိ- ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိနိအာဟာရိတွာ ရညောကော
 ဌာဂါရမေဝပူရေဿန္တိ။ အတ္တနောဂဟေသုတုန္တကော
 ဌေသု-ဩဇောကေန္တာပိနဘိဿန္တိ။ တုန္တကုမ္ဘေအနော
 လောကေတွာ- ပုရိတကုမ္ဘေပုရဏသဒိသမေဝ ဘိဿ
 တိ၊ ဣတောနိဒါနိတိတောဘယံနတ္ထိ၊ နဝမံကထေဟိတိ။ ။
 (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အတ္တယောအနာကာ။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ ဣမဿပိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ အနာဂတေ ယေဝ၊
 နောင်အနာဂတ်ကာလ၌သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။
 ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ဟိသတ္ထံ၊ စင်စစ်ဒီကန်မှန်၏။ အနာဂတ
 သိ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။
 ပရိဟာယိဿတိ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်
 လတ္တံ့။ ။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်။ နိရောဓံ၊ တရားသဖြင့်ဩဇာ
 အာဏာရှိသောသူမရှိသည်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရာဇာ
 နော၊ မင်းတို့သည်။ ဒုဂ္ဂဘာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်
 သည်။ ကပဏာ၊ အထီးကျန်ကုန်သည်။ ဘိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်လတ္တံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣဿရော၊ အာဏာ
 လွှမ်းမိုးအစိုးရသည်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုအ

စိုးရသောသူ၏။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌၊ သတသဟ
 သမတ္တာ၊ တာသိန်းမျှလောက်ကုန်သော၊ ကဟာပဏာ၊ အ
 သပြာတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိသည်၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇံ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဒုဂ္ဂတာ၊ ထိုမင်းဆင်း
 ရဲတို့သည်။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်တို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလ်ကမ္မံ၊
 အခွန်ရမှုကို။ ကာရိဿန္တိ၊ ပြုစေကြကုန်လတ္တံ့။ တေဟိ၊ ထို
 မင်းဆင်းရဲတို့သည်။ မနုဿာ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအ
 ပေါင်းတို့ကို။ ဥပန္နုတာ၊ နှိုင်းစာအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၏။ သ
 ကေ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုကိစ္စတို့ကို။
 ဆဇေလ္လာ၊ စွန့်ကြဲကုန်၍။ ရာဇုနညေဝ၊ မင်းတို့၏သာလျှင်။
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ။ ပုဗ္ဗတ္ထာပရတ္ထာနိ၊ ကောက်
 ပဲတို့ကို။ ဝပေန္တာ၊ စိုက်ပျိုးကြကုန်လျက်။ ရက္ခန္တာ၊ စောင့်
 ရှောကုန်လျက်။ လာယန္တာ၊ ရိတ်ကုန်လျက်။ မဒ္ဒန္တာ၊ နယ်ကြ
 ကုန်လျက်။ ဝေဝေသန္တာ၊ မင်းအိမ်ကိုသို့သွင်းကြကုန်လျက်။
 ဥဇ္ဈာနော၊ ကြံခင်းတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်လျက်။
 ယန္တာနိ၊ ကြံကြိတ်စက်တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်လျက်။
 ယန္တာနိ၊ ကြံကြိတ်စက်တို့ကို။ ဝါဟန္တာ၊ ဆောင်ကြစေကုန်
 လျက်။ ဖါလိတာဒိနိ၊ တင်လဲအစရှိသည်တို့ကို။ ပစန္တာ၊ ချက်
 ကုန်လျက်။ ပုပ္ဖါရာမေစ၊ ပန်းအရောင်တို့ကို၎င်း။ ဗလာရာမေ
 စ၊ သစ်သီးအရောင်တို့ကို၎င်း။ ကရောန္တာ၊ ပြုကြကုန်လျက်။
 တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ နိဗ္ဗန္တာနိ၊ ပြီးစီးကြကုန်သော။
 ပုဗ္ဗတ္ထာနိ၊ ကောက်အစရှိသည်တို့ကို။ အာဟာရိလ္လာ၊ ဆောင်
 ကြကုန်၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ကောဌာဂါရမေဝ၊ ဝပါးကိုတော်

ကိုသာလျှင်။ ပုရေသာန္တိ၊ ပြည့်စေကြကုန်လတ္တံ့။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဂေဟေသု၊ အိပ်တို့၌။ တုတ္တကောဋ္ဌေသု၊ အချည်းနှီး
သော ကျီတို့၌။ ဩလောကောန္တသိ၊ ကြည့်ရှုခြင်း တို့သည်
လည်း။ နာဂိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး။ တုတ္တကုတ္တေ၊ ရေတစက်မျှမရှိ။ အချည်းနှီး
သောရေခိုးတို့ကို။ အနောလောကောတွာ၊ မကြည့် မရှုကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိတကုတ္တေ၊ ရေပြည့်ခိုးကြီး၌။ ပုရဏသမိ
သမေဝ၊ ထပ်ခါထပ်ခါပြည့်စေသည်နှင့်။ သည်သာလျှင်။
ဘဂိဿဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတောနိဒါနဗျူ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ၊
ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောအိပ်မက်ကို။ ကထေဟိ၊
လျှောက်ဆိုဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား။ ကောသသမင်းကြီးလေးမြတ်စွာလျှောက်
ထား၍။ မြတ်စွာဘုရားဖြေဆိုဟောကြားတော် မူအပ်သော
ရှစ်ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်သော မင်းတို့သည်။
ရွှေငွေဥစ္စာ၊ ရတနာတို့ကို စည်းကမ်းမရှိ။ ထင်သလိုသုံးစွဲ၍။
ဘဏ္ဍာတိုက်တို့၌၊ ရွှေငွေဥစ္စာ-ရတနာ-နည်းပါးသောအခါ၊
ပြည်ရွာ-ဇနပုဒ်တို့၌။ အနွန်ဘဏ္ဍာတိုးတက်ခြင်း။ မင်းမှမင်း
ရေးများခြင်း။ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို ဆင်းရဲ စေလျက်။
ရေခိုးကြီးကို။ ထပ်ခါထပ်ခါရေလောင်းသည်ပမာ၊ မိမိတို့
ဘဏ္ဍာတိုက်ကိုသာ၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြည့်စေရန်၊ စိမ့်အုပ်

ချုပ်သော မတရားသော မင်းမျိုး၏ ထက်ထက် အခါ မျိုး
ကိုပြသည်။

၁၉ - နဝမဇိပ်မက်အမေးကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဘန္တေကေပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမသဉ္စန္ဒံ ဂန္တိရံ သဗ္ဗတောတိတ္ထံ
ပေါက္ခရဏိံ အဋ္ဌသံ၊ သမန္တတောစွိပဒစတုပ္ပဒါဩတရိတွာ
တတ္ထပါနိယံဝိဝန္တိ၊ တဿမဇ္ဈေဂန္တိ ရဋ္ဌာနေဥဒကံအာဝိလံ၊
တိရုပ္ပဇေသေသု စွိပဒစတုပ္ပဒါနံ အတ္တမဋ္ဌာနေသုအတ္ထံ ဝိပ္ပ
သန္တံအနာဝိလံ၊ ဝေါဟံအဋ္ဌသံ၊ အယံမေနဝမော သုပိနေ၊
ဣမဿကောဒိပါကောဘိ။ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကာ။ ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမ
သဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသောပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း
သော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်စွာထသော၊ သဗ္ဗတောတိတ္ထံ၊ အလုံးစုံ
သောအရပ်တို့၌ရေဆိပ်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကို၊
အဋ္ဌသံ၊ မြင်မက်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်သောအရပ်တို့၌၊ စွိပဒစတုပ္ပဒါ၊ အခြေနှစ်ချောင်း
အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဩတရိတွာ၊
သက်ဆင်းကြကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၌၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊
ဝိဝန္တိ၊ သောက်ကြကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုရေကန်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အ
လယ်ဖြစ်သော၊ ဂန္တိရဋ္ဌာနေ၊ နက်ရာအရပ်၌၊ အာဝိလံ၊
နောက်ကျိ၏၊ တိရုပ္ပဇေသေသု၊ ရေတိုင်ရာကမ်းနားအရပ်တို့

၌၊ နိပဒစတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း၊ အခြေလေးချောင်း၊ ရှိ
သောသတ္တဝါတို့၏။ အတ္တမနုဋ္ဌာနေ၊ နင်းသွား၊ ရာအရပ်တို့၌။
အတ္ထိဝိပ္ပသန္တံ၊ အလွန်ကြည်လင်၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အနာ
ဝိလံ၊ မနောက်ကျ၊ ဖေ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်း။ အန္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ
၏၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံ၊ ဤအိပ်မက်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သုပိနော၊ အိပ်မက်ပါတည်း။
ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကော၊ အ
ဘယ်သို့ပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပေါက္ခရေဏီစ-
ဟူသော မာတိကာစကားကို အကျယ် ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊
လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထား၊ အပ်သော ၉-ခုမြောက်သော
အိပ်မက်ခန်းတည်း။

၂၀-နဝမအိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿပိအနာဂတောယေဝဝိပါကောဘာဝိဿတိ၊ အနာ
ဂတသို့ ဦးရာစာနောအခမ္ဘိကာဘာဝိဿန္တိ - ဆန္ဒာဒိဝထေန
အဂတိဂမနံဂစ္ဆန္တာရန္တံ ကာရိဿန္တိ၊ ဓမ္မေနဝိနိစ္ဆယံနာမ
နဒဿန္တိ၊ လဉ္စဝိတ္ထကာ ဘာဝိဿန္တိ နေလောလာ၊ ရဋ္ဌဝါ
သိကေသု ခန္တိမေတ္တာနုဇ္ဈယာနာမနဘာဝိဿန္တိ၊ ကာက္ခဋ္ဌာမ
သာ၊ ဥစ္ဆယန္တိဥစ္ဆယက္ခဏိကာဝိယ မနုဿပိဇဇ္ဇန္တာ-
နာနုပ္ပကာရေန-ဗလိ ဥပ္ပါဒေန္တာဝနံဂဏှိဿန္တိ၊ မနုဿာဗ
လိဝိဇ္ဇိတာ ကိဗ္ဗိ ဒါ၊ ဘုံ အသက္ကောန္တာ- ဂါမ နိဂမာဒယော

ဆနေကွာပဗ္ဗန္တိ-ဂစ္ဆာ ပါသံကပ္ပိဿန္တိ၊ မဇ္ဈိမဇနပဒေါ
သုညောဘာဝိဿဘိ၊ ပဗ္ဗန္တေယဝဇာနာဝါသောဘာဝိဿ
တိ၊ သေယုထာဝိဂေါက္ခရုဏိ သာ-မဇ္ဈေဉဒကံအာဝိထံ၊ ပ
ရိယန္တေဝိပ္ပသန္တံ၊ ဣတောနိဒါနံဗြိ တောဘယံနတ္ထိ၊ ဒသမံက
ထေဟိတိ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထ ယောဇနာကား။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ ဣမသေဝိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။
အနုဂတေယေဝ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌သာလျှင်၊ ဘာဝိ
ဿတိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိ၊ ငါတုရား၏စကားတော်သည်။
ထင်ရှားကောန်မှန်၏ အနာဂတသို့၊ နောင်အခါကာလ၌၊ ရာ
ဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ အဓိဋ္ဌိကာ၊ တရားမစောင့်ကြကုန်
သည်။ ဘာဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဆန္ဒာမိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂ
တိ-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဂတိဂမနံ၊ မလားအပ်
သည်ကို သားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်စားကြကုန်လျက်၊ ချဉ်း
မင်းအဖြစ်ကို ကာရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေန၊ တရား
သဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယံနာမ၊ အဆုံးအဖြတ်မည်သည်ကို၊ နဒဿ
န္တိ၊ မပေးကြကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗဝိတ္တကာ၊ တံရိုးလက်ဆောင်ယူ
ကြကုန်သည်။ ဘာဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓနုလောလာ၊ ဥစ္စာ
၌လောင်လည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌဝါသကောသု၊ တိုင်းနေ
ပြည်သူအပေါင်းတို့၌၊ နေသံ၊ ထိုတရားမစောင့်သောမင်းတို့
၏၊ ခန္တိမေတ္တာနုဗ္ဗယာနာမ၊ သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း-သနား
ခြင်းတို့မည်သည်။ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကာက္ခဋ္ဌာ၊
ခက်ထန်ကြကုန်သည်။ ဗရုဿ၊ ကြမ်းထန်ကြကုန်သည်။

ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဥစ္စယန္တေ၊ ကြံညှစ်ယန္တရား
စက်၍။ ဥစ္စကုက္ခန္တိကာဝိယ၊ ကြိတ်အပ်သောကြံပိုင်းတုံးကဲ့
သို့။ မနုဿေ၊ တိုင်းနေပြည်သူ လူအပေါင်းတို့ကို။ ပိဇ္ဇန္တံ၊
နှိပ်စက်ကြကုန်လျက်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြား
သောနည်းဖြင့်။ ဗလိ၊ အခွန်အထုတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တံ၊ ဖြစ်စေ
ကုန်လျက်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဏှိဿန္တိ၊ ယူကြကုန်လတ္တံ့။ မ
နုဿာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ဗလိပိဋ္ဌိတာ၊ အခွန်အထုတ်
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိဉ္စ၊ အနည်းငယ်သောဥစ္စာ
ကို။ ဒါသံ၊ ပေးနိုင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဂါမနိဂမာဒယော၊ ရွာနိဂုံး အစရှိသည်တို့ကို။
ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၍။ ပစ္စန္တံ၊ တိုင်းစွန့်ပြည်နားသို့။
ဂဏှိဿန္တိ၊ ပြောင်းရွှေ့သွားရောက်ကြကုန်၍။ ဝါသံ၊ နေထိုင်
ခြင်းကို။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လတ္တံ့။ မန္တိမ-ဇနပဒေါ၊ မြို့
လယ်ဇနပုဒ်သည်။ သုညော၊ လူသူကင်းဆိတ်သည်။ ဘဝိဿ
တိ၊ မချွတ်ကော်အမှန် ဖြစ်လတ္တံ့။ ပစ္စန္တေယေဝ၊ တိုင်းစွန့်
ပြည်နား၌သာလျှင်။ ဗာနာဝါသော၊ အပေါင်း ဖွဲ့လျက်၊ တခဲ
နက်နေထိုင်ကြသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာရာ
ဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ မဇ္ဈေ၊ အ
လယ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အာဝိလံသေယျထာဝိ၊ နောက်ကျီ
သကဲ့သို့၎င်း။ ပရိယန္တေ၊ ရေကန်၏အစွန်အနား၌။ ဝိပ္ပသန္တိ-
သေယျထာဝိ၊ ရေကြည်သကဲ့သို့၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အတောနိဒါနဋ္ဌိ၊ ဤအိပ်မက်
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။

ဘယံ၊ ကြောက်ထိတ် ထန့်ဘွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို၊ ကထေဟိ၊ လျှောက်ဆို ဦးလော၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ ဖိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးထေးမြော်စွာလျှောက် ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား၍ဆိုတော်မူအပ်သော ၉-ခုမြောက်သော အိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ တရားမစောင့်၊ မခြောင့်မမတ်သောမင်း ဝို့၏ လက်ထက်၌၊ ၁-ဆန္ဒာဂတိ-ချစ်သဖြင့် မလားအပ် သည်ကိုလားခြင်း၊ ၂-ဒေါသာဂတိ-မုံးသဖြင့်၊ မလားအပ် သည်ကိုလားခြင်း၊ ၃-ဘယာဂတိ၊ ကြောက်သဖြင့်၊ မလား အပ်သည်ကိုလားခြင်း၊ ၄-မောဟာဂတိ၊ မိုက်မှားသဖြင့် မလားအပ်သည်ကိုလားခြင်း၊ ထိုအဂတိ-တရားလေးပါးတို့ လိုက်စား၍၊ တံရိုးသက်ဆောင်စားခြင်း၊ မတရားသော အလေ့အကျင့်တို့ကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏အပေါ် ၌၊ သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ သနားခြင်းမရှိ၊ များစွာဒိဗ္ဗိဒ္ဓိ ပြောင်ကြောင့်၊ မြို့ရွာ-နိဂုံးတို့မှ ထွက်ပြေး၍၊ တိုင်းစွန့် ပြည်နားပြောင်းသွားနေထိုင်ကြသဖြင့်၊ မြို့ရွာ-နိဂုံးဆိတ်၍၊ တိုင်းစွန့်ပြည်နား စည်ကားသည်ကိုပြသည်။ အဂတိတရား ၄ ပါး၊ မလိုက်စားဘဲ၊ တရားဖြောင့်မတ် မင်းကောင်းမင်း မြတ်ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၂၁-ဒသမဓိပ်မက်အမေးကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဘန္တေဧကိဿာယေဝကုန္တိယာ-ပစ္စမာနံ ဩဒနံအန္ဓသံ၊ အပါကန္တိဝိစာရေတွာဝိဘဇိတွာထပိတံဝိယ- တိဟာကာရေဟိပစ္စမာနံ- ဧကသ္မိံပဒေသေအတိကိလိန္နောဟောတိ၊ ဧကသ္မိံဥတ္တဏ္ဏုလော၊ ဧကသ္မိံသုပက္ကောတိ၊ အယံမေဒသမောသုပိနာ၊ ဣမဿကောဝိပါနောတိ။ ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ ဧကိဿာယေဝ၊ တလုံးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကုန္တိယာ၊ ထမင်းဧခိုး၌၊ ပစ္စမာနံ၊ ချက်သော၊ အပါကံ၊ ကျက်နည်းမဟုတ်သော၊ ဝါ၊ အကျက်မညီသော၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အန္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား။ အပါကန္တိ၊ အကျက်မညီသော ထမင်းဟူ၍၊ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်သည်ရှိသော်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ထပိတံဝိယ၊ ထားသကဲ့သို့၊ တိဟာကာရေဟိ၊ သုံးခုသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပစ္စမာနံ၊ ကျက်သောထမင်းကို၊ အန္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဧကသ္မိံပဒေသေ၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌၊ အတိကိလိန္နော၊ အလွန်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံပဒေသေ၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌၊ ဥတ္တဏ္ဏုလော၊ မှောက်ပြန်သောဆန်သည်။ ဝါ၊ မကျက်မနပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိံပဒေသေ၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌၊ သုပက္ကော၊ ကောင်းစွာကျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့မြင်မက်

ခြင်းသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊
သုဒ္ဓိနော၊ ဒိပ်မက်ပါ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမဿ၊
ဤဒိပ်မက်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်သို့ပါ
နည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ အပါက၊ ဟူ
သောမာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့် လေး
မြတ်စွာလျှောက်ထားအပ်သော၊ ၁၀-ခုမြောက်သော ဒိပ်
မက်ခန်းတည်း။

၂၂-ဒသဇေတိမုက္ခိအဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿဝိအနာဂတေယောဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ အ
နာဂတသ္မိံဗြု-ရာဇာနောအဓမ္မကာဘဝိဿန္တိ၊ တေသုအဓမ္မ
ကေသု ရာဇအမစ္စာဝိ-ဗြာဟ္မဏ- ဂဟဋ္ဌတိကာဝိ နေဂမ
ဇနပနီဝိတိဿမဏဗြာဟ္မဏေဥပဒါယ-သဗ္ဗေမနုဿာအ
ဓမ္မကာဘဝိဿန္တိ၊ တတောတေသံအာရက္ခဒေဝတာဗလိ
ပနိဂ္ဂါဟိကာဒေတာ၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ အကာသဋ္ဌဒေဝတာ
တိ-ဇေဝဒေဝတာဝိအဓမ္မကာဘဝိဿန္တိ၊ အဓမ္မက ရာဇနုဉ္စ
ရဇ္ဇေ ဝါတာဝိဿမာ-ခရာဝါယိဿန္တိ၊ တေအာဏာသဋ္ဌ
ဝိမာနာနိကမ္ပေဿန္တိ၊ တေသုကပ္ပိတေသုဒေဝတာ- ကုပိ
တာဒေဝံဝဿိ ဘုံနုဓဿန္တိ၊ ဝဿမ္ဗောဝိဿဗ္ဗတ္တကဿိ
ကမ္ပဿဝါ- ဝပကမ္ပဿဝါ- ဥပကာရကောဟုတ္တာ နဝ
ဿတိ၊ ယထာစရဋ္ဌေဇေဇနပဒေဝိဂါမေဝိ-ကောတဋ္ဌာကော

ဝိ-ကောဿရေဝိ-ကောပဟာရေန ဝ-နဝဿိဿတိ။ တဠာ
 ကဿဉ္စပရိတာဂေဝဿန္တောဟေဋ္ဌတာဂေန ဝဿိဿတိ။
 ဟေဋ္ဌတာဂေဝဿန္တောဉ္စပရိနဝဿိဿတိ။ ကောသ္မိတာ
 ဂေသဿာနိ-အတိဝဿန-နဿိဿန္တိ။ ကောသ္မိ အနော
 ဝဿန္တေမိလာယိဿန္တိ။ ကောသ္မိ သဗ္ဗာဝဿမာနောသမ္ပာ
 ဒေသတိ။ ဧဝံကောဿရညောရဇဇေ ဂုတ္တသဿာပိ- တိပ္ပ
 ကာရာဘိဿန္တိ။ ကောဏုန္တိယာ ဩဒနောပိယ၊ ဣတောနိ
 ဒါနဗြိတောဘယံနတ္ထိ။ ကောဒသမံကထေဟိတိ။ (၎င်းအ
 ဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောကော
 သလမင်းကြီး၊ ဣမဿပိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ ဝိပါကော၊ အ
 ကျိုးသည်။ အနာဂတေယေဝ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌သာ
 လျှင်၊ ဘဝဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ စင်စစ်ကေန့်မှန်၏။ အ
 နာဂတသ္မိံ၊ နောင်အခါကာလ၌၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ အ
 ဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်ကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့။ တေသုအဓမ္မိကေသု၊ ထိုတရားမစောင့်သောမင်းတို့
 ၌။ ရာဇအမစ္စာပိ၊ မင်းအမတ်တို့သည်၎င်း။ ပြာဟ္မဏဂဟပ္ပ
 တိကာပိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၎င်း။ နေဂမ-ဇနပဒါပိ၊ နိ
 ဂုံးဇနပုဒ်နေသူတို့သည်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏေ၊
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဉပါဒါယ၊ အစပြုကုန်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိင်း
 ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားမစောင့်
 ကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေတာ၊ ထိုနောက်
 ၌။ တေသံ၊ ထိုမင်းနှင့်တကွတိုင်းသူပြည်သားတို့ကို။ ပါ။

တိုင်းသုပြည်သားတို့၏။ အာရက္ခဒေဝတာပိ၊ စောင့်သော
နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗလိပဋိဂ္ဂါဟိကာပိ၊ ဗလိနတ်စာအပူဇော်
ခံကြကုန်သော၊ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်၎င်း၊ အာကာသဌ
ဒေဝတာပိ၊ အာကာသရိုး နတ်တို့သည်၎င်း၊ အဓမ္မိကာတ
ရားမစောင့်ကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အဓ္မိ
က-ရာဇူနံ၊ တရားမစောင့်သောမင်းတို့၏၊ ရဇ္ဇေစ၊ တိုင်းပြည်
၌လည်း၊ ဝါတာ၊ ထေတို့သည်၊ ဝိသမာ၊ မည်မညွတ်ကုန်
သည်၊ ခရာ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသဌဝိမာနာ
နိ၊ ကောင်းကင်၌တည်သောဗိမာန်တို့ကို၊ ကပ္ပေဿန္တိ၊ တုန်
လှုပ်စေကုန်လတ္တံ့၊ တေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့သည်၊ ကဗ္ဗိတေသု၊
တုန်လှုပ် ကုန်သည် ဂှိသော်။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့
သည်၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ဒေါသ ထွက်ကြကုန်၍၊ ဒေဝံ၊ မိဗန်း
ကို၊ ဝဿံ တုံ၊ ရွာအံ့သောဌ၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးကြကုန်လတ္တံ့။
ဝဿမာနေပံ၊ ရွာသောမိဗန်းသည်လည်း၊ သဇ္ဇတ္ထ၊ အလုံး
စုံသောအရပ်တို့၌၊ ကသ်ကမ္မဿဝါ၊ လယ်အမှုလုပ်သော
သူ၏၎င်း၊ ဝဇကမ္မဿဝါ၊ အမျိုးမျိုးပိုက်မျိုးသောသူ၏၎င်း။
ဝါ၊ ပိုက်မျိုးသောမျိုးစေ့အပင်၏၎င်း၊ ဥဇကာရကော၊ ကျေး
ဇူးများသည်၊ ဟုလ္လော၊ ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ နဝဿိဿ
တိယထာ၊ မရွာသကဲ့သို့၊ ဇိတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇနုပ္ပဒေဝိ၊ ဇနု
ပုဒ်၌၎င်း၊ ဂါမေဝိ၊ ရွာ၌၎င်း၊ ဇကတဌာကေဝိ၊ တဘက်သည်း
ကန်၌၎င်း၊ ဇကဿရေဝိ၊ တခုသောအိုင်၌၎င်း၊ ဇကပ္ပဟာရေ
နေဝ၊ တပြိုင်နက်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နဝဿိဿတိ၊ မရွာ
လတ္တံ့၊ တဌာကဿ၊ တဘက်သည်းကန်၏၊ ဥဇရိတာဂေ အ

ထက်အဘို့၌၊ ဝဿန္တော၊ ချိဗ်းဂ္ဂာသညဂ္ဂိသေဝ်၊ ဟေဋ္ဌဘာ
 ဂေ၊ အောက်အဘို့၌၊ နဝဿိဿတိ၊ ချိဗ်းမဂ္ဂာလတ္တံ၊ ဟေ
 ဋ္ဌဘာဂေ၊ အောက်အဘို့၌၊ ဝဿန္တော၊ ဂ္ဂာသညဂ္ဂိသေဝ်၊ ဥ
 ပရိဘာဂေ၊ အထက်အဘို့၌၊ နဝဿိဿတိ၊ မဂ္ဂာလတ္တံ၊
 ကောသ္မိံဘာဂေ၊ တခုသောအဘို့၌၊ သဿာနိ၊ ကောက်စ
 ပါးတို့သည်။ အတိဝဿေန၊ ချိဗ်းအလွန်ဂ္ဂာသဖြင့်။ နဿိ
 သန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ၊ ကောသ္မိံဘာဂေ၊ တခုသောအဘို့
 ၌၊ အနောဝဿန္တော၊ ချိဗ်း မဂ္ဂာခြင်းကြောင့်။ သဿာနိ၊
 ကောက်စပါးတို့သည်၊ ဖိလာယိသန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်လတ္တံ၊
 ကောသ္မိံဘာဂေ၊ တခုသောအဘို့အရပ်၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။
 ဝဿမနော၊ ချိဗ်းဂ္ဂာသညဖြစ်၍။ သမ္ပာဒေဿတိ၊ ပြည့်စုံ
 လတ္တံ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကေကုန္တိယာ၊ တ
 လုံးသောထမင်းဒရိုး၌၊ ဩဒနောဝိယ၊ သုံးမျိုးကွဲသောထမင်း
 ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ကေဿ၊ တပေါက်သော၊ ရ
 ညော၊ တရားမစောင့်သောမင်း၏။ ရဇ္ဇေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဝုတ္တ
 သဿပိ၊ ရိုက်ပျိုးသောကောက်တို့သည်လည်း။ တိပ္ပကာ
 ရာ၊ သုံးမျိုးပြားကုန်သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ။ ဣ
 တောနိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤ အိပ်မက်ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်
 လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်
 ဘွယ်ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တ
 ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို။ ကထေဟိ၊ လျှောက်ထားပြီး
 သော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီး လေးမြတ်စွာလျှော်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော ၁၀-
ခုမြောက်သောဒိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၂၃-ကောသလသဒ္ဓိပမက်အမေးကိုဖြေခြင်း။

ဘန္တေသတဟဿညနကံစန္ဒနသာရံ ပုတိဘက္ကေနုပိက္ကိ
ဏန္တံအဒ္ဓသံ၊ အယံမေကောဒသမော သုပိနော၊ ဣမဿ
ဏောပိပါကောတိ။ (၎င်းဘော်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား။ သတသဟနဿညကံ၊ အဘိုးတသိန်း
ထိုက်သော၊ စန္ဒနသာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကုဉ်း၊ ပုတိဘက္ကေနုယကံ
တက်ပုပ်ဖြင့်၊ ပိက္ကိဏန္တံ၊ ရောင်းသည်ကို၊ အဒ္ဓသံ မြင်မက်
ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤဒိပ်မက်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏၊ ကောသမော၊ တဆွဲတခုမြောက်သော၊ သုပိနော၊ ဒိပ်
မက်ပါတည်း။ ဣမဿသုပိနဿ၊ ဤဒိပ်မက်၏၊ ပိပါကော၊
အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်အကျိုးပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ စန္ဒနံဟူသော
မာတိကာ ဇကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ ရှိသေစွာ
လျှောက်ထား အပ်သော ၁၁-ခု မြောက်သော ဒိပ်မက်
ခန်းတည်း။

၂၄-ကောသသမဒိပ်မက်အခြေအနေခြင်း။

ဣမဿပိ အနာဂတေ ယေဝ မယှံသာသနေ ပရိဟာ
ယန္တေဝိပါကောဘဝိဿတိ၊ အနာဂတသို့ဥပစယလောလာ
အလန္တိဘိ ဣဗ္ဗဟူဘဝိဿန္တိ။ တေပစယလောလာ မယာ
ပစယလောသုပ္ပံ နိဇ္ဈထေတွာ ကထိတဓမ္မဒေသနံ စိဝရာဒိ
စတုပ္ပစယမဟတု ပရေသံဓဿိဿန္တိ။ ပစယပရိယန္တိ
တာ နိဿရဏသက္ကေဌိတာနိဗ္ဗာနာဘိမုခံကတွာဒေသေသံ
နသက္ခိဿန္တိ။ ကေဝလံ ပဗ္ဗုဒ္ဓနာနံ သမ္ပတ္တိစေဝ မရုရ
သန္ဓဉ္စသုတွာ မဟဉ္ဇျိနိစိဝရာဒိနိ ဒဿန္တိစေဝဒါတုကာ
မာနိစဟောန္တိတိ ဒေဿဿန္တိ။ အပရေအန္တိဝိထိဝဘုက္က
ရာဒဒ္ဓါရာဒိသု နိသိဒ္ဓိတွာ ကဟာပဏ အဓုကဟာ ပဏ
ပါဒမာသကရူပါဒိနိ နိဿာယဒေသဿန္တိ။ ဣတိမယာ
နိဗ္ဗာနဉ္စနာကံ ကတွာဒေသိတံခမ္ပံ စတုပ္ပစယတ္ထာယ စေဝ
ကဟာပဏဓု ကဟာပဏာဒိနံ အတ္ထာယစ ဝိက္ခိဏိတွာ
ဒေသေန္တာ သဘသဟဿဉ္စနကံစန္ဒနသာရံ ပုတိတက္ကေန
ဝိက္ခိဏန္တာဝိယာဘဝိဿန္တိ။ ဣတောနိဒါနဗြတောဘယံနတ္ထိ၊
ဒွါဒသမံကထေဟိဘိ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောကောသသမင်းကြီး။ ဣမဿပိ၊
ဤဒိပ်မက်၏လည်း။ အနာဂတေယေဝ၊ အနာဂတ်ကာလ၌
သာလျှင်၊ မယှံ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်။
ပရိဟာယန္တေ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်။ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဟိ၊ ငါဘုရား၏မိန့်ကြားတော်

မူသောစကားသည်၌နိဇ္ဈိ၊ အနာဂတသ္မိ၊ နောင်အနာဂတ်
 အခါ၌၊ ပစ္စယသောသမာ၊ ပစ္စည်း၌လော်လည်ကြကုန်သော၊
 အလတ္တိဘိက္ခု၊ အသန္တိရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟု၊ ပေါများကုန်
 သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ သိုပစ္စည်းစုံမက်
 အရှက်မရှိသော အလတ္တိ ရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္စယသောသမာ၊
 ပစ္စည်းတို့၌ သော်သည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါတရား
 သည်၊ ပစ္စယသောသမာ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်မောခြင်းကို၊ နိဗ္ဗ
 သေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ကထိတဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သောဓမ္မဒေသနာတော်ကို၊ ဝိဝရာဒိစဘုပ္ပယဟေတု၊
 သင်္ကန်းအစရှိသော လေးပါးသောပစ္စည်းတို့၏ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေဿန္တိ၊ ဟော
 ကြကုန်လတ္တံ့၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့ဖြင့်၊ မုတ္တိတာ၊
 မက်မောတွေဝကြကုန်လျက်၊ နိဿရေထပက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောအတို့၌၊ ဌိတာ၊ တည်နေ
 ကြကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနဘိဗုဒ္ဓံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကြကုန်၍၊ ဒေသေတုံ၊ တရားဟောခြင်း
 ဌ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ပဒဗျဉ္ဇနာနံ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့၏၊ သမ္ပတ္တိစေတ၊ ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုရင်း၊ မရရသန္တု၊ သာယာသောအသံကိုရင်း၊ သုတွာ၊ နာ
 ကြကုန်၍၊ မဟတ္တိနိ၊ အဘိုးများစွာထိုက်ကုန်သော၊ ဝိဝရာ
 ဒိနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿန္တိစေတ၊ ပေးလည်းပေး
 ဣကြကုန်၏၊ ဒါဘုကာမာနိစ၊ ပေးလှူလိုကုန်သည် လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဣတိ ဣပိနာအာကာရေန၊ ဤသို့

သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အလန္တိဘိက္ခူ။ ပစ္စည်းစုံမက်အရှက်
မရှိသော အလန္တိ ရဟန်းတို့သည်။ ဒေသေဿန္တိ၊ တရား
ဟောကြကုန်လတ္တံ့။ အပရေ၊ ရဟန်းမှ တပါးသော လူတို့
သည်။ အန္တဝိထိစတုက္ကရာဇွါရာဒိသု၊ လမ်းဆုံ-လမ်းမ လမ်း
လေးခွ-မင်းအိမ်တံခါးစသည်တို့၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေကြကုန်၍။
ကဟာပဏာအနုကဟာပဏာပါဒမာသကာရူပါဒီနိ၊ တကျပ်
ငါးမူးတံခွေငွေအစရှိသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မြဲကြကုန်၍။
ဒေသေဿန္တိ၊ တရားဟောကြားကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ မယာ၊ ငါထုရားသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်အဘိုးထိုက်
တန်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဒေသိဘံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ စဘုပစ္စယတ္ထာယစေဝ၊ လေး
ပါးသောပစ္စည်းတို့၏အကျိုးငှါသာလျှင်၎င်း။ ကဟာပဏာနု
ကဟာပဏာဒီနိ၊ တကျပ်ငါးမူးအစရှိသည်တို့၏။ အတ္ထာယ
စ၊ အကျိုးငှါ၎င်း။ ဝိက္ခိဏိဘွာ၊ ရောင်းကြကုန်၍။ ဒေသေန္တိ၊
ဟောကြကုန်သောသူတို့သည်။ သတသဟဿန္တုနကံ၊ အ
ဘိုးဘသိန်းထိုက်သော။ စန္ဒနသာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို။ ပုဘိတ
က္ကန၊ ရက်တက်ပုပ်ရည်ဖြင့်။ ဝိက္ခိဏန္တာပိယ၊ ရောင်းကြ
ကုန်သကဲ့သို့။ ဘဝိဿန္တိ၊ မြဲကြကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣတောနိဒါနံ၊ ဤအိပ်မက် ဟူသော
အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ၊
ကြောက်ထိတ်လန့်ဘွယ်၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဒွါဒသမံ၊ ၁၂ - ခုမြောက်သောအိပ်မက်ကို။ ကထေဟိ၊ လျှောက်
ဆိုပြီးလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီး လေးမြတ်စွာလျှော်
ထားအပ်သောစကားကိုမြတ်စွာဘုရား။ ဟောကြားတော်
မူအပ်သော ၁၁ ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၂၅-ဦးစသမဇိပ်မက်အရေးကိုပြဆိုခြင်း။

ဘန္တေတုစ္ဆလဗုဒ္ဓိဉ္ဇကောသိဒန္တာနိအဇ္ဈသံ၊ ဣမဿ
ကောဝိပါကောတိ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ဘန္တေ၊ သုန်းတော်ကြီးတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တုစ္ဆလဗုဒ္ဓိ၊ အချည်းနှီးသော ဗုဒ္ဓ
တောင်းတို့သည်၊ ဉ္ဇကော၊ ရေ၌သိဒန္တာနိ၊ နှစ်မြှုပ်သည်တို့
ကို၊ အဟံ၊ အကွန့်ပ်သည်၊ အဇ္ဈသံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဣမဿ၊
ဤအိပ်မက်၏။ ကောဝိပါကော၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးပါနည်း
မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ လာဗုဒ္ဓိသိဒန္တိ၊
ဟူသောမင်းတို့က စကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရ အားဖြင့်၊
လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားအပ်သော ၁၂-ခုမြောက်သော
အိပ်မက်ခန်းတည်း။

၂၆-ဦးစသမဇိပ်မက်အခြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿပိ အနာဂတောဝေ အဓမ္မိကရာဇကာလေလော
ကောဝိပရိဝရေန္တယေဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ တဒါဟိ
ရာဇာနော ဇာတိသမ္ပန္နာနံ ဂုလပုတ္တာနံ ယသံနဒဿန္တိ။

အကုလိနာနံယေဝ ဒဿန္တိ၊ တေဗ္ဗဿရာဘဝိဿန္တိ၊ ဣ
 တရေ ဒလိန္တိ၊ ရာဇသမ္ဗုဒ္ဓေပိ ရာဇဒွါရေပိ အမစ္စသံဃဓေပိ
 ဝိနိစ္ဆယဌာနဝိတု စူလာယုသဒိသာနံ အကုလိနာနံ ယေဝ
 ကဏာဩသီဒိတွာ ဌိတာဝိယ နိစ္စလာသုပ္ပတိဌိတာ ဘဝိ
 သဏိ၊ သံဃသန္နိပါဘေသုပိ သံဃကဗ္ဗဂဏကမ္မဌာနေ
 သုစေဝပတ္တစိဝရ ပရိဝေဏာဒိနဌိ ဝိနိစ္ဆယဌာနသုစဒသီ
 လာနံပါပ ပုဂ္ဂလာနံယေဝ ကဏာ နိယျာနိကာဘဝိဿတိ၊
 နုလန္တိတိက္ခန္တိ ဝေံသဗ္ဗဒါပိ တုစ္ဆ လာယသီဒနကာလော
 ဝိယဘဝိဿန္တိ၊ ဣတောနိဒါနဌိတောဘယံနတ္ထိ၊ တေရသမံ
 ကထေဟိတိ။ (၎င်းဇာတ်အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်း
 ကြီး။ ဣမဿပိ၊ ဤဒိပ်မက်၏လည်း။ အနာဂတေဝေ၊ နောင်
 အနာဂတ်ကာလ၌သာလျှင်။ အဓမ္မိကရာဇကာထေ၊ တရား
 မစောင့်သောမင်းတို့၏ လက်ထက်ကာလ၌။ လောကောလု၊
 အပေါင်းသည်။ ဝိပရိ ဝဋ္ဋေန္တေ ယေဝ၊ တရားမစောင့်၊ အ
 ဖြောင့်မကြံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း ရှိသော်သာလျှင်။ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကား
 သည်ထင်ရှားကောန်မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါကာလ၌။ ရာဇာ
 နော၊ မတရားသော မင်းတို့သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ၊ ဇာတိ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသား
 တို့အား။ ယသံ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ နဒဿန္တိ၊ မပေးကြ
 ကုန်လတ္တံ့။ အကုလိနာနံယေဝ၊ အမျိုးယုတ်သောသူတို့အား
 သာလျှင်၊ ဒဿန္တိ၊ ချီးမြှောက်ပေးကမ်းကြကုန်လတ္တံ့။ တေ၊

ထိုအမျိုးယုတ်သောသူတို့သည်။ ဣဿရာ၊ အာဏာလွင်း
 မိုး၊ အိုး၊ ရကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတ
 ရာ၊ ဤမှတစ်ပါး ကုန်သော၊ အမျိုးမြတ်သော သူတို့သည်။
 ဒလိန္ဒ၊ ဆင်းရဲကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 ရာဇသဗ္ဗ၊ ခေပ်၊ မင်းဘို့၏ မျက်စမှောက်၌၎င်း၊ ရာဇဒွါရေပ်၊
 မင်းအိမ် တံခါး၌၎င်း၊ အမစ္စသဗ္ဗ၊ ခေပ်၊ အမတ်ဘို့၏ မျက်
 မှောက်၌၎င်း၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေပိ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာရုံး၌၎င်း၊
 တုစ္ဆလာဗုသဒိသာနံ၊ အချည်းနှီးသော ဗူးတောင်းနှင့် တူ
 ကုန်သော၊ အကုလိနာနံယေဝ၊ အမျိုးယုတ်သော သူဘို့၏
 သာလျှင်၊ ကဿ၊ ပြောသမျှ စကားသည်၊ ဩသိ ဗိတွာ၊
 ဗူးတောင်း နှစ်၍၊ ဌိတာဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ နိစ္စလာသုပ္ပ
 ဌိတာ၊ မရိမ်းမရိုင် ကောင်းစွာ တည်ကြသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်ကြလတ္တံ့၊ သံဃာသန္နိ ဂါတေသုပိ၊ သံဃာ တော်
 ၏ အစည်းအဝေး တို့၌၎င်း၊ သံဃာကဗ္ဗဂဏကဗ္ဗဋ္ဌာနေသု
 စေဝ၊ သံဃာကဗ္ဗဂိုဏ်းဂဏာသို့ပြုအပ်သော ဌာနတို့၌၎င်း၊
 ပတ္တဝီဝရပရိဝေဏာဒိနဌိ၊ သပိတ်သင်္ကန်း ပရိဝေဏအစရှိ
 သည်ဘို့၏သည်၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေသုစ၊ ဆုံးဖြတ်သောအရာတို့
 ၌၎င်း၊ ဗုဿိလာနံ၊ သိသမရှိကုန်သော၊ ပါပပုဂ္ဂလာနံယေဝ၊
 ယုတ်မာညစ်ကျူ၊ မကောင်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သာလျှင်၊
 ကဿ၊ ပြောသမျှစကားသည်၊ နိယျာနိကာ၊ ထွက်မြောက်
 အောင်မြင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ လဇ္ဇိ ဘိက္ခုနံ၊
 ဘုရားသားတော်စပ်၊ လဇ္ဇိဖြစ်တော် မူကုန်သော၊ ရဟန်း
 ကောင်းရဟန်းမြတ်ဘို့၏၊ ကဿ၊ တရားသဖြင့်၊ အခွင့်အား

လျော်စွာ၊ ပြောဟောသောစကားသည်၊ နိယျာနိကာ၊ ထွက်
 မြောက်အောင်မြင်သည်။ နာဂိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။
 တုစ္ဆိလ္လာယသီဒနကာလောဝိယ၊ အနှစ်မဲ့ပြီး၊ ဗူးတောင်းကြီး
 ရေခွံမြှုပ်နှစ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဘဂိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတော နိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအာ။ ဟယံ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်
 ဘွယ်၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ တေရာသမံ၊ ၁၃-ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို။ ကထေ
 ဟိ၊ လျှောက်ထားဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီး၊ ရှိသောစွာလျှောက်
 ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော ၁၂-ခု
 မြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

မှတ်ချက်။ «တရားမစောင့်မဖြောင့်မမတ်၊ မလျှောက်
 ပတ်သော အဓမ္မိကမင်းတို့ လက်ထက်၌၊ လူအပေါင်း တို့
 သည်။ မင်း၏အလိုဆန္ဒအားလျော်စွာ၊ သူတော်ကောင်းတို့
 ၏တရားပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုအခါ၊ ဇာတိရိုး
 မျိုး၊ အဘိုးထိုက်ဘန်၊ တရားမှန်သောလူတို့သည်။ အောက်
 တန်းကျကြကုန်၍၊ တရားမမှန်၊ ဘောက်ပြန်ယွင်းမှား၊ တရား
 မသိ၊ အမျိုးဇာတိယုတ်သောသူတို့သည်။ အထက်တန်းသို့
 ရောက်၍၊ ကြီးမောက်သော တန်းရိုးအာဏာ ရှိကြကုန်အံ့။
 ထဇ္ဇိ-သိသဝန္တ၊ ကလျာဏဂိုဏ်းဝင်၊ သူတော်ဝင်အပေါင်း၊

ရဟန်းတော်ကောင်းတို့သည်၊ အောက်တန်းသို့ကျ၍၊ တရား
သဖြင့်အခွင့်အားလျော်စွာ၊ ပြောဆိုဆုံးမတော် မူကြသော
တရားစကားတို့ကို၊ မနာမယူကြကုန်ဘဲ။ အလဇ္ဇိ-ဒုဿိလ
ပါပပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားတို့ကို သာ၊ အနှစ်မဲ့ပြီး ဗူးတောင်းကြီး
ရေ၌နှစ်မြုပ်သည့်ပမာ။ လေးနက်စွာလိုက်နာကြကုန်၍၊ များ
စွာအခွင့်အရေး၊ အားပေးချီးမြှောက်ကြကုန်အံ့ဟူလိုသည်။

၂၃ - တေရသမဒိဋ္ဌိမက်အစေးအိုဥခြင်း။

ဘန္တေမဟန္တမဟန္တာကုဋ္ဌာဂါရပ္ပမာဏာဃနုဿိတာနာ
ငါဝိယဥဒကေပ္ပဝမာနေအန္ဓသံ၊ ဣမဿကောဝိပါကော
တိ။ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဇနာကာ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ မဟန္တမဟာ၊ အလွန်ကြီးကျယ်ကုန်
သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရပမာဏာ၊ ရုဏ်ပွန်းချွန်တပ်သောအိမ်ကြီး
ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဃနုဿိတာ၊ တခဲနက်သောကျောက်
ဖျာကြီးတို့သည်။ နာဝိယ၊ ဧကကြီးကဲ့သို့။ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊
ပ္ပဝမာနေ၊ ပေါ်နေသည်တို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အန္ဓ
သံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကော၊ အဘယ်
အကျိုးပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ သိလာပ္ပဝန္တိ
ဟူသော မာတိကာစကားကို၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရ အားဖြင့်၊

သေးမြတ်စွာလျှောက်ထား အပ်သော ၁၃-ခုမြောက်သော
အိပ်မက်ခန်းတည်း။

၂၈-တေရုသမဓိပမက်အခြေပြခြင်း။

ဣမဿပိ တာဒိသေယေဝ ကာလေ ဝိပါကော ဘဝိ
ဿတိ။ တဒါဟိ အဓိဋ္ဌိက ရာဇာနော အကု လီနံ ယသံ
ဒဿန္တိ။ တေဣဿရာဘဝိဿန္တိ ကုသိနာဒုဂ္ဂတာ၊ တေသု
နကေဝိဂါရဝံ ကရိဿန္တိ။ ဣတရေသုယေဝ ကရိဿန္တိ။
ရာဇသံဃုခေဝါအမဗ္ဗသံဃုခေဝါ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေဝါဝိနိစ္ဆယ
ကုလာနံဗာနသိလာသဒိသာနံ ကုလပုတ္တာနံ ကထာနုဩဂါ
ဟိတွာ ပဋိဋ္ဌဟိဿန္တိ။ တေသုကာထေဇ္ဇေသု ကိစ္ဆမေက
ထေဇ္ဇိတိဣတရေပရိဟာသမေဝ ကရိဿန္တိ။ ဘိက္ခုသန္တိ
ပါတေသုဝုတ္တပ္ပ ကာရေသုဋ္ဌာနေသုနေဝ ပေသလေဘိက္ခု။
ဂရုကာတဗ္ဗေမညိဿန္တိ။ နာဝိတေသံကာထာပရိယောဂါ
ဟိတွာ ပဋိဋ္ဌဟိဿတိ။ သိလာနံလ္လဝမာနကာလော ဝိယ
ဘဝိဿတိ။ ဣတောနိဒါနဗြတောဘယံနတ္ထိ။ ခုဒ္ဒသမံကာထေ
ဟိတိ။ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ဣမဿပိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ တာဒိသေယေဝ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကာလေ၊ မင်းနှင့်တကွ။
တိုင်းသူပြည်သား။ တရားမစောင့်၊ မဖြောင့်မတ်သောအခါ
ကာလ၌။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ၊

ထင်မှ : ဒကန်၊ မှန်၏။ တဒါ၊ ထိုတရားမစောင့်၊ မဖြောင့်မမှန်၊
 ဘောက်ပြန်သောအခါကာလ၌။ အကုလိနာနံ၊ အကျင့်ဆိုး
 ပုတ်၊ အမျိုးယုတ်သောသူတို့အား။ ယသံ၊ စည်းစိမ်အဖြစ်အရံ
 ကို။ ဒဿန္တိ၊ ချီးမြှောက်ပေးကမ်းကြကုန်လတ္တံ့။ တော၊ ထို
 အကျင့်ဆိုးဝါး။ ဇာတ်မျိုးခြားသောသူလို့သည်။ ဣဿရာ၊
 အာဇာလွှမ်းမိုး၊ အစိုးရကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်လတ္တံ့။ ကုလိနာ၊ တရားအယူ၊ ပြုစင်ဖြောင့်မတ်၊ အမျိုး
 ဖြတ်သော သူတို့သည်။ ဒုက္ခတာ၊ ဥစ္စာနွမ်းမ့် ဆင်းရဲ ကြ
 ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇေတသု၊ ထိုဇာတ်
 တန်းစိုး၊ အမျိုးမြတ်သောသူတို့၌။ ကေဝိ၊ မျိုးဇာတ် ယုတ်
 သူ၊ အချို့လူတို့သည်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ နကရိဿန္တိ၊
 မပြုကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတရေသုယေဝ၊ အမျိုးယုတ်ညံ့၊ ဇာတ်
 မသန့်သော သူတို့၌သာလျှင်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း
 ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လတ္တံ့။ ရာဇသံမုခေဝါ၊ မင်းဘို့
 ၏မျက်မှောက်၌၎င်း။ အမစ္စသံမုခေဝါ၊ အမတ်တို့၏ မျက်
 မှောက်၌၎င်း။ ဝိနိစ္ဆယဌာနဝါ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာရုံး၌၎င်း။
 ဝိနိစ္ဆယကုသလသနံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့၌လိမ္မာကြကုန်
 သော၊ ဗာနသီလာသမိသာနံ၊ တခဲနက်သော ကျောက်ဖျာ
 ကြီးနှင့်တူကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 ၏ကလေး၊ လေးနက်သောစကားတို့သည်။ ဩဂါဟိက္ခာ၊
 ယုံကြည်သက်ဝင်ကြကုန်၍၊ နပတိဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ မတည်ကြ
 ကုန်လတ္တံ့။ ဇေတသု၊ ထိုပြုစင်ဖြောင့်မတ်၊ အမျိုးမြတ်သောသူ
 တို့သည်။ ကထယန္တေသု၊ စကားဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဣ

မေ၊ဤသူတို့သည်။ ကိ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြော
ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣတရေ၊ အမျိုးဇာတ်
ယုတ်သောသူတို့သည်။ ပရိဟာသမေဝ၊ အဘန်ဘန်ပြောင်
ရွှာင် ရယ်မောခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လ
တ္တံ၊ ဘိက္ခုသန္တိပါတေသုပိ၊ ရဟန်းတော်တို့၏အစည်းအဝေး
၌၎င်း။ ဝုတ္တပ္ပကာရေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော။
ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ပေသလေ၊ သီလကိုချစ်ကြကုန်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကို။ ဂရုကာတာဗ္ဗေ၊ ကျောက်ထီး။
တန္တု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်တို့ကို။ နေဝမညိဿန္တိ၊
အသိအမှတ် မပြုကြကုန်လတ္တံ၊ တေသံ၊ ထိုကျောက်ထီး။
တန္တု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော ရဟန်းတော်မြတ်တို့၏။
ကထာ၊ လေးနက်သောစကားသည်။ ပရိယောဂါဟေတွာ၊
အဘန်ဘန် သက်ဝင်၍။ နပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ မတည်လတ္တံ၊
သိလာနံ၊ ကျောက်ဖျာကြီးတို့၏။ ဣဝမာနကာလော ဝိယ၊
ရေ၌ပေါ်သောအခါကဲ့သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ငြိမ်လတ္တံ၊ ဣတော
နိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊
သင်မင်းကြီးအား။ ဘယံ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်ဘွယ်။ ဘေးအ
န္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဝုဒ္ဓ
သမံ၊ ၁၄-ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို။ ကထေဟိ၊ သာ
ယာနှုတ်၍၊ လျှောက်ဆိုဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဖိန့်
တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီး၊ လေးမြတ်စွာလျှော်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော ၁၃-ခု
မြောက်သောဒိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၂၉ - ခုဒ္ဒသမောင်ခင်စာစမ်းကိုပြဆိုခြင်း။

ဘန္တေရုက္ခကမရကာ ပုပ္ဖပမာဏာ- မဏ္ဍုကိယောမဟန္တ
မဟန္တကဏ္ဍသပ္ပေ-ဝေဂေန- အနုဗန္ဓိတွာဥပ္ပလနာဠေဝိယ
ဆိန္ဒိတွာဆိန္ဒိတွာ မံသံခါဒိတွာဂိလန္တိယောအဒ္ဓသံ အယံ
မေရုဒ္ဓသမောသုပိနော၊ ဣမဿကောဝိပါကောတိ။ (အ
ဋ္ဌကထာ)။

အတ္တယောဒနာကား၊ ။ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
မူသောမြတ်စွာဘုရား။ ရုက္ခကမရပုပ္ဖပမာဏာ၊ ငယ်သော
သစ်မြေစည်ပွင့်ပမာဏာ ဂှိကုန်သော၊ မဏ္ဍုကိယော၊ ဘား
မငယ်တို့သည်၊ မဟန္တမဟန္တ၊ အလွန်ကြီးကုန်သော။ က
ဏ္ဍာသပ္ပေ၊ မြွေဟောက်တို့ကို။ ဝေဂေန၊ လျင်သောအဟုန်
ဖြင့်၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ် ချိတ်တင်းကုန်၍၊ ဥပ္ပလနာဠေဝိယ၊
ကြာရိုးကြောစွယ်တို့ကဲ့သို့ ဆိန္ဒိတွာဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ကုန်ဖြတ်
ကုန်၍၊ မံသံ၊ အသားကို၊ ဂိလန္တိယော၊ မျိုသည်တို့ကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံ၊
ဤဒိပ်မက်သည်၊ ခုဒ္ဒသမော ၁၄ ခု မြောက်သော၊ သုပိ
နော၊ ဒိပ်မက်ပါသည်။ ဣမဿ၊ ဤဒိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊
အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်အကျိုးပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးသ ညဉ့်မဏ္ဍုက်ယော
ကဏ္ဍသပ္ပေ- ဂိလန္တိ- ဟူသော မာတိကာ စကားကို အ
ကျယ်ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၊ လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထား အပ်
သော ၁၄-ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းတည်း။

၉၀ - ရုဒ္ဓသမဒိပ်မက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမသုဝိသောကော ပရိဟာယန္တေ အနာဂတောဇေဝံ ဝိပါ
ကောဘဝိဿာဟိ၊ တဒါဟိမနုဿာဘိဗ္ဗရာဂါ ဒုန္နဘိကာ
ကိလေသာနုဝတ္ထကာဟုတွာ- တရုဏထရုဏာနံ အတ္တနော
ဘရိယာနံ ဝသေဝတ္ထိဿန္တိ၊ ဂေဟေဒါသ ကဋ္ဌကရာဒ
ယောဝိ ဂေါမဟိ သာဒယောဝိဟိရညသုဝဏ္ဏံဝိ-သဗ္ဗတာ
သညေဝအာယတ္တံဘဝိဿာဟိ၊ အသုကံဟိရညံသုဝဏ္ဏံဝါ
ပရိစ္ဆေဒါဒိဇာတံဝါကဟန္တိ ဝုတ္တေ-ယတ္ထဝါတတ္ထဝါဟော
တု ကိံ တု ဟိနာဗျာပါရေနတွံမယှံဃာရေသန္တိ ဝါအသန္တိ
ဝါဇာနိတုကာမောဒေတောတိဝတွာ- နာနုပ္ပကာရေဟိ-အ
က္ခောသိတွာ- မုခသတ္တိဟိကောဇေတွာ ဒါသစေတကောဝိ
ယ- အတ္တနောဝသေကတွာ အတ္တနောဣဿရိယံ- ပဝတ္ထိ
ဿန္တိ၊ ဇေမရကပုပ္ဖပမာဏာနံမဏ္ဍုကာပေါတိကာနံ အာ
သိဝိသေကဏ္ဍသပ္ပေ-ဂိလန္တိကာလောဝိယဘဝိဿာဟိ၊ ဣ
တောနိဒါနဗြူကောဘယံနတ္ထိ၊ ပန္နရသမံ-ကထေဟိဂိ။ ။
(၎င်းအဋ္ဌကထာ)

အတ္ထယောဇနာကာ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောကော
သလမင်းကြီး။ ဣမဿပိ၊ ဤဒိပ်မက်၏လည်း။ လောကေ၊
လူအပေါင်းသည်။ ပရိဟဒယန္တေ၊ ကျင့်ဝတ်တရားပျက်ပြား
ဆုတ်ယုတ်သော။ အနာဂတေဝေ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ
၌သာလျှင်။ ပိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ငါတရား၏စကားထော်သည်မှန်၏။ တဒါ၊ ထို
အခါ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တိဗ္ဗရာဂါ၊ ထက်မြက်သော
ရာဂရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဇ္ဇာတိကာ၊ မကောင်းသော သ
ဘောရှိကုန်သော။ ကိလေသာနုဝတ္တကာ၊ ကိလေသာ၏အ
လိုကိုလိုက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍။ တရုဏ
တရုဏာနံ၊ အလွန်ငယ်ကုန်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘရိ
ယာနံ၊ ပျို့နုယင်ကျေး။ မယားကလေးတို့၏။ ဝသေ၊ အလိုဆန္ဒ
တို့ကို။ ဝတ္တိဿန္တိ၊ အပျော်ကြိုက်နှား၍။ လိုက်စားရကုန်
လတ္တံ့။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါသကဗ္ဗကရာဒယောပိ၊ ကျွန်အမှု
လုပ်တို့သည်၎င်း။ ဂေါမဟိဿ ဒယောပိ၊ နွားကျွဲအစရှိ
သည်တို့သည်၎င်း။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံပိ၊ ငွေရွှေသည်၎င်း။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသောသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာသည်။ တာသညေဝ၊ ထို
ပျို့မျှစ်နုနယ်၊ မယားငယ်ကလေးတို့၏သာလျှင်။ အာယတ္တံ၊
ပိုင်ပိုးပိုင်နင်း။ ဝေဆိုင်ခြင်း၏အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့။ အသကံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဟိရညံဝိ၊ သုံးဆောင်ပြီး
မသုံးဆောင်သေးသောငွေသည်၎င်း။ သုဝဏ္ဏံဝိ၊ ရွှေသည်
၎င်း။ ပရိစ္ဆေဒါဒိဇာတံဝိ၊ ပိုင်းခြားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်
ဖြစ်သောဝတ္ထုသည်၎င်း။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣဟိ၊ ဤ

သို့။ ဝုတ္တေ၊ လင်ယောကျာ်းသို့ကို၊ လင်ရှားစစ်ဆေးမေးမြန်း
 သည်ရှိသော်။ ယတ္ထဝါ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တတ္ထဝါ၊ ထိုအရပ်၌လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လိုရာဖြစ်၏။ တုယံ၊
 သင်အား၊ ဣမိနာဗျာပါရေန၊ ဤကြောင့်ကြခြင်းဖြင့်၊ ကိ၊ အ
 ဘယ်ပြုအံ့နည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ မယံ၊ ငါ၏။ ဗာရေ၊ အိမ်၌။
 သန္တံ၊ ရှိသောဥစ္စာကို၎င်း၊ အသန္တံ၊ မရှိသောဥစ္စာကို
 ၎င်း။ ဇာနိတုကာမော၊ သိလိုစွာသည်။ ဝါ၊ မယံသင်္ကာ၊ အခါ
 ခါမေး၊ သိလိုရေးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ချေ၏တကား။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ မောင်းမဲပြည်တွန်၍။ နာနာပကာရေဟိ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ မကြားဝံ မနာ
 သာ၊ အော်ဟစ်ခါသို့ဖြင့်။ အတ္ထောသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ မု
 သတ္တိဟိ၊ စူးရှပြင်းသန်၊ နှုတ်ထွန်ဒဏ်တို့ဖြင့်။ ကောဇေတွာ၊
 ငေါက်ငန်းသိုးနှုတ်၍၊ ဒါသစေဇကောဝိယံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဝယ်
 ထား။ ကျနံ၊ အစေအပါးတို့ကဲ့သို့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊
 အလိုဆန္ဒတို့ကို။ ကတွာ၊ မလိုက်လိုက်အောင်ပြု၍။ အတ္ထ
 နော၊ မိမိ၏။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ပဝတ္ထိဿန္တိ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မခုကာ
 ပုပ္ဖပမာဏာနံ၊ သစ်မြေစည်ပွင့်ငယ်ပမာဏ ရှိကုန်သော။
 မဏ္ဍုကပေါတိကာနံ၊ ဘားမငယ်တို့၏။ အာသံဝိသေ၊ လျှင်
 သော အဆိတ် ရှိကုန်သော။ ကဏ္ဍ သဗ္ဗေ၊ မြွေဟောက်
 တို့ကို။ ဂိလနုကာလောဝိယံ၊ မျိုသောအခါကဲ့သို့။ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတော နိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော အ
 ကြောင်းကြောင့်လည်း။ တော၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဘာယံ၊ ကြောံ

ထိတ်လန့်ဘွယ်၊ ဆေးအန္တရာယ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပန္နရသမံ၊
၁၅-ခုမြောက်သောအိပ်မက်ကို၊ ကထေဟိ၊ လျှောက်ဆိုပြီး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးလေးမြတ်စွာလျှောက်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားဖြေဆိုတော်မူအပ်သော
၁၄-ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၃၁-ပန္နရသမစိပ်မက်အမေးကိုဖြေဆိုခြင်း။

ဘန္တေ ဒသဟိ အသဒ္ဓဗ္ဗေဟိ သမန္နာဂတံ-ဂါမဂေါစ
ရုံကာကံ-ကဉ္စန ဝဏ္ဏတာယမသုဝဏ္ဏ ဘိလဒ္ဓနာမေ- သုဝ
ဏ္ဏရာဇဟံသေ-ပရိဝါရန္တေ အဒ္ဓသံ၊ အယံပေပန္နရသမောသု
ပိနော၊ ဣသသကောဝိပါကောတိ၊ (၎င်းအဋ္ဌကထာ)။

အနက်မြန်မာကား။ ။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူ
သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အသဒ္ဓ
ဗ္ဗေဟိ၊ မသူတော်တို့၏အကျင့်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဂါမဂေါစရုံ၊ ရွာ၌ကျက်စားသော၊ ကာကံ၊ ကျီးယုတ်
မာကို၊ ကဉ္စန ဝဏ္ဏတာယ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏာတိလဒ္ဓနာမေ၊ သုဝဏ္ဏ
ဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ပရိဝါရန္တေ၊ ခြံရံ၍နေကုန်
သော၊ သုဝဏ္ဏရာဇဟံသေ၊ ရွှေဘင်းသာဌက်တို့ကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်မက်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အယံ၊
ဤ အိပ်မက်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပန္နရသမော၊ ၁၅-ခု

မြောက်သော သုပိနော၊ အိပ်မက်ပါသည်။ ဣမဿသုပိန
ဿ၊ ဤအိပ်မက်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကော၊ အဘယ်
ပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ကာကံ-သုဝ
ဏ္ဏာ-ပရိဝါရယန္တိ - မာတိကာစကားကို အကျယ်ဝိတ္ထာရ
အားဖြင့်၊ ရှိသောစွာချောက်ထားသော ၁၅-ခုမြောက်သော
အိပ်မက်ခန်းတည်း။

၃၂-ဗန္ဓရသမဇိဝိမက်အဖြေကိုပြဆိုခြင်း။

ဣမဿပိ အနာဂတေ- ဒုဗ္ဗိလရာဇကာလေယေဝ ဝိပါ
ကောဘိဿတိ၊ အနာဂတသွိဗ္ဗိရာဇာနော ဟတ္ထိသိပ္ပါဒိ
သုအကုသလာယုဒ္ဓေသုအဝိသာရဒါဘိဿန္တိ။ တေအတ္တ
နောရဇ္ဇဝိပတ္တိ အာသင်္ဂမာနာ- သမာနဇာတိကာနံ ကုလ
ပုတ္တာနံ-ဣဿရိယံအဒတွာ-အတ္တနောပါဒမူလိကာနံ-နာပ
ကကပ္ပကာဒိနံဒဿန္တိ၊ ဇာဘိဂေါက္ကသမ္ပန္နာကုလပုတ္တာ-
ရာဇာကုလေပဘိဌံ- အလဘမာနာဇိဝိတံ ကပ္ပေတုံ အသ
မတ္တာဟုတွာဣဿရိယေဌိတေ ဇာဘိဂေါက္ကဟိနေ အကု
လိနေဥပဋ္ဌဟန္တာဝိစရိဿန္တိ၊ သုဝဏ္ဏရာဇဟိသေဟိ ကာ
ကဿပရိဝါရိတ ကာလောဝိယဘိဿတိ၊ ဣတောနိဒါ
နုဗ္ဗိ-တောဘယံနုတ္တိ၊ သောဠသမံ ကသေဟိဘိ၊ (၎င်းအ
ဋ္ဌကထာ)။

အတ္တထောဒနာကာ။ ။ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သော မင်း
 ကြီး၊ ဣမဿဝိ၊ ဤအိပ်မက်၏လည်း။ အနာဂတော၊ နောင်အ
 ခါ ကာလ၌၊ ဒုဗ္ဗလရာဇကာလေယေဝ၊ ဗလခွန်အားနည်းပါး
 သော မင်းသို့၏လက်ထက်အခါ၌သာလျှင်။ ဝိပါကော၊ အ
 ကျိုးသည်၊ ဘဝိဿာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ၊ စင်စစ်ကေန မှန်၏၊ အ
 နာဂတသ္မိံ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့
 သည်၊ ဟတ္ထိသိပ္ပါဒိသု၊ ဆင်စီးအတတ်အစရှိသည်တို့၌၊ အ
 ကုသလာ၊ မလိမ္မာကြံကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလတ္တံ့။
 ယုဒ္ဓေသု၊ စစ်ထိုးခြင်းတို့၌၊ အဝိသာရဒါ၊ မရဲရင့်ကြကုန်
 သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ တော၊ ထိုအားနည်း
 သောမင်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရဇ္ဇဝိပတ္တိံ၊ တိုင်းပြည်၏
 ပျက်စီးခြင်းကို၊ အာသင်္ကမာနာ၊ ရွံရှာကြကုန်၍၊ သမာနဇာ
 တိကာနံ၊ တူသောဇာတ်အမျိုးရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အ
 မျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရရာထူးကို၊ အဒ
 တွာ၊ မပေးကြကုန်မူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါဒမူလိကာနံ၊ ခြေ
 ရင်း၌ စစားကြကုန်သော၊ နှာပက-ကပ္ပကာဒိနံ၊ ဆေတ္တာ
 သည်အစရှိသောသူတို့အား။ ဣဿရိယံ၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊
 အစိုးရရာထူးကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပေးအပ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ
 ဂေါက္ကသဗ္ဗန္ဓာ၊ ဇာတ်အမျိုးအနွယ်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
 ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာမှီ
 ရာကို၊ အသဘာမာနာ၊ မရကြကုန်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ဣဿရိယေ၊ အစိုးရရာထူး၌၊ ပြီတော၊

တည်ကြကုန်သော၊ ဇာတိဂေါတ္တဟိနေ၊ ဇာတ်အမျိုးအနွယ်
ယုတ်ကုန်သော၊ အကုလိနေ၊ အမျိုးယုတ်သောသူတို့ကို၊ ဥပ
ဋ္ဌဟန္တာ၊ လုပ်ကျွေးစားကုန်၍၊ ပိပရိဿန္တိ၊ ဖွည့်လည်ကြရ
ကုန်လတ္တံ့။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုဝဏ္ဏရာဇဟံ
သေဟိ၊ ရွှေဟင်္သာမင်းတို့သည်၊ ကာကဿ၊ ကျီးယုတ်မာ
ကို၊ ပရိဝါရိတကာလောပိယ၊ ခြံအပ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဘ
ပိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတောနိဒါနိ၊ ဤအိပ်မက်ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဘယံ။
ကြောက်ထိတ် လန့်ဘွယ် ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
သောဋ္ဌသမံ၊ ၁၆-ခုမြောက်သော အိပ်မက်ကို၊ ကထေဟိ၊
လျှောက်ထားဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီး၊ ရှိသေစွာလျှောက်
ထား၍၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားပြေဆိုတော်မူအပ်သော
၁၅-ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းပြီးပြီ။

၃၃-သေဋ္ဌသမအိပ်မက်အစေးကိုပြဆိုခြင်း။

ဘန္တေပုဗ္ဗေဒိပိနောဇ္ဇေကောခါဒန္တိ၊ အဟံပနဇ္ဇေကောဒိပိ
နောအနုဗန္ဓိတွာ- မျရုမျရုဘိခါ ဒန္တေအဒ္ဓသံ၊ အထညေတ
သာဝကာ ဇ္ဇေကောဒုရတောဝသိတွာ၊ ဘိတာဘယပတ္တာ
ဟုတွာဇ္ဇေကာနံဘယာပဋ္ဌာယိတွာ- ဂုမ္မဂဟနာဒိနိပပိသိ
တွာနီလယိသု၊ ဟိကာရောပနေတ္ထနိဂါတမတ္တမေဝ၊ ဝေါ
ဟံအဒ္ဓသံ၊ ဣမဿကောဝိပါကောဘိ။ (အဋ္ဌကထာ)။

အတ္ထယောဒနာကား။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအစဉ်အဆက်၌။ ဒိပိနော၊
 ကျားသစ်ဝိုသည့်၊ ဇေဋ္ဌကော၊ ဆိတ်သတ္တဝါတို့ကို။ ခါဒန္တိ၊
 စားကြကုန်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ ဇေဋ္ဌကာ၊ ဆိတ်
 ဝိုသည့်၊ ဒိပိနော၊ ကျားသစ် တို့ကို။ ဒုရတော၊ အဝေးက
 ပင်လျှင်၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်လိုက်ဘဝ်းကြ၍၊ မရမရုတိ၊
 မရမရမြည်ကြကုန်၍။ ခါဒန္တေ၊ ခဲစားသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊
 မြင်မက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။ အထညေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ကုန်
 သော၊ တသာဝကာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော
 ကျားသစ်ဝိုသည့်၊ ဇေဋ္ဌကော၊ ဆိတ်ဝိုကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေး
 ကလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍။ ဘိတာဘယပတ္တာ၊ အလွန်
 ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်
 ၍၊ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ ဆိတ်သတ္တဝါတို့၏။ ဘယာ၊ ဘေးအန္တရာယ်
 ကြောင့်၊ ပလ္လာယိတွာ၊ ပြေးကြကုန်၍။ ဂုမ္မဂဟနာဒိနိ၊ ချုံ
 တောအုပ် အစရှိသည်တို့ကို။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကြ ကုန်၍၊
 နိလယိံသု၊ ပုန်းအောင်းကြကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။
 ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌၊ ဟိကာရော၊ ဟိအက္ခရာသည်။ နိပါတမတ္တ
 မေဝ၊ နိပါတ်မျှသည်သာလျှင်တည်း။ ဇင်၊ ဤသို့။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်
 မက်ပါ၏မြတ်စွာဘုရား။ ဣမဿ၊ ဤအိပ်မက်၏။ ဝိပါကော၊
 အကျိုးသည်၊ ကော၊ အဘယ်အကျိုးပါနည်းမြတ်စွာဘုရား။

ဤသည်ကား၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ တသာဝကာ
 ဇေဋ္ဌကာနံ ဘယာဟိတိ ဟူသော မာတိကာ စကားကိုအ

ကျယ်ဝိတ္ထာရ အားဖြင့်၊ လေးမြတ်စွာ လျှောက်ထားသော
၁၆-ခုမြောက်သောအိပ်မက်ခန်းတည်း။

၃၄-သောသန္ဓေသမဇိပ်မက်အဖြေကိုပြခြင်း။

ဣမဿပိ အနာဂတေ အဓိပ္ပိက ရာဇကာလေ ထေဝ
ဝိပါကော ဘဝိဿတိ၊ တဒါဟိအကုလိနာ ရာဇဝလ္လဘာ
ဣဿရောဘဝိဿန္တိ၊ ကုလိနာအပ္ပညာတာ ဒုက္ခတာတေရာ
ဇဝလ္လဘာရာဇာနံအတ္တနောကထံဂါဟာပေတွာ ဝိနန္တယ
ဌာနာဒိသုဗထဝန္တာဟုတွာကုလိနာနံ ပဝေဇာအာဂတာနိ
ခေတ္တဝတ္ထာဒိနိအမှာကံအန္တကာနိတောနိတိ အဘိယုဉ္ဇိတွာ
တေဟိအမှာကံအမှာကန္တိ အာဂတ္တာဝိနိန္တယဌာနာဒိသုဝိ
ဝဒန္တဝေတ္တလတာဒိဟိပဟာရာပေတွာဂိဝါယံဂဟေတွာ
အပကာနာပေတွာအတ္တနောပမာဏံနဇာနာထအမွေဟိသန္တိ
ဝိဝဒထ၊ ဣဒါနိယေရဉ္စညာကထေတွာ ဟတ္ထပါဒန္တေနာဒိ
နိကာရေ သာမာဘိသန္တဇ္ဇိဿန္တိ၊ တေတေသံ ဘယေန
အတ္တနောသန္တကာနိဝတ္ထုနိဇ္ဈမှာကံယေဝ တာနိဂဏှထာ
တိနိယျာဒေတွာအတ္တနောဂေဟာနိပဝိသိတွာဘိတာနိပ္ပဇ္ဇိ
ဿန္တိ၊ ပါပဘိက္ခုပိ ပေသလေဘိက္ခုယထာရုဝိဝိဟေဌေ
ဿန္တိ၊ တေပေသလာဘိက္ခုပဋိသရဏံ အလာဘာနာအရ
ညံပဝိသိတွာဂဟနဌာနေသုနိလိယိဿန္တိ၊ ဇေတိနဇေတိ
စေဝပါဘိက္ခုပိစဉ်ပဒ္ဒုတာနံဇာဟိမန္တကုလပုတ္တာနုဉ္စေဝ
ပေသလာဘိက္ခုနုဉ္စေကာနံဘယေနတသာဝကာနံ ပလာယ

နကာလောဝိယဘဝိဿတိ၊ ဣတောနိဒါနိစ္စိတောဘယံနတ္ထိ၊
 အယဗြဟ္မိသုပိနော အနာဂတံယေဝအာရတ္တမိဋ္ဌော၊ ဗြာဟ္မ
 ထာပနနဓဋ္ဌေသုဓဋ္ဌတာယ တယိသိနေဟေန ကထယိံသု၊
 ဗဟုဓနံ လဘိဿာမာဘိ သပေက္ခတာယ ဇိဝိတ ဝုတ္တိ
 နိဿာယ ကထယိံသုတိ။ (မဟာ သုပိနဇာတ် အဋ္ဌ
 ကထာ)။

အနက်ဖြန်မာကား။ ။ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောကောသ
 လမင်းကြီး၊ ဣမဿဝိ၊ ဤဒိပ်မက်၏လည်း။ အနာ ဂတော၊
 နောင်အနာဂတ်ကာလ၌၊ အဓမ္မိကရာဇကောလောဝိယ၊ တရား
 မစောင့်သော မင်းတို့၏ လက်ထက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိပါ
 ကော၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိ၊
 ငါတုရား၏စကားဘော်သည်မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုတရားမစောင့်
 သောမင်းတို့၏လက်ထက်အခါ၌၊ အကုလ်နာ၊ အမျိုးဘော်
 ယုတ်သော သူတို့သည်၊ ရာဇဝလ္လဘာ၊ မင်းကျွမ်းဝင်ကြ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဿရာ၊ အပိုးရတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်
 ကြကုန်လတ္တံ့၊ ကုလိနာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ အပ္ပ
 ညာတာ၊ မထင်ရှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂဘာ၊ ဆင်းရဲကြံ့ကုန်
 သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တေရာဇဝလ္လဘာ၊
 ထိုမင်းကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အတ္တ
 နေဒမိမိ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဝိနိစ္ဆ
 ယဋ္ဌာနာဒိသု၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ ရုံးအစရှိသည်တို့၌၊ ဗလ
 ဝန္တာ၊ အားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကုလိနာနံ၊ တရား
 ဖြောင့်မတ်အမျိုးဖြတ်သောသူတို့၏၊ ပဝေဇ္ဇိအာဂတာနိ၊

အစဉ် အဆက်မှ လာကုန်သော။ ဝါ၊ ဘိုးဘာ ပိုင်ဆိုင်ကုန်
သော။ ဓမ္မတ္တဝတ္ထာဒိနိ၊ လယ်ယာအစရှိကုန်သော။ ဇေတနိ၊
ထိုဥစ္စာတို့သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သန္တကာနိ၊ ဥစ္စာ
တို့ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ အဘိယုဉ္ဇိတွာ၊ တရားတွေ
ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဇေတနိ၊ ထိုမင်းကျွမ်းဝင်ငြားမတရား
သောသူတို့သည်။ အမှာကံအမှာကန္တိ၊ ငါတို့၏ဥစ္စာ ငါတို့
ဥစ္စာတို့ ဟူ၍။ အာဂန္တော၊ လာကြကုန်၍။ ဝိနိစ္ဆယဌာနေသု၊
တရားဆုံးဖြတ်ရာ ရုံးတို့၌။ ဝိဝဒန္တေ၊ ပြောဆိုသော အမျိုး
ကောင်းသားတို့ကို။ ဝေတ္တ လတာဒိဟိ၊ ကြိမ်နွယ် အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်။ ပဟရာပေတွာ၊ ပုတ်ခတ်စေကုန်၍။ ဂိဝါယံဝါ၊
ထည်သင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကြကုန်၍။ အပကာနာပေ
တွာ၊ ဆွဲငင်ကြစေကုန်၍။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို။ အဇာနာထ၊ မသိ
ကြလေကုန်။ အမေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ဝိဝဒထ၊
တရားဆင်၍ငြင်းခုံကြကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌။ ရညော၊ မင်း
အား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆိုလျှောက်သား၍။ ဟတ္ထပါဒေတ္ထေ
နာဒိနိ၊ လက်ခြေဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကာရေဿာမ၊
ပြုစေကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြမ်းမောင်းကြကုန်၍။ တေ၊ ထို
အမျိုးမြတ်သောသူတို့ကို။ သန္တဇိဿန္တိ၊ ပြင်းချောက်ကုန်
ထတ္တံ၊ တေကုလိနာ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တေ
သံ၊ ထိုမင်းကျွမ်းဝင်လျက်အမျိုးပျက်သောသူတို့၏။ ဘယေ
န၊ ဘေးကြောင့်။ ဝါ၊ တေသံ၊ ထိုမင်းကျွမ်းဝင်သူတို့မှာ။ ဘ
ယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကာနိ၊

ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဝတ္ထုနိ၊ ထိုယာလယ်စသည်တို့ကို၊ ဘုမ္မာကံယေဝ၊ မင်းကျွန်းဝင်သော သင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဂဏထ၊ ယူတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်းကြကုန်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကြကုန်၍၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ထန်ကုန်လျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ အိပ်ကြကုန်လတ္တံ့။

ဤသည်ကား။ အမျိုးဇာတ်ဂုဏ်ပြည့်စုံသော သူတို့ကို၊ အမျိုးဇာတ်ယုတ်သော မင်းကျွန်းဝင်လျက်၊ တရားပျက်သောသူတို့က၊ နှိပ်စက်မိစီးသော အခြင်းအရာကိုပြသော၊ အခန်းတည်း။

ပါပဘိက္ခုနိ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းဆိုးတို့သည်လည်း၊ ဝါ၊ အလဇ္ဇိဒုဿိလ-ပါပဘိက္ခုတို့သည်လည်း။ ပေသလေ၊ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဘုရားသားတော်၏၊ လဇ္ဇိရဟန်းကောင်းတို့ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌေဿန္တိ၊ ညည်းဆဲကြကုန်လတ္တံ့။ ပေသလော၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုသီလဝန္တ-ကလျာဏ ဂိုဏ်းဝင် သူတော်စဉ် ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုး နှစ်ယံမြီဆိုရာကဲ့၊ အလတမာနာ၊ မရကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ လူသူကင်းလတ်၊ တောအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကြကုန်၍၊ ဂဟနဋ္ဌာနေသု၊ ရှုတ်ထွေးထူထပ်၊ ချုံရှိရာ တောအရပ်၌၊ နိလိယိဿန္တိ၊ ပုန်းအောင်းကြကုန်လတ္တံ့။ ဒဝံ၊ ဤသို့၊ ဟိနုဇေဓ္မဟိစေဝ၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပဘိက္ခုဟိဝ၊ ယုတ်မာသောရဟန်းဆိုးတို့သည်လည်း။ ဥပဇ္ဈုတာနံ၊ နှိပ်

စက်အပ်ကုန်သော၊ ဇာတိမန္တကုလပုတ္တာနုဉ္စ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်
စုံသောအမျိုးကောင်းသားတို့၏၎င်း၊ ပေသလဘိက္ခုနုဉ္စ၊ သီ
လကိုချစ်ကုန်သောရဟန်းမြတ်တို့၏၎င်း၊ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ ဆိတ်
တို့၏၊ ဝါ၊ ဆိတ်သတ္တဝါတို့မှ၊ ဘယာ၊ ဘေးကြောင့်၊ ဝါ၊
ကြောက်လန့်ခြင်းကြောင့်၊ တသာဝကာနံ၊ ကြောက်ထိတ်
လန့်သော ကျားသစ်တို့၏၊ ပဏာယနကာလောဝိယ၊ ပြေး
သွားသောအခါကဲ့သို့၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဤသည်ကား၊ တရားမစောင့်သော-အဓမ္မိကမင်းလက်
ထက်၌၊ အလဇ္ဇိ-ဒုဿိယ-ပါပညစ်နွမ်းရဟန်းဆိုးတို့သည်။
လဇ္ဇိထေရ်မွန်-သီလဝန်ရဟန်းတို့ကိုညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သော
အခြင်းအရာတို့ကိုပြသည်။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣတောနိဒါနဗ္ဗိ၊ ဤအိပ်
မက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး
အား၊ ဘယံ၊ ဘေးအန္တရာယ်ကြောက်ထိတ်လန့်ဘွယ်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ စင်စစ်ကောန်မှန်၏၊ အယံသုပိနော၊ ဤအိပ်
မက်သည်၊ အနာဂတံယေဝ၊ နောင်အနာဂတ်ကာလကို
သာလျှင်၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်မက်သောအိပ်
မက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြာဟ္မဏာပန၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်
ကား၊ ဓမ္မေသု၊ ဟုတ်မှန်သော-သဘောတရားတို့၌၊ ဓမ္မတာ
ယ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်၊ တယိ၊ သင်မင်းကြီး၌၊ သိနေ
ဟေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်၊ နကာထယိံသု၊ မဟောဆိုကြလေ
ကုန်၊ ဗဟုဓနံ၊ သင်မင်းကြီး၏မျှားစွာသောဥစ္စာကို၊ မယံ၊ ငါ
တို့ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘာဘိဿာမ၊ ရကြကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ၊

ဤသို့။ အာမိသာပေက္ခတာယ၊ အာမိသကိဉ္စကွက်ကြသ
ဖြင့်။ ဇိဒိဘဝုတ္တိံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီကြကုန်
၍။ ကေသယိံ သု၊ နိမိတ်တတ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီး-ရိသေခလးမြတ်စွာ
လျှောက်ထား၍။ ပုဏ္ဏားဝို့မဟုတ်မမှန်လိမ့်ဉာဏ်ရှေ့သွား
စီးပွား၊ အရေး၊ အသက်မွေးအတွက်၊ နိမိတ်စကားတတ်ကြား
ပုံနှင့်တကွ၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော ၁၆-
ချက်မြောက်သောအိပ်မက်ခန်းကြီးပြီးပြီ။

၃၅-စိပ်မက်မတိကာဝါထာပါဠိအနက်အိုမြခြင်း။

ဥသဘာ ရုက္ခာ ဂါဒိယော ဂဝါစ၊
အထော ကံသော သိင်္ဂလိကာစ ကုမ္ဘော၊
ပေါက္ခရဏိစ အပါကံ စန္ဒနံ၊
လာဗုနိ သိဒန္တိ သိလာပ္ပဝန္တိ၊
မဏ္ဍုကိယော ကဏ္ဍသပ္ပေ ဂိလန္တိ၊
ကာကံ သုဇဏ္ဏာ ပရိဝါရယန္တိ၊
တသာ ဝကာ ဇ္ဇေကာနံ ဘယာတိ။

အိပ်မက်မတိကာ။

အတ္တယောဇနာကား။ ဥသဘာ၊ နွားနက်ထေးကောင်
တို့သည်။ ဇ္ဇေအံသော အခြင်းအရာကိုပြု၍ ဗသွား ကုန်၏။

ရုက္ခာ၊ ငယ်ကုန်သောသစ်ပင်ချုံနွယ်တို့သည်၊ ပွင့်ကုန်၊ သီး
ကုန်၏။ ဂါဝိယော၊ နွားမကြီးတို့သည်။ ယနေ့မွေးသောနွားမ
ငယ်၏နှို့ကိုစို့ကုန်၏။ ဂဝါစ၊ ဗြည်းဉ္စကအပ်တပ်အပ်ကုန်
သော-နှို့စို့ခွါ နွားငယ်တို့သည် ဝန်ကို မရွက်ဆောင်နိုင်
ကုန်၊ အသော၊ နှစ်ဘက်သောမျက်နှာရှိသော မြင်းသည်။
နှစ်ဘက်သောခံတွင်းဖြင့် အစာကိုစား၏။ ကံသော၊ အဘိုး
တသိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို၊ ဤဉ္စကချင်ငယ်စွန့်လောဟု
မြေခွေးခိုအားဆောင်နှင်း၏။ သိင်္ဂလိကာစ၊ အထက်ဉ္စကချပ်
အပ်သော သားရေလွန်ကို အောက်ကမြေခွေးမစား၏။ ကု
မ္ဘော၊ အချည်းနှီးသောခိုးတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သောရေပြည့်ခိုး
ဦးသာရေလောင်း၏။ ပေါက္ခရဏီစ၊ ရေကန်၏အလယ်ဥရေတို့
သည်နောက်ကုန်၏။ အနားဥရေတို့သည်ကြည်ကုန်၏။ အပါ
ကံ၊ တလုံးတည်းသောခိုးဖြင့်ချက်သောထမင်းသည် သုံးစု
အားဖြင့်ကျက်၏။ စန္ဒနံ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော စန္ဒကူးနံ
သာကို-ယက်တက်ရည်ပုပ်ဖြင့် ရောင်းစား၏။ လာဗုနိ၊ ဗူး
တောင်းတို့သည်။ သီဒန္တိ၊ ရေဦးနှစ်မြှုပ်ကုန်၏။ သိလော၊ ကျော
ပျာကြီးတို့သည်။ ယုဝန္တိ၊ ရေဦးပေါ်ကုန်၏။ မဏ္ဍုလိယော၊
ဘားမ ငယ်တို့သည်။ ကဏ္ဍသပ္ပေ၊ မြွေဟောက်တို့ကို။ ဝိ
လန္တိ၊ မျှီကုန်၏။ ကာကံ၊ ကျီးယုတ်မာကို။ သုဝဏ္ဏာ၊ ရွှေဟင်း
သာတို့သည်။ ပရိဝါရယန္တိ၊ ခြံရံကြကုန်၏။ တသာ၊ ထိတ်
လန့်ကုန်သော၊ ဝကာ၊ ကျားသစ်တို့သည်။ ဇေကာနံ၊ ဆိတ်
တို့အား၊ ဘယာ၊ ကြောက်ကုန်၏။

ဤသည်ကား။ ကောသလမင်းကြီးလျှောက်ထားသော
အိပ်မက်မာတိကာပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်အနက်ကိုပြခန်းတည်း။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ကောသလ မင်းကြီး၏ အိပ်မက်
တဆွဲခြောက်ချက်တို့ကို။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
မူသည့်အတိုင်း။ ယခုခေတ်သမယ၌၊ တူမျှသောအခြင်းအ
ရာတို့သည်။ များစွာဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်ပြီ။ ယခု သာသနာ
တော်မှာ၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၇-ခု၊ အတိတ်သာသနာ
၂၄၆၉-အနာဂတ်သာသနာ ၂၅၃၁၊ ဖြစ်၍၊ နောင်၃၁-နှစ်
ဖြည့်စွက်လျှင်၊ သာသနာတော် တဝက် ကျတော့ မည်။
သာသနာတော် ၂၅၀၀-ကျော်လျှင်၊ မင်းနှင့်တကွ ရဟန်း
ရှင်လူပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ မည်မျှလောက်ဆုတ်ယုတ်
ပျက်ပြား၊ တရားချွတ်ယွင်းပ၍၊ ပြည်မျှထောက်ဆင်းရဲဒုက္ခ
ငွေကြေးမည်ကို။ ရှေ့မျှော် နောက်မြင်ပညာရှင် သူတော်
ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ များစွာ ပူပင်ကြောင့်ကြ၊ ထိတ်
လန့်ဘွယ်ရာကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းနှင့်တကွသောရဟန်းရှင်
လူပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ တည်ကြည်ရိုးဖြောင့်၊ တရား
စောင့်ကြံမှ သာလျှင်။ ပြည်ရှာ ဇေးချမ်း၍၊ ချမ်းသာကြလိမ့်
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်သည်။
ကောသလမင်းကြီးက၊ ၁၆-ချက်သောအိပ်မက်တို့ကို၊ မေး
လျှောက်တိုင်း၊ မေးလျှောက်တိုင်း။ နောင်အနာဂတ်ကာလ
အဓိပ္ပာယ်မင်းတို့၏လက်ထက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဟောတော်
မူ၏။ အနာဂတ်ကာလ ဆိုသည်မှာ၊ နှစ်ကာလ ပိုင်းခြား၍
ဟောတော်မူ။ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော် မူပြီးနောက်၊

အနာဂတ်ကာလပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်။ ကောသလမင်းကြီး
၏။ အိပ်မက် ၁၆-ချက်တို့ကို၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူသည့်အတိုင်း၊ အလေးဂရု ကြည့်ရှု မှတ်သားကြ
ကုန်၍။ လောကီ လောကုတ္တရာတရား၊ တိုးပွားကြီးမြင့်ကြ
စေရန်၊ သူတော်ကောင်းတို့ တရားကို၊ ပွားများအားထုတ်
နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်
ကြီးကိုလည်း၊ ကြီးပွားမြင့်မောက်အောင် ချီးမြှောက်နိုင်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

မဟာသုပိနတ္ထေ ပဿ၊ ပိပရိတံ ဣဒါနိဝိ၊

ဟာယနုဗ္ဗိ ပဿိတွာန၊ ဓမ္မံ ရက္ခေထ သာဓဝေါ။ ။

အနက်မြန်မာကား။ ။ ဘဝန္တောသပ္ပုရိသာ၊ လောကီ
လောကုတ်၊ အဟုတ်မျှော်မြင်၊ အိုသူတော်စင်အပေါင်းတို့။
မဟာသုပိနတ္ထေ၊ ကောသလမင်းကြီး၏။ ကြီးထွားသာ အိပ်
မက်၊ တဆွဲခြောက်ချက်အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို။ တုမေ၊ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်၊ သင်သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ ပဿ
ပဿထ၊ လယ်လယ်ပတ်ပတ်၊ သိမှတ်ထင်ထင်၊ ရှုမြင်ကြ
ကုန်လော့။ ဣဒါနိ၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၇-ခု၊ သာသနာ
တော်နှစ် ၂၄၆၉-နှစ်သို့၊ ရောက်လစ်မကွာ၊ ဤအခါ၌။ လော
ကဿ၊ မင်းနှင့်တကွ၊ များထွေးသောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်း၏။
ပိပရိတဗ္ဗိ၊ ရှေးနှင့်မတူ၊ အယူကွဲပြား၊ အစားအဝတ်၊ ကျင့်
ဝတ်ဟောက်ပြန်သည်ကို၎င်း။ ဟာယနုဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏တရား၊ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်သည်ကို၎င်း။ ပဿ-ပဿ

ထ၊ အိပ်မက်အလာ၊ သေချာရှုမြင်၊ ခုဖြစ်အင်ကို၊ ဆင်ခြင်
 တွေးမှု၊ အရေးပြု၍၊ ရှုမျှော်ကြပါကုန်လော့၊ ဝါ၊ ပထမိတွာ၊
 လောကသောက်ပြန်၊ ဖြစ်ပျက်ဟန်ကို၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုကြကုန်
 ၍၊ တုမေ့သာဝေဝါ၊ လောကီ လောကုတ်၊ မဆုတ်ယုတ်
 အောင်၊ အဟုတ်မျှော်မြင်၊ ပညာရှင်အပေါင်း၊ သင်သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ထမ်းပေးဘင်း
 စဉ်လာ၊ ဓမ္မာနုပဋိပတ်၊ အကျင့်မြတ်တရားကို၊ ဝါ၊ လောကီ
 လောကုတ်၊ မယုတ်စေတတ်၊ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်တရားမြတ်
 ကို၊ ရုက္ခေထ၊ မတိမ်းမစောင်း၊ ကောင်းကောင်းဖြောင့်ဖြောင့်၊
 စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့၊

ဦးသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ သူတော်စင်အပေါင်းတို့၊
 ကောင်းစွာမျှော်မြင်၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၊ သာကိယားကြကုန်၍၊
 တရားစောင့်ကြရန်၊ ရည်သန် ညွှန်ပြအပ်သော ဩဝါဒအ
 ခန်းပြီးပြီ၊

အင်းရဲဂါမေ မနောရဓမ္မ၊
 နေဝဘဉ္စ ဝါသကော၊
 ထေရေန ရဟိဘံ ဣဒံ၊
 သုဝဏ္ဏာရာမနာမကော။ ။

ကတံ မေ နေန ပုညေန၊
 မဟာသုပိနဒိပကံ၊
 ယာဝနိဗ္ဗာနပတ္တာပိ၊
 ဝိဝိတြဓမ္မဒေသကော။ ။

မဉ္ဇူသရော အရောဂေါစ၊
အဝေရော သဗ္ဗမာမကော၊
ဉာဏိကော အာယုဒီဇောစ၊
ဓမ္မကထိကော ဘဝါမဟံ ။

မနောရမ္မေနဒီကမ်းထိပ်၊ စမ်းရိပ်သွယ်ဖြာ၊ ပိတ်နှလုံးတို့
၏မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော။ နေဝတံ၊ သဒ္ဓါ-သီလ-
သုတ-စာဂ- ဟိရိ-ဩတ္တပ္ပ-ပညာ၊ သူတော်ကောင်း ဥစ္စာ
ရတနာရှိသော သူတို့၏။ ဝါ၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ ရတနာမာရ်
အောင်၊ ထုန်းခေါင်ထွဋ်ဖျား။ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး။ တသီး
တရပ်၊ ဘိနပ်တော်အတောင်ထေးဆယ်၊ ဘင့်တယ်ကြည်
လျှံ၊ နတ်သိကြား ဖန်သကဲ့သို့၊ နာမ်တော်ထူး၊ အရှိန်လှသော။
ဓာတုမွေ့သနိုး၊ စေတီတော်ကြီးကလည်းတဖြာ၊ ဓမ္မာရမဏ၊
ပိဟာရအပေါင်း၊ တန်ဆောင်းကြီးကျောင်းကြီး တိုက်ကြီး
စသော၊ ကုသိုလ်ဥစ္စာရတနာရှိသောသူတို့၏။ ဝါ၊ သမ္မာအာ
ဇီဝ၊ ဘောဂအခြေ၊ မြေပိုင်ထယ်ပိုင် စက်ပိုင်၊ ကုန်ဆိုင်
အဝဝ၊ လောကဥစ္စာ၊ ရတနာရှိသောသူတို့၏။ ဝါ၊ သကောစ၊
ပဋိရူပ၊ ဒေသမင်္ဂလာ၊ နေပျော်ရာထည်းဖြစ်သော။ အင်းရဲဂါ
မေ၊ ပုသိမ်ဒီပကြိတ်၊ ရှိန်ဒီပတွင်၊ ပိသိဋ္ဌရုဏ်၊ ကျုံပျော်မြို့၏
အနီး၊ အင်းရဲရွာကြီး၌။ သုဝဏ္ဏာရာမနာမကော၊ ရွှေကျောင်း
ဝေါဟာ၊ မည်ထူး သာသော ကျောင်းတိုက်၌။ ဝသန္တေန၊
ဂန္ထီရုရိပဿနာရု၊ နှစ်ဝထုံမွေ့၊ နေပျော်လေ့ ရှိသော။
ထေရေန၊ ရွှေကျောင်းသည်။ မထေရ်ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာ

သုဝိနဒီပက၊ အမည်ရသောကျမ်းကို၊ ရစိတံ၊ ရေးသားပြုပြင်၊
ပီရင်အပ်၏။

မေမယာ၊ ငါသည်။ မဟာသုဝိနဒီပကံ၊ မဟာသုဝိနဒီပ
က၊ အမည်ရသောကျမ်းကို။ ကာတံ-ကတောန၊ ရေးသားပြုပြင်
အပ်သော၊ အနန္တ၊ ရည်န၊ ဤကောင်းမှုစေတနာကြောင့်၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝနိဗ္ဗာနပတ္တာပိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည့်တိုင်
အောင်လည်း။ ပိပိတြိဓမ္မဒေသကော၊ အရှင်ကုမာရကဿ
ပရဟန္တာကဲ့သို့၊ ဆန်းကြယ်စွာ-တရားဟောနိုင်သော။ မဇ္ဈ
သရေ၊ စ၊ သာရာဇေါ၊ ကြည်ညိုသွယ်သောအသံလည်းရှိ
ထသော၊ အရောဂေါ၊ ကြောက်ရွံ့လန့်ထိတ်၊ သလိပ်
အစရှိသောအရောဂါအန္တရာယ်လည်းမရှိထသော။ အဝေ
ရောစ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား။ စကားပြင်းသူ၊ ရန်သူရန်ဘက်လည်း
မရှိထသော။ သဗ္ဗမာမကော၊ ခပ်သိမ်း နတ်လူ၊ ကြည်ဖြူ
ညွတ်၍။ မြတ်နိုးခြင်းလည်း ရှိထသော။ ဉာဏိကော၊
တိက္ခ-ဂန္ထိရ၊ ဟာသ-ဇေန၊ သမာဓိဋ္ဌိ၊ စသော ဉာဏ်ထူး
လည်းရှိထသော။ အာယုဒိဗ္ဗာဏ၊ ရှည်ကြာလေးနက်၊ ကျန်း
မာလျက်နှင့် အသက်ရှည်ခြင်းလည်းရှိထသော။ ဓမ္မကထိ
ကော၊ တန်းစိုးပညာ၊ ရောင်ဝါဘွန်း၊ ပိသေသဝဓမ္မကထိက
သည်၊ တဝါမိ၊ ကေနစင်စစ်၊ ဖြစ်ရပါသို၏။

သကောပတ္တေသဒါဓ္မပေ၊ ဗုဒ္ဓေဝအဗ္ဗဝါသိယံ၊

နိဗ္ဗယေနသမတ္တောယံ၊ ယထာသုခေနနိဋ္ဌိတော။ ။

တထာကုသလသင်္ကပ္ပါ၊ သိဃံ သိဇ္ဈန္တု သာဓုနံ။

ပိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓဓ္မော၊ သဒါရက္ခန္တု သာဂူပိ။ ။

သာကော၊ မြန့်မော့ဝေါဟာ၊ ကောဇာတွက်စစ်၊ သတ္တရာဇ်
 သည်။ သဒါရူပေ၊ ၁၂၈၇-ခုနှစ်သို့၊ ပတ္တ၊ ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဗုဒ္ဓနုက္ခတ်၊ စန်းနတ်ယှဉ်မှီ၊ ရာသီမကင်း၊ ခွါ
 ညှိပန်းတို့၊ ပွင့်ဆန်းထူးထူး၊ ပြာသိုထဉ်၊ အဓမ္မဝါသိယံ၊ ဒေါင်း
 သူရှိယ၊ သသင်္ကယုနံ၊ ပေါင်းဆုံတူမွေ၊ လက္ခယံနိဉ္စ၊ ဝါ၊
 ဒေါင်းယုနံအတူ၊ ရွှေကျပျော်မွေ၊ နေခြင်သော်ဟု၊ မရွှေပြိုင်
 လျက်၊ လက္ခယံတဆွဲငါးရက်၌၊ နိဗ္ဗယေန၊ ကိုယ်ဖေးစိတ်ဖေး၊
 ရာသီဖေးဟု၊ ရန်ဘေးမရှိသဖြင့်၊ အယံဂန္ထော၊ ဤမဟာသုဒ္ဓိ
 နဒီမဂ္ဂမည်သောကျမ်းသည်။ သမတ္ထော၊ တနည်းတလုံး၊ ပြီး
 ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ သုခေန၊ ကိုယ်စိတ်ရှင်လန်း၊ ရေကြာ
 ပန်းသို့၊ ချမ်းဖေးခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတောယသော၊ လိုရာနည်းထောက်
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်သကဲ့၊ တထာ၊ သို့အတူ၊ သာဓုနံ၊ လောကီ၊
 လောကုဘ်၊ မယုတ်စေလို၊ ထိုထိုအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏၊ ဝါ၊ ဓမ္မ-ဝိနယ၊ ပါကုသင်ရှား၊ ကြီးပွားစေမှု၊ လုံ့လပြု
 ကြသော၊ သာဓုအာစာရ၊ ကလျာဏအပေါင်း၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏၊ ကုသလသင်္ကပ္ပါ၊ မတိမ်းမစောင်း၊ ကောင်း
 သောအကြံအစည်တို့သည်။ သီလံ၊ လျင်လျင်-မြန်မြန်၊ ဧကန်
 ဆော့စွာ၊ သိဇ္ဈန္တံ၊ ခရီးပေါက်၍၊ ပြီးမြောက်နိုင်ကြပါစေ
 ကုန်သတည်း။ သဒ္ဓမ္မော၊ မဂ်ဖိုထ်- နိဗ္ဗာန်၊ ဧကန် ရောက်
 ကြောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားတော်သည်၊ စိရံ၊
 ရှည်ကြာလေးမြင့်စွာ၊ ဝါ၊ သာသနာတော်ငါးထောင်၊ ပြောင်
 ပြောင်လင်းကြည်၊ ရှည်ကြာလေးမြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌတု၊ မယိမ်းမ
 ယိုင်၊ ကျောက်မချွတ်ကြီးကဲ့သို့၊ ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့်၊ တည်တန့်ပါ

စေသတည်း။ သာဓူဝိ၊ သာဓု-အာစာရ၊ ကလျာဏအပေါင်း၊
သုတော်ကောင်းဝို့သည်လည်း။ သာသနံ၊ အံ့ဘွယ်ရှစ်ဖြာ၊
ဘုရားသာသနာတော်ကြီးကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခန္တံ၊
ကြီးပွား၊ မြင့်မောက်၊ နေ့ရှိန်တောက်သို့၊ ချီးမြှောက်စောင့်
ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

နိဂုံးဖြီးဖြီး၊

သူရာဒိအာဒိနဝကထာမေတ္တာစာ။

နမောဗုဒ္ဓဿ။ ။ ဣသိန္ဒိစတြိတ်၊ ကျုပ်ပျော်ပိုင်၊ အင်း
ရဲရွာ၊ ရွှေကျောင်းဘိုက်၌၊ ယာယိတ်မျှတ၊ ရရနှစ်လီ၊ ရှင်
ကြည်မွေလျော်၊ သီကင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ရွှေကျောင်း
ဘုန်းကြီးဩဝါဒနက်သေး၊ ဒေသနာရေးကို၊ တိုက်ကြွေခါ
ခါ၊ မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အကျိုး၊ အမျိုးဘာ
သာ၊ သာသနာတော်၏အတွက်၊ စိတ်အားထက်သန်လျက်
ရှိကြကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ သူတော်စင်အပေါင်းတို့၊
ယခုအခါ၊ မကောင်းသူတေး၊ ကောင်းသူတွေ ဇေးစေတတ်
သော၊ ခေတ်ဇေးခေတ်ခတ်၊ ဆိုက်ကပ်လာရောက်ပြီးဖြစ်ရ
ကား။ ဘုရားမကြိုက်၊ ဝတ်မလိုက်သော၊ အမိုက်အမှား၊
ယစ်မျိုးသောက်စား။ လောင်းကစားတို့ကို၊ ရှောင်ရှားစွန့်
ပစ်ထိုက်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ခေတ်ဝတ်အကြိုက်၊ ကောင်း

ရာလိုက်မှ၊ အမြိုက်တိုးပွား၊ အကျိုးများကြမည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသားတို့သည်၊ နိုးကြားထိုက်စွာဖြင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယစ်မျိုးသောက်စား၊ ထောင်းကစားခြင်းတို့၏၊ အာဒိနဝ၊ အပြစ်ကိုဘော်ပြလျှင်၊

(၁) အချိုက်အဆိုး၊ အတိုက်အခိုးတို့သည်၊ ယစ်မျိုးငါးပါး၊ ထောင်းကစားတို့၏၊ ဖိတ်ဆွေကြီးဖြစ်ကြောင်း၊

(၂) ယစ်မျိုးသောက်စားခြင်းသည်၊ မှောက်မှားခြင်းဟူသမျှတို့၏မူလအုတ်မြစ်၊ အခြေအနှစ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊

(၃) ယစ်မျိုးသောက်စား၊ ဖိတ်ဘောက်ပြားကာ၊ မှော်မှားသောအကြံ၊ မမှန်သောစကား၊ မတရားသောအလုပ်၊ မဟုတ်သောအမှုတို့ကိုသာပြုမိတတ်သည်ဖြစ်ကြောင်း၊

(၄) ယစ်မျိုး သောက်စားခြင်းသည်၊ ထောက်ထားခြင်းမရှိ၊ မိဘနှစ်ဖြာ၊ ဆရာသမား၊ သားခြင်းညာတိ၊ ဆွေညာတိတို့ကို၊ မသိမေ့မူး၊ မျိုက်မှောင်ရှူး၍၊ လွန်ကျူးပြစ်မှားတတ်သည်ဖြစ်ကြောင်း၊

(၅) နိပါတ်တော်အရ၊ ရှေးအတိတ၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗြဟ္မစတ္တသနင်း၊ သူရာမင်းသည်၊ ရင်သွေး ပုတ္တ၊ ရှုမဝသည်၊ သားထွန်းလျှာ၊ ချစ်ပန်းညွှာကို၊ သူရာယာဇ်မူး၊ အခါကြူး၍၊ ဘိလူးပမာ၊ သားနန်းလျှာကို၊ သတ်ခါချက်စေ၊ စားဘူးချေ၏၊ ဂထေ ထိုနောက်၊ အမူး ပျောက်မှ၊ ရူးနောက် လှိုက်ဖို၊ ပိုလှိုမဆုံး၊ နိုင်ငံလုံး ချောက်ချား၍၊ မှောက်မှားခြင်း ဖြစ်ရထေကြောင်း၊

(၆) သိတာအရှိန်၊ ဂုဏ်သိန် ကြီးမား၊ အမျိုးသား ဖြစ်လျက်၊ ဘိန်းအရက်ကြောင့်၊ အခက်အမျိုးမျိုး၊ အဆိုးအပြာပြာ၊ လူရာမဝင်၊ လူစဉ်မဖို့၊ ပိန်လှိခြောက်ကပ်လျက်၊ အသက်တိုခြင်းဖြစ်ရလေကြောင်း။

(၇) မြန်မာလူမျိုးတို့၏အတွက်၊ ယစ်မျိုးနှင့်ပတ်သက်၍၊ ထွက်ရသော ငွေ တို့သည်၊ အခြေမနပ်၊ အသေ ကြပ်အောင်၊ အရင်ရပ်အကျိုးနဲ့၍၊ အပွဲလွေဖြစ်ရကြောင်း။

(၈) ယစ်မျိုးဘုံဆိုင်၊ နိုင်ငံခြားသား၊ စီးပွားများအောင်၊ ဒင်္ဂါးကိုပေး၊ ချေးဆေးသောက်စား၊ စီးပွားလည်းပျက်၊ အရှက်လည်းကင်း၊ သတင်းလည်းမှန်၊ ဂုဏ်သိန်လည်းညှိုး၊ ပိုးဖလံမျိုး၊ မီးကိုတိုးသကဲ့သို့၊ အကျိုးယုတ် ဆင်းရဲကြီးဖြစ်ရလေကြောင်း။

(၉) ယစ်မျိုးသောက်စား၍၊ မှောက်မှားသောအလုပ်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၊ နှစ်ခြာမေး၊ ဒုက္ခကိုပေးတတ်သော အရူးဆေးကြီးအမှန်ဖြစ်ကြောင်း။

(၁၀) လူကိုပျက်ကအရက်ဟု၊ အချက်ကျနွန်းပြု၍၊ ဆုံးမသည့်အလာ၊ ဥစ္စာလည်းပျက်၊ လူလည်းပျက်၊ အလုပ်လည်းပျက်၊ ရုပ်လည်းပျက်၊ အရှက်မရှိ၊ ဘိန်းအရက်ဖိ၍၊ အခက်အတိဖြစ်ရလေကြောင်း။

(၁၁) ယစ်မျိုးကိုသုံး၍၊ ဆုံးပါးသောငွေတို့သည်၊ လေးတွေသောအပါယ်၊ အသွယ်သွယ်သော အရူး၊ အထူးထူးအနှမ်း၊ ကြမ်းထမ်းသောဘဝဂတိအတွက်၊ ဆက်ကြေးငွေဖြစ်လေကြောင်း။

ဤသို့ ယစ်မျိုးသောက်စား၊ လောင်းကစားခြင်း ဟူ၏။ အာဒိနဝ၊ လာဂ္ဂိသမျှသော သံဝေပအဖြစ်တို့ကို၊ စိစစ်မှတ်သား၍၊ တတ်ကြွားသိမြင်ကြကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် အမျိုးသားတို့သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်စေတီ၊ ဖြစ်ရ-ကြိုရ၊ ဒုလ္လဘအမှန်၊ အဘိုးတန်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပိုမိုမိုက်မဲ၊ အလွဲမသုံးစားကြကုန်ဘဲ။ ယစ်မျိုးငါးပါး၊ လောင်းကစားတို့ကို၊ တသက်လုံး-ရှောင်ရှားစွန့်လွှတ်ကြပါမည့်အကြောင်း။ ကောင်းမြတ်သောစိတ်အကြံ၊ ကရုဏာရည်သန်၍၊ မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အမျိုးသားအပေါင်းတို့။

ဤသည်ကား။ ယစ်မျိုးသောက်စား။ လောင်းကစားခြင်း ဟူ၏။ အပြစ်တို့ကိုတော်ပြု၍တရားသဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သော၊ သုရာဓိအာဒိနဝကသာမေတ္တာစာပြီး၏။

ရောဂန္တရ-ဒီပက-စာတမ်း။

နွေဥတု-ပူပြင်းသော ရာသီ၌၎င်း။ နွေနှောင်း မိုးဇာယိုး၌၎င်း။ ကာလကပ်ရောဂါ၊ အနည်းအများ၊ အရပ်အရပ်တို့၌ဖြစ်တတ်ရာ၊ အချို့သောသူတို့က၊ ဘီလူးသဘက်၊ နှောင့်ရှက်ဘမ်းစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း။ အချို့သောသူတို့က၊ ဘီလူးသဘက်၊ နှောင့်ရှက်ဘမ်းစားလျှင်၊ နွေဥတုပူပြင်းသောရာ သီ၌၎င်း၊ နွေနှောင်းမိုးဇာယိုး၌၎င်း။ ထိုရာသီအခါတို့

သွိသာ၊တမ်းစားပါသလောဟူ၍၎င်း။ အချို့ကအစားအသေတံ
လွန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း။ တချို့က ရေကြောင့်
ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း။ အမျိုးမျိုးထင်မြင်ယူဆကြကုန်၏။ကပ်
ရောဂါဖြစ်ကြောင်းနှင့်တကွ၊ ကွယ်ကာရေးပါ အကျဉ်းမျှ
ရေးသားညွှန်းပြလိုက်ပါအံ့။

ကာလ ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဝို့သည်။ ဘီလူးသ
ဘက်တို့ကြောင့်လည်းဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ကံ-မိတ်-ဥတု အာ
ဟာရဝို့ကြောင့်လည်းဖြစ်တတ်ကုန်၏ဟုမှတ်ယူရမည်။ ၊
ဘီလူးသဘက်တို့ကြောင့်လည်း။ ကပ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်ရာ
၌၊ တိကအင်္ဂုတ္တရ-ပါဠိတော်၌လူဝို့သည်။ ဝိသမလောဘ-
အဓမ္မရာဂမိစ္ဆာဓမ္မစသောမတရားလွန်ကဲဘောက်ပြန်သော
အခါ၊ တန်းခိုးကြီးသောဘီလူးဝို့သည်၊ကြင်းထင်းသောဘီ
လူးတို့ကို၊ လူဘုံပြည်ရွာ-နိဂုံးဝို့သို့ လွှတ်ကုန်၏။ လူတို့ကို
ချောက်ထွန်ညှဉ်းပန်း၍ စားသောက်ကြကုန်၏ဟု မြတ်စွာ
ဘုရား-ဟောကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍ အလွန် ထင်ရှား၏။
တနည်း၊မြတ်စွာဘုရားထက်ထက်တော်၌၊ ဝေသာလီပြည်
ဘေးကြီး-ကပ်ကြီးဆိုက်ရောက်သည်မှာ၊ထင်ရှားစွာပေ၏။
ဘီးလူး သဘက်၊ နှောင့်ရှက်၍ ဖြစ်သော၊ ကပ်ရောဂါမျိုး
သည်၊မဖြစ်ခင်ကြိုထင်၍၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောမြို့ရွာ-နိဂုံးဝို့၌၊
ကျိုးပြိုခြင်း၊ခွေးအူခြင်း၊မဲမဲဖြူဖြူ၊ မတူမယူသောသတ္တဝါ၊
ကြောက်မက်ဘွတ်ရာ၊ညအခါ၌၊ ဝင်ထွက်ခြင်းစသော နိ
မိတ်မျိုးဖြစ်တတ်ကုန်၏။စစ်သင်္ဘောဆိုက်ခြင်း၊ စစ်ကုလား
ရွာသို့ဝင်ခြင်းစသော အိပ်မက်နိမိတ်မျိုး၊ အချို့သူတို့မက်

တတ်ကြကုန်၏။ ထိုဘိလူးသဘက်ကားတို့မှ ကွယ်ကာနိုင်
ရန်၊ ပါဠိယျ-အဗ္ဗကထာ-လာသော အစဉ်အတိုင်း။ ကျ
နစွာ-ရတနသုတ်-မေတ္တသုတ်- ဓဇာသုတ်တို့ကို ရွတ်ဘတ်
၍၎င်း။ အာဝေဏိကဂုဏ်တော်၊ သိရသ္မိ-ဂါထာစသည်တို့
ကို၊ ယုံကြည်စွာရွတ်ဘတ်၍၎င်း။ ပျောက်ကင်းချမ်းသာနိုင်
၏။ ဆေးရန်ရှက်ထွေး၍၊ မေးချမ်းပြန်လျှင်၊ အာဇာနည်ယသုတ်
ကို၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ကျနစွာရွတ်ကာ၊ လွတ်ငြိမ်း-ချမ်းသာ
နိုင်၏။ ဘိလူးသဘက်တို့၊ ရွာတွင်း၌ရှိနေလျှင်။ အလိုလိုထိတ်
လန့်၍၊ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း၊ မချမ်းသာသောစိတ်ရှိနေတတ်
သည်၊ အထူးသတိမူရေ၏။

ကံကြောင့်လည်း ကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်၏ ဟူရာ၌၊ အ
တိတ်ဘဝကပြုခဲ့သော၊ အကုသိုလ်ကံ၏အတွက်၊ ကမ္မဇအ
နာမျိုးဖြစ်၍၊ ဆေးကောင်း ဝါးကောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ပရိတ်
တော်တို့ဖြင့်၎င်း။ ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်၍မရနိုင်။ ရတနာ
သုံးပါးသာလျှင်၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ နောင်သံသရာ၏ အတွက်
ဆည်းပူးရတော့၏။

စိတ်ကြောင့်လည်း၊ ကာလကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်၏ဟူ
ရာ၌။ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊
အားကိုးအားထား မပြုနိုင်ဘဲ၊ လွန်စွာကြောက်ထိတ် လန့်
သောသူ၏တကိုယ်လုံး၌၊ စောင့်ရှောက်ပူဇွန်းလျက်ရှိသော၊
ဥဿာတေဇာဓာတ်သည်။ အတွင်းသို့စူးစိုက်၍၊ ဗဟိဒ္ဓ၌
ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ရေခြင်း၊ ချွေးစေးထွက်ခြင်း၊ အသားအ
ရေညှိမဲခြင်းဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ အဖေးသိတပတ်ဖွဲ့၍၊ အ

တွင်းသို့ရူးဂိုက်သောဓာတ်မီးသည်၊ ပြင်းစွာလောင်ကျွမ်း၍၊
 မိုနှင့်သိုင်းသော သံဓာတ်-ကြေးဓာတ်များ အရည်ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ ပရိဿဝဖြစ်၍၊ ဝမ်းလျှောသက်တတ်၏။ စိတ်ဓာတ်
 ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါမျိုးဖြစ်၍၊ စိတ်ကိုပြောင်းလွှဲနိုင်မှ
 ချမ်းသာမည်။ ကြောက်ထိတ်လန့်သောစိတ်ကို၊ ပျော်ကင်း
 အောင်ပြုပြင်၍၊ သင့်လျော်သောဆေးအာဟာရတို့ဖြင့်၎င်း၊
 ပရိတ်တော်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်ကာ၊ လွတ်
 ကင်းချမ်းသာနိုင်၏။

ဥတုကြောင့်လည်း။ ကာလဂတ် ရောဂါဖြစ်ဘက်၏ဟူ
 ရာ၌၊ ဂိမ္မန္တ-နွေဥတုသည်၊ ပူပြင်းသောဥတုဖြစ်သော်လည်း။
 တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် နေမင်းသည်၊ ယထာဂတိ၊ မဏ္ဍုဂတိ၊ သီဟ
 ဂတိအားဖြင့်၊ အစဉ်အတိုင်းသွားခြင်း၊ အသွားနှုံးခြင်း၊ အ
 သွားမြန်ခြင်းတို့တွင်၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ယထာဂတိ-မသွားမူ
 ၍၊ မဏ္ဍု-ဂတိ၊ သီဟဂတိ-သွားလျှင်၊ နေသွားမကြောင့်၊ အ
 လွန်ပူပြင်း၏။ ကျောက်၊ ဝက်သက်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ၊
 သက်တန့်နာ၊ ကွဲသမာစသော၊ အနာရောဂါဖြစ်တတ်ကုန်
 ၏။ ကွေး၊ နွား၊ ဟိရုတ္တန်တို့ကို၊ များစွာထိခိုက်တတ်ကုန်၏။
 ဥတုပရိဗ္ဗာမဇာ-ဟု၊ ဥတု-ရင့်ခြင်းကြောင့်၊ အနာရောဂါ
 ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကျမ်းဂန်၌လာ၏။ ထိုအလွန်ပူပြင်းသော
 အခါရာသီ၌၊ ဥတုပရိဗ္ဗာမိဖြစ်သော၊ ကြွေး၊ ကျက်ခဲသော
 ကောင်ညှင်း၊ ဝက်သား၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ စသော အစာအာဟာ
 ရ၊ ဝမ်းလျှောသက်တတ်သော အစာအာဟာရများကိုရှောင်
 ရမည်၊ သွားခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ စသော

ဣရိယာပုထ်ကို၊ ညီမျှစေရမည်။ ဥတုအတွက်၊ ဝမ်းလျှော
သက်ခြင်းဖြစ်လျှင်။ ကြောက်ထိတ်လန့်သော စိတ်ကို။ မ
ကြောက်လန့်အောင် ပြုပြင်၍။ သင့်လျော်သော ဆေးအာ
ဟာရတို့ဖြင့်၎င်း။ အားကိုးယုံကြည်စွာနာသော။ ပရိတ်ထော်
တို့ဖြင့်၎င်း။ ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်ကာ။ လွတ်ကင်းချမ်းသာ
နိုင်၏။

အာဟာရကြောင့်လည်း။ ကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်၏ဟူရာ
၌။ ပူပြင်းသောနွေဥတု၌။ ပထဝီဓာတ်-နံ့၏။ အားနည်း၏။ ဥတု
ဝိသဘာဝဖြစ်သော။ ကြေးမုံ၊ ကျက်မုံသော အစာအာဟာရ
မျိုးကို၎င်း။ ဝမ်းလျှောသက်တတ်သော အစာအာဟာရမျိုး
တို့ကို၎င်း။ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ဥတုသဘာဝဖြစ်၍။ ကြေလွယ်
ကျက်လွယ်သော အစာအာဟာရမျိုးပင် ဖြစ်သော်လည်း။
လွန်လျှင်ဘေး၊ တန်လျှင်ဆေးဟု ဆိုသည့်အတိုင်း။ မျှတရုံ
သာစားသောက်ရ၏။ အလွန်အကဲစားလျှင်ဘေးဖြစ်၏။ နွေဥ
တုသည်။ ဓာတ်တက် ဥတုဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်။ နွေရာသီ
ဓာတ်ညီတက်ကြောင်း။ ချိမ်းနှင့်ဆောင်းသက်၏-ဟု။ နယ
သုခိ-ဆေးကျမ်း၌ဆို၏။ ဥတု၏-ဩဇာအာဏာကို။ မဒိဆန်
ရ၊ ဥတု-အကြိုက်။ အလိုက်သင့်စွာ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်ရ၏။ ထို့
ကြောင့်။ တပေါင်းတန်းခူး။ ဝမ်းမနူးနှင့် ဟူ၍၎င်း။ ကဆုန်
နယုန်။ ဝမ်းထုံစေဟူ၍၎င်း။ သိလွယ်အောင်။ ရှေးဆရာတို့၊
ဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ အစာအာဟာရအတွက် ဝမ်းသက်ရောဂါ
ဖြစ်လျှင်။ ကြောံထိတ်လန့်သောစိတ်ကို။ ပပျောက်အောင်။
ပြောင်းလွှဲစေ၍။ သင့်လျော်သောဆေးတို့ဖြင့်၎င်း။ ယုံကြည်

လေးမြတ်စွာ- နာကြားသော၊ ပရိတ်တော် မြတ်တို့ ဖြင့်
၎င်း၊ စောင့်ရှောက် ကွယ်ကာပါက၊ လွတ်ကင်းချမ်းသာ
နိုင်၏။

ရေကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်၏-ဟူရာ၌၊ ရေမ
ကောင်းခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အသက်အန္တရာယ်ပြုတတ်သော၊
ပိုးပါခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်သည်တို့ကို၊ ယုံ
ကြည်ထိုက်၏။ တရံတခါ၊ အင်း-ဧရိယ-ချောင်း-မြောင်းတို့၌၊
ရေပိုး၊ ရေမွှားငါးတို့သည်။ အသိုသို သေကြေပျက်စီးကြ
သည်တို့ကို၊ ဧစ္စဘူး၊ ကြားဘူး၏။ ရေမကောင်း၍၊ ဖြစ်ပျက်ပုံ
သည်ထင်ရှား၏။ အချို့သောသူများက၊ ရေနာခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်ဟု၊ ပြောဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ရေကောင်း-ရေသန့်
ရေကြည်တို့ကိုသာ၊ အထူးဂရုပြု၍၊ သောက်ကြရမည်။ ရေ
ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါမျိုးတို့ကို၊ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ရောဂါမျိုးတို့၌၊ ထည့်သွင်း၍ ယူအပ်၏။

ကပ် ရောဂါအနည်း အများဖြစ်ပေါ်သော ရပ်ရွာတို့၌၊
ရပ်ကွက်တိုင်း-ရပ်ကွက်တိုင်း၊ ငါးပါး သီလကို လုံခြုံစွာ၊
စောင့်ရှောက်ကြကုန်၍၊ သင့်လျော်သော၊ အာဟာရတို့ကို၊
မျှတရုံသာ၊ စားသောက်ပြီးလျှင်၊ သဗ္ဗေ-ဗုဒ္ဓဂုဏေ-အာဝ
ဇ္ဇေတွာ-ဟု၊ ညွှန်ပြတော်မူသည့်အတိုင်း၊ ရတနာသုံးပါးတို့
၏၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတို့ကို၊ လေးမြတ်စွာယုံကြည်-အား
ကိုးကြကုန်၍၊ ဝါ၊ အဘန်ဘန်-စူးဝိုက်အောက်မေ့ကြကုန်၍၊
မင်္ဂသသုက်၊ ရတနသုက်၊ မေတ္တသုက်၊ ပရိတ်တော်မြတ်တို့
ကို၎င်း၊ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဘေးရန်ရှင်းစေတတ်သော၊ အာ

ဝေဒနိက ဂုဏ်တော်၊ သီရိသိဉ္စိ-ဂါထာတော် စသည်တို့ကို
 ၎င်း၊ နာခံခြင်းရွတ်ဘတ်ပွားများခြင်းတို့ကိုပြုကြရမည်၊ ရတ
 နာ ၃-ပါး တို့၏။ ဂုဏ်တော်ကို။ အဘန်ဘန်- အောက်စေ
 သော၊ အနုဿတိ-ဘာဝနာအာနုဘော်ထော်ကြောင့် ၎င်း။
 ပရိတ်တော် မြတ်တို့၏။ အာနုဘော်ထော် တို့ကြောင့်၎င်း
 ရောဂါရောက်တတ်သော၊ ကြောက်စိတ် မရှိခြင်းကြောင့်
 ၎င်း။ ကပ်ရောဂါမှစ၍။ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည်။ မျချကောန်၊
 အမြန် လွတ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ အထူး သတိ
 ပြုလေ။

ကပ်ရောဂါကင်းရှင်း-အန္တရာယ်ကင်း
 အာဝေဒနိကဂုဏ်တော်ပါဌ်။

ဗုဒ္ဓါနံဇိဝိတဿ နုသက္ကာ ကောနုစိ အန္တရာယောကာ
 တုံ။ ဗုဒ္ဓါနံသဗ္ဗညုတညာဏဿ နုသက္ကာ ကောနုစိ အန္တရာ
 ယောကာတုံ။ ဗုဒ္ဓါနံအဘိဟဋ္ဌာနံ စတုနံပစ္စယာနံ နုသက္ကာ
 ကောနုစိအန္တရာယောကာတုံ။ ဗုဒ္ဓါနံအသီတိယာအနုဗျဉ္ဇနာ
 နံ ဗျာမပ္ပဘာယဝါနုသက္ကာ ကောနုစိအန္တရာယော ကာတုံ။
 ဣမေသံ စတုနံ နုသက္ကာကောနုစိ အန္တရာယောကာတုံ။ တ
 ထာမေဟောတု။ ။ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော အပ္ပ
 ဋိဟတညာဏံ။ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော အပ္ပဋိ
 ဟတညာဏံ။ ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတ
 ညာဏံ။ ဣမေဟိတိဟိဓမ္မေဟိသမန္နာဂတဿဗုဒ္ဓဿဘ

ဂဝတောသဗ္ဗကာယကမ္ဘံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
 သဗ္ဗဝစိကမ္ဘံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ သဗ္ဗမနောကမ္ဘံ
 ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဣမေဟိသဟိ ဓဇ္ဈဟိ-သ
 မန္နာဂတဿဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတောနုတ္ထိဆန္ဒဿဟာနိ၊ နုတ္ထိ
 ဝိရိယဿဟာနိ၊ နုတ္ထိဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ၊ နုတ္ထိသမာဓိ
 သဟာနိ၊ နုတ္ထိပညာသဟာနိ၊ နုတ္ထိဝိမုတ္တိယာဟာနိ၊ ဣမေ
 ဟိဒ္ဓါဒသဟိ ဓဇ္ဈဟိသမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊
 နုတ္ထိဒဝါ၊ နုတ္ထိရဝါ၊ နုတ္ထိအဗုဒ္ဓံ၊ နုတ္ထိဝေဂါယိတတ္ထံ၊ နုတ္ထိဗျာ
 ဝဋုမနော၊ နုတ္ထိအပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ။ ဣမေဟိအဋ္ဌာရသဟိ
 ဓဇ္ဈဟိသမန္နာဂတဿဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော။ သာသန္ဓေမ္မ
 ဂဏုတ္တမောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါသပရိဝါရံသညာတိဂဏံရက္ခ
 တုမံဝိရံသဒါ၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါဟောတုမယှမေဝဝိရံသဒါ။

အာဝေနိကဂုဏ်တော်ပါဌ်ပြီး၏။

အာဝေနိကဂုဏ်တော်အနက်။

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဇိဝိတဿ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေတော်
 ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကေနုစိတစုံတယောက်
 သောသုသည်၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နုသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကေနုစိတ
 စုံတယောက်သောသုသည်၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နုသတ္တာ၊
 မတတ်နိုင်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။

အဘိဟဋ္ဌာနံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်ကုန်သော။ စတုန္ဒ၊ လေးပါး
 ကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
 ကို။ ကေနုစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့
 သောငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အ
 သိတိယာ၊ ရှစ်ဆယ်သော။ အနုဗျဉ္ဇနာနံ၊ လက္ခဏာတော်
 ငယ်တို့၏၎င်း။ ဗျာမပ္ပ ဘာယဝါ၊ တလံ မျှလောက်သော
 ကိုယ်တော်၏၎င်း။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကေနုစိ၊ တ
 စုံတယောက်သောသူသည်။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်နိုင်။ ဣမေသံစတုန္ဒ၊ ဤလေးပါးတို့၏။ အန္တရာယော၊
 အန္တရာယ်ကို။ ကေနုစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကာ
 တုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသည်။

အတိတံသေ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၊
 ဉာဏ်ရောင်စက်ဖြင့်။ တုဘက်ကင်းကွာ၊ ဆရာမရှိ။ မိမိအ
 လိုလိုသာ၊ သစ္စာဥပယု၊ မြတ်ခဗ္ဗကို။ တစမကျန်။ ဟုတ်
 မှန်စွာသိတော်မူတတ်ထသော။ ဘဂဝတော၊ ဣဿရိယ၊
 ဓမ္မ၊ ယဿ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တတည်းဟူသော ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ အပ္ပဒ္ဓိ
 ဟတညဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတား၊ တခြားကန့်ကွက်၊ နှောင့်ရှက်
 မရှိ၊ သိမြင်တော်မူတတ်သော ဉာဏ်တော်၎င်း။ အနာဂတံ
 သေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး၊ တရားတို့
 ကို။ မိမိအလိုလိုသာ သိတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ အပ္ပဒ္ဓိဟတညဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတား၊ ဟ

ခြားကန့်ကွက်၊ နှောင့်ရှက်မရှိ၊ သိမြင်တော် မူတတ်သော
 ဉာဏ်တော်၎င်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာ
 လေးပါး၊ တရားတို့ကို၊ မိမိအလိုလိုသာ သိတော် မူတတ်
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပ္ပဒိုဟတာဉာဏံ၊
 ဝိတ်ပင်သီးတား၊ တခြားကန့်ကွက်၊ နှောင့်ရှက်မရှိ၊ သိမြင်
 တော်မူတတ်သောဉာဏ်တော်၎င်း၊ ဣမေဟိတီဟိဓမ္မေဟိ၊
 ဤသုံးပါးသောဂုဏ်ထော်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ မိမိအလို
 လိုသာသိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံတော်သည်၊
 ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားရှိ၏၊ ဉာဏာနုပရိ
 ဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်သို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံတော်သည်၊ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်
 တော်လျှင်ရှေ့သွားရှိ၏၊ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်သို့အ
 စဉ်လိုက်၍ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံ
 တော်သည်၊ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားရှိ၏၊ ဉာ
 ဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်သို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်၏၊ ဣမေဟိ
 ဆဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤခြောက်ပါးသောဂုဏ်ထော်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ
 ဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး၊ တ
 ရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာ သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆန္ဒဿ၊ သမ္မာဆန္ဒတော်၏၊ ဟာနိ၊
 ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လအားထုတ်
 တော်မူခြင်း၏၊ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဓမ္မ

ဒေသနာယ၊ တရားဟောတော်မူခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်
ခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိတော်၏။ ဟာနိ၊
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်တော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိမုတ္တိ
ယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။
နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣမေဟိဒ္ဓါဒသဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော
ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ
ဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုမိမိအလိုလိုသာသိတော်မူ
တတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဝါ၊ မြူးတူးလို
သဖြင့်မြူးတူးခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ရဝါ၊ ရယ်ရွှင်လိုသ
ဖြင့်ရယ်ခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယုတံ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်မ
တွေ့မထိမသိမမြင်ခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝေဂါယိတတ္ထံ၊
အဆောတလျင်ပြုခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဗျာဝဋ္ဌမနော၊ အ
ကျိုးမရှိသောအားဖြင့် စိတ်တော်၏အာရုံ၌ လေ့ကျက်ခြင်း
မည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အပ္ပဒိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်
မဆင်မမြင်ကြည့်ရှုခြင်းမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣမေဟိအ
ဋ္ဌာရသဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတဆဲ့ရှစ်ပါးသောဂုဏ်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ
ဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး၊ တ
ရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာ သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမောနမတ္တာရော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတောကရေမိ၊ ပြုပါ၏။ သသဒ္ဓမ္မ
ဂဏုတ္တမော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားမြတ်သောအရိ
ယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗု

ဒွေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ မိမိအလိုလိုသာသင်တော်
 မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သပရိဝါရုံ၊ အခြံအရံနှင့်
 တကွသော၊ သညာတိဂဏံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ မံ၊ အက္ခန္တံကို၊ ဖိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
 ရကွတု၊ စောင့်ရှောက်တော်မူစေသတည်း။ မယုမေဝ၊ အ
 က္ခန္တံအားသာလျှင်၊ ဖိရုံ၊ ရှည်ကြာလေးမြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း။ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ အလုံးစုံသော အလိုဆန္ဒ ဟူသမျှ
 ကို၊ ပေးတော်မူတတ်သည်၊ ဟေတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အာဝေနိကဂုဏ်တော်ပါ၌
 အနက်ပြီး၏။

ထပ်စာအုဂါဗုဒ္ဓါ၊ ဘေးရန်ကင်း၍၊ ဇိဓိချမ်းသာခြင်း

ဖြစ်စေနိုင်စေသည့်ရသန္တံ ဂါထာတော်ကြီး။

သီရိသိဗ္ဗေ၊ မေဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သာရိပုတ္တော၊ ဒက္ခိဏေ၊
 ဝါမအံသမောဂ္ဂလာနော၊ ပုရတော၊ ဝိသုဒ္ဓိကတ္တယံ။ ။
 ပစ္ဆိမေ၊ မမအာနန္ဒော၊ စတုဒ္ဓိသာဝိဏာသဝါ၊
 သမန္တာလောကပါယာ၊ ဣန္ဒြာဒေဝါသဗြဟ္မကံ။ ။
 ဧတေသံအာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗောယာဉပစ္ဆဝါ၊
 အနေကအန္တရာယာဝိ၊ ဝိနုဿန္တု၊ အသေသတော။ ။

အနက်ကား၊ ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ အမြတ်တကာတို့အဓိပတိ
 အတုမရှိသော၊ မုနိဉာဏ၌၊ ထုရားမြတ်ကြီးသည်၊ မေ၊ ရတနာ

သုံးပါး၊ ဦးထိပ်ထား၍၊ ညွတ်တွားမယုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိရ
သို့၊ ဦးခေါင်းအင်္ဂါ၊ မြတ်နေရာ၌၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါသ
တည်း။ သာရိပုတ္တောစ၊ လက်ျာတော်ရံ၊ ထေရ်ပျံမဟာ၊ စေ
အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ မေ၊ ရတနာသုံးပါး၊
အမြတ်ထား၍၊ ညွတ်တွားမယုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊
လက်ျာပခုံးထက်၌၊ တိဋ္ဌတု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝတ်တွား
ရှေးရှု၊ တည်တော်မူပါစေသတည်း။ မောဂ္ဂဏာနောစ၊ လက်
ဝဲတော်ရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် ရဟန္တာသည်လည်း။ မေ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏။ ဝါမအံသေ၊ လက်ဝဲပခုံးထက်၌၊ တိဋ္ဌတု၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ညွတ်တွားရှေးရှုတည်တော်မူပါစေသတည်း။ ပိ
ဇုကတ္တယဗ္ဗိ၊ ဓမ္မစက်အမြတ်၊ ပိဇုကတ်သုံးပုံ သည်လည်း။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါစေ
သတည်း။ အာနန္ဒောစ၊ တေဒဂ်ငါးတန်၊ ခွဲထူးခံသော၊ အရှင်
အာနန္ဒာ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပန္နိမေဦး
ခေါင်းအင်္ဂါ၊ မြတ်နေရာ၏နောက်၌၊ တိဋ္ဌတု၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ညွတ်တွားရှေးရှုတည်တော်မူပါစေသတည်း။ ဝိဏာသ
ဝါစ၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိကုန်သော ရဟန္တာမြတ်တို့
သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စတုဒ္ဓိသာ၊ စတုဒ္ဓိသာသု၊ အရှေ့
အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ဒီသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌။ တိဋ္ဌ
န္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ညွတ်တွားရှေးရှုတည်တော်မူကြပါ
စေကုန်သတည်း။ လောကပါယာ၊ လောကကိုစောင့်ကြကုန်
သော၊ သဗြဟ္မကာ၊ ရောင်ဝါထိန်လင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့နှင့်တ
ကွကုန်သော၊ ဣန္ဒာစ၊ နတ်တို့သနင်း၊ သိကြားမင်းတို့သည်

၎င်း၊ ဒေဝါစ၊ စတုမဟာရာဇ၊ စသည့်သောင်းသောင်း၊ နတ်
အပေါင်းတို့သည်၎င်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သမန္တာ၊ တံတိုင်းပ
မာ၊ ထက်ဝန်းချာမျှ၊ ဘိဋ္ဌန္တ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝတ်တွားရှိ
သေ၊ တည်နေကြပါစေကုန်သတည်း။ တေသံ၊ ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော ဘုရားတရားရဟန္တာ၊ ဗြဟ္မာ-သိကြား၊ နတ်
အများတို့၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်းခိုးတေဇော်၊ မေတ္တာတော်-
အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥ၊ သု၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ဘယဥ၊ ပစ္ဆဝါဝိ၊ ၂ ၅-ပါးသောသား၊ တဆွဲခြောက်ပါး
သောဥ၊ ပစ္ဆဝေါတို့သည်၎င်း။ အနောအန္တရာယာဝိ၊ တပါး
မကများစွာသောအန္တရာယ်တို့သည်၎င်း၊ အသေသတော၊ အ
ကြွင်းအကျန်မရှိသဖြင့်၊ ဝိနဿန္တ၊ နေအရုဏ်ကျောက်၊
သီးနှင်းပေါက်သို့၊ ကင်းပျောက်ကြစေကုန်သတည်း။

ဤသည်ကား၊ သိရသို့ ၃-ဂါထာ တို့၏၊ ပါဠိ အနက်
တည်း။ ၎င်းပါဠိအနက်တို့ကို၊ အရကျက်၍၊ ယုံကြည်ထေး
မြတ်စွာရွတ်ဘတ်ကြပါကုန်၊ ဘိလူးသဟက်စသော သား
အန္တရာယ်တို့မှ၊ ကင်းလွတ်ကြောင်းများစွာထင်ရှားစွာ၏။

သုဝဏ္ဏဘူမိံ ဂစ္ဆာန၊ သောဏုတ္တရာမဟိဒ္ဓိကာ၊
ဝိသာစေနိဒ္ဓမိတွာန၊ ဗြဟ္မဇာလမဒေသယျ၊ ။

အနက်ကား၊ ။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်
သော၊ သောဏုတ္တရာ၊ အရှင်သောဏ၊ အရှင်ဥတ္တရမထေရ်
မြတ်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိံ၊ သုဝဏ္ဏရွာဘုံ၊ သထုံပြည်သို့၊
ဂစ္ဆာန၊ သနားရှေ့၊ ကြွတော်မူကြကုန်၍၊ ဝိသာစေ၊ မြေ

ဘုဝ်ဘိလူး၊ လူစားကြူးဝို့ကို။ နိဒ္ဒမိတွာ၊ ပပင်ပျောက်ရှင်း
လင်း၊ နှိပ်နင်းတော်မူကြကုန်၍၊ ပြဟ္မစာလံ၊ ပြဟ္မစာလသုက်
တော်ခဏ္ဍကို၊ အဒေသယျံ၊ သာယာဇေးကြ၊ ဟောတော်မူကြ
ကုန်၏။

ဤသည့်ကား၊ ဘိလူးသဘက်ပို့၊ လွန်စွာကြောက်လန့်
သောသုဝဏ္ဏဘူမိဂါထာတည်း။ ဘိလူးသဘက်ရှိသော
သစ်ပင်ရှာကျောင်း၊ အိမ်အရပ်ကသည့်တို့၌၊ ၎င်းဂါထာကို
ထန်းရွက်၌ရေး၍၊ ဆွဲထားပါက၊ မနေနိုင်၊ ရအောင်ကျက်၍၊
ယုံကြည်လေးမြတ်၊ ရွာဘိဝာဟ်ကြကုန်။

အတိတ်ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဗောဓိဝံသံအနာဂတံ။

မမသိသေ-ဋ္ဌပေတွာန၊ ယာဝဇိဝံနမတ္ထုတေ။ ၊

အနက်ကား။ ။ အတိတ်၊ လွန်လေရှေးက၊ ပွင့်တော်မူပြီး
ထသော၊ ဝါ၊ ဂင်္ဂါဝဋ္ဌ၊ ထေရမာ၊ ပွင့်တော်မူပြီးထသော။
အနာဂတံ၊ နောင်အနာဂတ်၊ အမြတ်ဆင့်ဆင့်၊ ပွင့်တော်မူ
လတ္တံ့၊ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗောဓိဝံသံ၊ ဗောဓိအနွယ်ဖြစ်
တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ ရတနာတည်း။ ဝါ၊
ဥဒ္ဓံ၊ ကဝင်၊ နရက်၊ အသေ၊ စက်သောကဓာတ်၊ ထုတ်ချင်း
ခတ်အောင်၊ နှိပ်စပ်ကျော်ကြား။ ဘုရားတည်းဟူသော ရတ
နာအမြတ်သည်၊ မမရတနာသုံးပါး။ အမြတ်ထားသော၊ အ
ကျွန်ုပ်၏၊ ဝီရိယ၊ ဦးခေါင်းအင်္ဂါ၊ မြတ်နေရာ၌၊ ဋ္ဌပေတွာန၊
တည်နေတော်မူ၍၊ တေ၊ အရှင်မြတ်စွာ၊ ရတနာအား။ ယာဝ
ဇိဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထုဘဝတု၊ အမြဲမသွေဖြစ်ပါစေတည်း။

ဤအတိတ် ဗုဒ္ဓရတနံ-ဟူသော ဂါထာသည်။ ပြိုဟ်စီး
ဒဿ-ဇာတာညံသော အခါတို့၌၎င်း၊ ခန္ဓာသုံး၊ စန်းသုံး၊ လွန်း
ပြတ်၊ စန်းပြတ်၊ ကြွင်းသုံး၊ နှိုင်းသုံး၊ သုံးပင်တိုင်၊ အဓိပတိ
တိုင်၊ ရှစ်ပင်တိုင်အကျား၊ အထူးညံသော သက်ဆစ်သက်
ပိုင်းအခါတို့၌၎င်း၊ ကာထ- ကပ်ရောဂါ၊ ဘိလူး သဘက်၊
နှောင့်ရှက်လာသော အခါတို့၌၎င်း၊ အမြဲမပြတ်၊ ဆောင်
ထားခြင်း၊ ရှုတ်ဘတ်ခြင်းတို့ကို ပြုကြပါက၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောဘေးရန်အပြစ်တို့မှ ကင်းလွတ်နိုင်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဈေး
စာဟောင်းတို့၌၊ နုကုန်ချပ်ဂါထာတော်ဟူ၍၊ မှာထားတော်
မူကြ၏။ ပေဉ်ကံ၌ ရေးသားပြီးလျှင်၊ နူးကုန်သက်န်းကြီး၌
ထည့်၍၊ အမြဲဆောင်တော်မူကြကုန်၏။

နာညတြိဗောဇ္ဈာတပဿ၊ နာညတြိန္ဒြိယသံရာ၊
နာညတြိသဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿသမိပါဏိနံ။ ။

အနက်ကား၊ ။ ဗောဇ္ဈာတပဿ၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ရပ်၊
တရားမြတ်ကို၊ အညတြိ၊ ကြည်ထား၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
၏၊ သောတ္ထိံ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းခန်း၊ ချမ်းသာသင်းကို၊ အဟံ၊
ငါတုရားသည်၊ န ပဿသမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊
ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ မြတ်သီထကို၊ အညတြိ၊ ကြည်ထား၍၊ ပါဏိနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ သောတ္ထိံ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းခန်း၊ ချမ်းသာသင်း
ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ န ပဿသမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊
အလုံးစုံသော ဝိနည်းသက်မှုတို့၏ ကင်းလွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာကို၊ အညတြိ၊ ကြည်ထား၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။

သောတ္ထိံ၊ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းခန်း၊ ချမ်းသာလမ်းကို၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

ဤဂါထာမြတ်သည်ကား။ သုဗြဟ္မနတ်သားကို၊ ဘုရား
ဟောတော်မူသော ဂါထာ ပါဠိတော် မြတ်ဘည်း၊ ၎င်းဂါ
ထာမြတ်ကို၊ အစိမ်းသူရဲ၊ ဘိလူးတို့လွန်စွာကြောက်လန့်၏။
အစိမ်းသူရဲရှိသော သစ်ပင်ကို လက်ချင်းရှက်ခါ၊ သစ်ပင်
ကိုဝိုင်း၍၊ တပြိုင်နက်၊ ဤဂါထာကိုရှုတ်တတ်ခြင်းကြောင့်၊
အစိမ်းသူရဲ၊ မခံမရပ်နိုင်၍၊ ပျက်စီးဘူးကြောင်း၊ ဆရာတော်
အဆက်ဆက်၊ ပြောဘူးကြ၏။ လေးလေးမြတ်မြတ်၊ ယုံကြည်
၍ရှုတ်တတ်ရမည်။

အလွန် ကြီးကျယ်သော ဘေးရန်၊ အန္တရာယ် ဝေွကြံ
သော အခါမျိုး၌လည်း။ မှန်ကန်သော သစ္စာကိုဆို၍၊ လွတ်
မြောက်ကြောင်း ချမ်းသာကြောင်းကိုလည်း။ အထူး သတိ
မူကြရာ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သစ္စသမော အဝဿယောနာမနတ္ထိံ၊
ဟုဟောတော် မူ၏။ ။ သစ္စသမော၊ သစ္စာနှင့် တူသော၊
အဝဿ ယောနာမ၊ ကိုးကွယ် ခြံရံရာ မည်သည်။ နတ္ထိံ၊
မရှိ။ ။ ထို့ကြောင့်၊ သရဏဂုံ သုံးပါး၌ နှင့်တ နှ၊ ငါးပါး
သောသီလတော်မြတ်ကို၊ လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း
ကြပြီးလျှင်၊ သစ္စာပြုကြရာ၏။

ယတောဟံ ပဉ္စသီလာနိ၊ သမာဒိယာမိ သက္ကစ္စံ။

တောန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ အန္တရာယာဝိနဿန္တိ။ ။

အနက်ကား။ ။ ယတော၊ အကြင်နေ့ရက်အခါမှ၊ ပဉ္စာ
ယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီ

ယတေတြိတိယံ၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေလေးတြိတိယံ၊ သမာဓိ
ယသမိ၊ ကောင်းစွာသောက်တည်ပါ၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
ထိုသို့ရှန်ကန်သောသစ္စာကားကြောင့်၊ အန္တရာယသ၊ ဘေး
ရန် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဗိနုသန္တု၊ ဗန်းကြွသက်
ပြင်၊ ရေမတင်သကဲ့သို့၊ ကင်းဝင်လွင့်ပျောက် ကြလေကုန်
သတည်း။

ဤသည်ကား၊ ငုံးမင်း၊ ငါးရုံမင်း၊ သန္တုလ ဝိတုရား၊
အင်္ဂုလိမာလ ရဟန္တာဝသော ဇေတနဝတ္ထုတို့ကို ထောက်
ထား၍၊ ကြည်လေးနက်စွာ၊ သစ္စာပြုကြ ပါက၊ ဘေးရန်
အသွယ်သွယ်၊ အန္တရာယ်အပေါင်းကင်းလွတ်ကြောင်းတို့
ကို၊ ကောင်းကောင်းကြီးသိမှတ်ထိုက်စွာပေ၏။

မေတ္တာကြောင့်လည်း၊ ဘေးရန် အပေါင်း၊ ကင်းလွတ်
ကြောင်းကိုကောင်းကောင်းကြီးသိကြ၍၊ ကုသုတ္တမေတ္တာရှိ
သရမည်၊ မေတ္တာရှိသရဉ္စ၊ အတ္တ၊ ဝိယ၊ မေတ္တာ၊ ဝေရီ၊ ဤလေး
ပါးသောသီမဘေဒတို့ကို ရိုင်းခြား၍၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော
အတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ချစ်ခင်လေးမြတ်သောဝိယပုဂ္ဂိုလ်၊ မချစ်မမျှန်း
သောမေတ္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှိသူ ရှိဘက်ဖြစ်သော ဝေရီပုဂ္ဂိုလ်၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးတို့တွင်၊ ရှေးဦးစွာမိမိဟု ဆိုအပ်သော
အတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေတ္တာရေးမင်း၊ သွင်းလောင်း အပ်၏။
ထို့နောက် ဝိယပုဂ္ဂိုလ်၊ မေတ္တာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေရီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
အစဉ်အတိုင်း မေတ္တာရေးချင်း၊ ဘေးမသန်းအောင်၊ သွန်း
လောင်းရှိသကြကုန်စေ၏။

မေတ္တာသို့ ထနည်းအကျဉ်း။

သဗ္ဗဝထမံပနအဟံ သုခိတောဟောမိနိစ္ဆုက္ခောတိဝါ၊
အဝေရောအဗျာပဏ္ဍောအနိစ္စော သုခိအတ္တာနံ ပရိဟာရေမိ
တိဝါဇေဝုနုပ္ပုနံအတ္တနိယေဝဘာဝေတဗ္ဗာဟု၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အ
ဋ္ဌကထာလာသောမေတ္တာဂှိသနည်းသုံးမျိုးတို့တွင်အနက်အ
မိပ္ပါယ်ထင်မြင်သောမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းငါးနည်းကို ပြပေအံ့။

အဟံသုခိတောဟောမိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုခိတော၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

မမ၊ မာတာပိတု အာစရိယ ညတိသမ္မဟာ သုခိတာ
ဟောန္တု။ မမ၊ ငါ၏။ မာတာပိတုအာစရိယညတိသမ္မဟာ၊
မိခင်၊ ဘခင်၊ ဆရာသမား၊ ဉာဏကာအများတို့သည်။ သုခိ
တာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာကြံ့ခိုင်သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

နုမသ္မိံ ဂါမေ ဣမသ္မိံ နဂရေ ဇေဋ္ဌက သံဃော ဇေဋ္ဌက
မနုဿေ၊ အာမိံ ကဏ္ဍာသဗ္ဗေမနုဿာသဗ္ဗေဒေဝါသုခိတာ
ဟောန္တု။ မမ၊ ငါ၏။ ဣမသ္မိံ ဂါမေ၊ ဤရွာ၌။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊
ဤမြို့၌။ ဇေဋ္ဌကသံဃော၊ ကြီးမှူးအုပ်ချုပ်သောသံဃာတော်
တို့ကို၎င်း။ ဇေဋ္ဌကမနုဿေ၊ ကြီးမှူးဂိုးအုပ်သောလူတို့ကို
၎င်း။ အာမိံ ကဏ္ဍာ၊ အရင်းအစပြုကြကုန်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဒေဝါ၊ အိမ်စောင့်၊ ရွာစောင့်၊ မြို့စောင့်မလတ်၊ နတ်အ
ပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သုခိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာ

ဩကုန်သည်။ ဟောန္တ၊ ဂိုတိုင်းမသွေ၊ ဖြစ်ကြ ပါစေကုန် သတည်း။

ပုရတ္ထိမာယမိသာယ၊ ပန္နိမာယ၊ ဥတ္တရာယ-မိသာယ၊ ဒက္ခိဏာယမိသာယ၊ ပုရတ္ထိမာယအနုမိသာယ၊ ပန္နိမာယ အနုမိသာယ၊ ဥတ္တရာယအနုမိသာယ၊ ဒက္ခိဏာယ-အနုမိ သာယ၊ ဟေဋ္ဌိမာယမိသာယ၊ ဥပရိမာယမိသာယ၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာ၊ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ၊ သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ သုခိတာဟောန္တ၊ ။ သဗ္ဗာဇုတ္ထိ ယော၊ သဗ္ဗေပုရိသာ၊ သဗ္ဗေအရိယာ၊ သဗ္ဗေအနုရိယာ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေမနုဿာ၊ သဗ္ဗေဝိနိပါဘိကာသုခိတာဟောန္တ၊

အနက်ကား။ ။ ပုရတ္ထိမာယမိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်၌၎င်း၊ ပန္နိမာယမိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌ ၎င်း၊ ဥတ္တရာယမိသာယ၊ မြောက်အရပ်၌၎င်း၊ ဒက္ခိဏာယ မိသာယ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌၎င်း၊ ပုရတ္ထိမာယ၊ အနုမိသာ ယအရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်၌၎င်း၊ ပန္နိမာယအနုမိသာ ယ၊ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်၌၎င်း၊ ဥတ္တရာယ အနုမိ သာယ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌၎င်း၊ ဒက္ခိဏာယအနု မိသာယ၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်၌၎င်း၊ ဟေဋ္ဌိမာယ မိသာယ၊ အောက်အရပ်၌၎င်း၊ ဥပရိမာယမိသာယ၊ အထက် အရပ်၌၎င်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင် သက်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ အပါယ်တံခါးမပိတ်သေး
သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အတ္တ
ဘာဝ ပရိယာပန္နာ၊ အတ္တဘော၌ အကျုံး ဝင်ကုန်သော
သတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။ သုခိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်း
သာကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ပို့တိုင်း မသွေ၊ ဖြစ်ကြပါစေ
ကုန်သတည်း။ (ဤသည်ကား၊ အနောမိသ မေတ္တာကို
ပြသည်)။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်
၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်
၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အနရိယာ၊ ပုထုဇန
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်
တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မနုဿာ၊ မနုဿ
ဇာတ်၊ ယုတ်မြတ်မဟူ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာ၊ ဝိနိပါတိကာ အသူရာ တို့
သည်၎င်း။ သုခိတာ၊ ရောဂါမသန်း၊ ဘေးအန္တရာယ်မသွေ၊ ကိုယ်
စိတ်ချမ်းသာကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ပို့တိုင်းမသွေ၊ ဖြစ်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။ (ဤသည်ကား၊ ဩဓိသ မေတ္တာပို့
နည်းကိုပြသည်။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာနှင့်တကွ၊ အနောမိသ
ပုဂ္ဂိုလ်ငါး၊ ဩဓိသပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်၊ ပေါင်းဆွဲနှစ်ယောက်၊ သဗ္ဗေ
သာဗရဏမေတ္တာပို့နည်းတည်း။

မမဝေရီ သုခိတာဟောန္တု။ ။ မမာငါ၏။ ဝေရီ၊ ရန်သူ
ရန်ဘက်တို့သည်။ သုခိတာ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာကြ

ကုန်သည်၊ ဟောန္တ၊ ရှိဘိုင်းမသွေ၊ ဖြစ်ကြပါစေ ကုန်သ
တည်း။ (ဤသည်ကား ရန်သူဖြစ်သော ဝေရီပုဋိလ် ဝံ့ကို
မေတ္တာ ရှိနည်းတည်း)။ ၊ ၎င်းနောက်၊ အတ္တပိယ-မဇ္ဈတ္တ၊
ဝေဒါ၊ အညိအမျှစ် နှစ်ကိုဖြစ်စေ၍၊ သမ္မေသတ္တကားလ၊ သုခိတာ
ဟောန္တ၊ ၊ အထပ်ထပ် မေတ္တာစိတ်သတ်၊ မပြတ်အား
ထား၍၊ ပွားများကြစေကုန်သတည်း။

မေတ္တာ ဘာဝနာ ပွားများသော ပုဋိလ်သည်၊ အနက်
အဓိပ္ပါယ်သို့ကိုယ်မြင်၍၊ ပွားများပါ၍၊ အကျိုးမဟုတ်လ၊ အချိုး
အစားကျသောအင်၊ အားထုတ်ကြရာ၏။ ၊ မေတ္တာ ပွားများ
သောပုဋိလ်သည်။

- (၁) ချမ်းသာစွာအိပ်စက်ခြင်း။
- (၂) ချမ်းသာစွာနိုးကြားခြင်း။
- (၃) ကောင်းသောအိပ်မက်တို့ကိုမြင်မက်ခြင်း။
- (၄) နတ်ဘုံသည်၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်း။
- (၅) မီးတေး အဆိပ်တေးလက်နက်တေး တို့သည်။
ကိုယ်တွင်းသို့မဝင်မရောက်ခြင်း။
- (၆) လူအပေါင်းသို့ချစ်ခင်ခြင်း။
- (၇) နတ်ဘုံချစ်ခင်ခြင်း။
- (၈) ကြည်လင်သောမျက်နှာအဆင်းရှိခြင်း။
- (၉) စိတ်သည်လျင်မြန်စွာ သမာဓိကိုရလွယ်ခြင်း။
- (၁၀) မသွေမယသေခြင်း။
- (၁၁) ဈာနလာဘိဖြစ်က-ပြုစွာပြည်သို့လာခြင်း။

ဤတဆွဲတပါးသော အကျိုးတို့ကို ရနိုင်ကြောင်း၊ အင်္ဂု
 ဣရိပါဠိတော်၌ဟောတော်မူ၏။ ကျယ်အံ့စိုး၍ ပါဠိတော်
 ကို မရေးသားပြီ။ ။ထိုဆွဲတပါးသော အကျိုး တို့တွင်၊
 စတုတ္ထအကျိုး၊ ပဉ္စမအကျိုး၊ သတ္တမအကျိုးတို့ကို၊ မျှော်ကိုး
 ထောက်ဆ၍၊ နတ်တို့ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ဘေး
 အန္တရာယ်မထိမရောက်နိုင်ခြင်း၊ နတ်ဘီလူးတို့ချစ်ခင်ခြင်း၊
 ၎င်းသုံးပါးသော အကျိုးတို့အတွက်၊ ရောဂါဆိုး ဘေးဆိုး၊
 အန္တရာယ်ဆိုးတို့သည်၊ ယောမရောက်နိုင်ခြင်း၊ ကင်းလွတ်
 နိုင်ခြင်းတို့ကို၊ ကောင်းစွာယုံကြည်အားကိုးထိုက်ထွပေ၏။
 ဤမေတ္တာ ဘာဝနာသည်၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်လျှင်၊ ပထမ
 ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် ဘုံတို့သို့
 ရောက်နိုင်၏။ ခိပ္ပမေဝစိတ္တံသမာဓိယတိဟူသည်နှင့်အညီ၊
 လျင်မြန်စွာစိတ်သည်သမာဓိဖြစ်လွယ်၏။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို
 တောင့်တ၍၊ ပွားများ တည်ထောင်သော မေတ္တာ သမာဓိ
 သည်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ အဓိစိတ္တသိက္ခာတော်ကြီးလည်း
 မည်၏။ မဂ်ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင်ဆောင်နိုင်၏။ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်အဋ္ဌကထာကြီး၌၊ မေတ္တာ ဘာဝနာပွားနည်း။ အဟံသုခံ
 တောဟောမိ၊ အဟံနိဇ္ဈုက္ခောဟောမိ၊ အဟံအဝေရောဟော
 မိ၊ အဗျာပဇ္ဇောဟောမိ၊ အနိဇ္ဈောဟောမိ၊ သုခိအတ္တာနံပရိ
 ဟရာမိ။ ဟူသောသုံးနည်းတို့တွင်၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်၊ သိ
 လွယ်သောပထမနည်းကိုသာ၊ ပြုဆိုလိုက်၏။ လွန်စွာအကျိုး
 ကြီးမြတ်၏။ ပွားများအားထုတ်ကြလေကုန်။ ဘေးရန် လွတ်
 ကင်းခြင်း ကိုလည်း၊ ဆင်မနင်းဝံ့ သော အလောင်းတော်

မာဃာ၊ မြွှားမခသောသာမာဝတိ၊ ဆိပုမကျက်သောဥတ္တ
ရာ၊ မေတ္တသုတ်ဝတ္ထုလာရဟန်းတော်ငါးရာတို့ကို၊ ကောင်း
စွာထောက်ဆ၍၊ လောက၌ဘေးရန် အန္တရာယ်ကင်းလွတ်
ကြောင်းတို့ကို၊ ကောင်းကောင်းကြီးမှတ်ယူကြလေကုန်၊

ဤသည်ကား၊ ရောဂါဆေးနှင့်လပ်၍၊ အကျဉ်းမျှပြအပ်
သောမေတ္တာဘာဝနာခန်းဘည်း။

ရောဂါ အန္တရာယ်၊ ထိတ်ထန်ဘွယ်ရာ၊ ဖြစ်ပေါ်သော
အခါ၌၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ကောင်းစွာ ပြုကြကုန်၍၊
အိမ်စောင့် ရွာစောင့်၊ မြို့စောင့်နတ်တို့ကို၎င်း၊ သမ္မာဒေဝ၊
လောကပါလစသောနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ကို၎င်း၊ ပတ္တိ
ဒါန၊ ကုသိုလ်ဘာဂ-အမျှပေးဝေကြကုန်၏၊ နတ်အပေါင်းတို့
သည်၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သဖြင့်၊ ဘီလူးသ
ဘက်၊ နောက်ရှက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ရော
ဂါဆေးတို့သည်၊ ကင်းဝေးပပျောက်နိုင်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့်၊
သုနိမ-ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟော
ကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏၊

ယာတတ္ထဒေဝတာအာသုံ၊ တာသံဒက္ခိဏ မာဓိသေ၊
တာ ပုဇိတာ ပုဇယန္တိ၊ မာနိတာ မာနယန္တိ နံ၊
တတော နံ အနုကမ္ပေန္တိ၊ မာဘာပုတ္တံ ဝဩရသံ၊
ဒေဝတာနုကဗ္ဗိတောပေါသော၊ သဒါတဒြာနိပဿတိ။

သုနိမ-ဝဿကာရာ၊ သုနိပုဏ္ဏား၊ ဝဿကာရ ပုဏ္ဏား
တို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်အိမ်စောင့်

ရွာစောင့်အစရှိသောနတ်တို့သည်။ အာသံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
၏။ ဘာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊ အညှစ်အဘို့ကို။ အာဒိ
သေ၊ ရည်မှတ်၍ပေးဝေရာ၏။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော။
တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်အပေါင်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုပူဇော်သူကို။
ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်၏။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။
တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ နံ၊ ထိုမြတ်နိုးသော သူကို။
မာနယန္တိ၊ မြတ်နိုးကြကုန်၏။ တတော၊ တသွာကာရဏာ၊
ထိုအမျှဝေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နံ၊ ထို
အမျှဝေသောသူကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဩရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်
သော။ ပုတ္တံ၊ မိမိသားကို။ အနု ကမ္ပတိ ဣဝံ၊ ဘေးမရောက်
အောင်အစဉ် စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ အနုကမ္ပန္တိ၊ အစဉ်
စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဒေဝတာနုကဗ္ဗိတော၊ နတ်အပေါင်း
တို့၊ အစဉ်စောင့်အပ်သော၊ ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ သဒါ၊
နေ့ရောညဉ့်ပါ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော
ဣဌမင်္ဂလာ၊ အဖြာဖြာသောအာရုံတို့ကို။ ပဿတိ၊ ငွေ့မြင်
ကြရသေ၏။

ဤပါဠိတော်မြတ်အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကုသိုလ်ဒါနသည်တို့
ကိုကျနကောင်းမွန်စွာပြုကြကုန်၍၊ နတ်တို့အားအမျှအတန်း
ပေးဝေကြကုန်သဖြင့်၊ ထို အမျှအတန်းပေးဝေသော သူတို့
ကို၊ နတ်အပေါင်းတို့ကပြန်၍ပူဇော်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းတို့ကို
ပြုကြကုန်၏။ ဧကပုတ္တံ၊ သားတယောက်ရှိသောမိခင်သည်။
မိမိသားကိုရန်ဘေးမရောက်အောင်၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊
နတ်အပေါင်းတို့ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သဖြင့်။

ထိတ်လန့် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဘိလူးသဘက်စသော အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို၊ မတွေ့မကြုံရကုန်ဘဲ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ ချမ်းသာဘွယ်ရာဖြစ်ကုန်သော အာရုံတို့ကိုသာ သွင်းတွေ့ရမြင်ရကြုံရအံ့ဟူလိုသည်။

တာပုဇိတာပုဇယန္တိ၊ မာနိတာမာနယန္တိ နံဟူသောပါဌ်၌၊ အမျှပေးဝေသောသူကို၊ နတ်တို့ကပူဇော်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ အကြောင်းမဲ့ကင်း၍၊ ပူဇော်မြတ်နိုးခြင်းကိုပြုကြသည်မဟုတ်ကုန်။ ကုသိုလ်ဘာဂ-အမျှပေးဝေသော အခါသာရအနုမောဒနာပြုကြသောနတ်တို့သည်၊ စည်းစိမ်အခြံအရံတိုးပွားလာခြင်းကြောင့်၊ ထိုအမျှပေးဝေကြသောသူတို့ကို၊ ပူဇော်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းတို့ကိုပြုကြကုန်၏ဟုမှတ်ယူကြကုန်ရာ၏။ တိကနိပါတ် မစ္ဆုန္ဒါနဇာတ်၌၊ ဆုရား အလောင်းတော်သည်၊ သူကြွယ်အမျိုး၌ဖြစ်၍၊ အဘသေလွန်သောအခါ၊ ဆုရားလောင်းသည်ညီနှင့်တကွ၊ မြစ်တာဘက်တစ်ခုသောရွာသို့၊ အဘ၏ဥစ္စာဖြစ်သောငွေတထောင်တို့ကို၊ တောင်းယူကြကုန်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ဆိတ်၌ ထမင်းအာဟာရတို့ကိုစားသောက်ကြကုန်၏။ ကြွင်းကျန်သော ထမင်းတို့ကိုဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ငါးတို့ကိုကျွေးကုန်၏။ မြစ်စောင့်နတ်ကို၊ ဆုရားလောင်းသည်၊ ငါးတို့ကိုကျွေးမွေးလှူဒါန်းသောကုသိုလ်အတို့ကို၊ အမျှပေးဝေ၏။ ထို့ကြောင့်တိကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌၊

ဗောဓိသတ္တော-အတိရေကာဘတ္တံ-ဂင်္ဂါယမစ္ဆန္တာနံဒတ္တာ
နဒီဒေဝတာယ-ပဏ္ဍိံ အဓါသိ၊ ဟုလာ၏။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားလောင်း
သည်၊ အတိရေကာဘတ္တံ၊ ပိုလွန်သောထမင်းကို။ ဂင်္ဂါယ၊
ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့အား။ ဒက္ခာ၊ ပေးလှူ၍၊ နဒီဒေဝ
တာယ၊မြစ်စောင့်နတ်အား၊ ပတ္တိံ၊ ကုသိုလ်၏အဘို့ကို။ အ
ဒါယိ၊ ပေးဝေ၏။

ထိုသို့ ဘုရားအလောင်း အမျှပေးဝေသော အခါ၊ မြစ်
စောင့်နတ်သည်၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊ အနုမောဒနာပြုသ
ဖြင့်၊နတ်၌ ဖြစ်သောစည်းစိမ်အခြံအရံတိုးပွားလာ၍၊ မိမိ၏
စည်းစိမ်အခြံအရံတိုးပွားလာသဖြင့်၊ထိုအကြောင်းကိုထင်
ရှားစွာသိ၏။ထို့ကြောင့်။

ဒေဝတာပတ္တိံ အနုမောဒိက္ခာယေဝ ဓိဗ္ဗေနယာသေနဝ နိ
က္ခာအတ္ထနောယာသရုနိ အာပဇ္ဇမာနာ၊ တံကာရဏံအညာ
သိ။ ။ဟုတော်အဋ္ဌကထာ၌လာ၏။

အတ္ထယောဇနာကား။ ။ဒေဝတာ၊ မြစ်စောင့် နတ်
သည်။ပတ္တိံ၊ဘုရားလောင်းပေးဝေသော ကုသိုလ်အဘို့ကို။
အနုမောဒိက္ခာယေဝ၊ ဝမ်းမြောက်နုမော်၊ သာသုခေါသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဓိဗ္ဗေနယာသေန၊ နတ်၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်
အခြံအရံဖြင့်။ဝနိက္ခာ၊တိုးပွား၍။အတ္ထနော၊မိမိ၏။ယာသရုနိ၊
စည်းစိမ်အခြံအရံတိုးပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနာ၊ရောက်သာ
သည်ရှိသော်။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အညာသိ၊
သိ၏။

ထိုအခါဘုရားလောင်းသည်။တခဏမျှဖြစ်ဆိတ်၌အိပ်
၏။ညီငယ်သည်၊ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ငွေတ

ထောင်ကိုအပ်ကိုအားမပေးအံ့၊ ငါတယောက်တည်းသာယူ
 အံ့ဟု၊ ငွေအိတ်နှင့်တူစွာ၊ ကျောက်စရစ်အိတ်တစ်ခုကိုပြု၍
 ထား၏။ ဘုရားလောင်းအိပ်ရာမှနိုးသောအခါ၊ ဖွင့်ကူး၍
 မြစ်လယ်သို့ရောက်လျှင်၊ ဖွင့်ကိုလှုပ်၍ ကျောက်စရစ်ထုပ်
 ကိုချရာ၊ ငွေအိတ်ဖြစ်၍နေလေ၏။ ငွေအိတ်ရေ၌ကျကြောင်း
 ကိုအပ်ကိုအားပြောကြား၏။ ဘုရားထောင်းသည်၊ အဘယ်
 သို့ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ညီငယ်ကိုတရားသဖြင့်ပြော၍၊ မိမိတို့အိမ်
 သို့သွားရောက်ကြ၏။ သို့အခါမြစ်စောင့်နတ်သည်၊ ရေ၌ကျ
 သောငွေထုပ်ကိုစောင့်ရှောက်၏။ မိမိအာနုဘော်ဖြင့်ကြီးသော
 တကောင်သောငါးကိုမျှစေ၍၊ တံငါတို့ကွန်ပိုက်သို့ဝင်စေ
 ၏။ တံငါတို့သည်၊ ထိုငါးကြီးကိုမိ၍မြို့သို့ ဝင်ကြကုန်၏။ မြင်
 သော သူတို့သည်၊ ငါး၏အဘိုးကို မေးကြ ကုန်၏။ ငွေတ
 ထောင်-ခုနစ်ပဲအဘိုး ဆိုကုန်သည် ဂှိသော်၊ ပြောင်စွာငင်
 ရယ်မောကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်း၏အိမ်တံခါးသို့ ရောက်
 သောအခါ၊ ဣမံမန္တံ ဂဟာပေထ၊ ဤငါးကြီးကို ဝယ်ကြ
 ကုန်ဟု ဆိုကုန်သည်ဂှိသော်၊ အဘိုးကိုမေးလျှင်၊ ခုနစ်ပဲမျှ
 သာပေး၍ယူကြကုန်လောဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်း
 သည်၊ ခုနစ်ပဲပေး၍ဝယ်ယူပြီးလျှင်၊ မိမိမယားအားပေး၏။
 ငါးကြီး၏ဝမ်းကို ခွဲဖောက်လျှင်၊ ငွေအိတ်ကိုတွေ့၍၊ ဘုရား
 လောင်းအားပြောကြား၏။ ဘုရားလောင်းသည်၊ ညီငယ်အား
 တဝက်သော ဥစ္စာကိုပေးအံ့ဟု ပြောဆို၏။ မြစ်စောင့်နတ်
 သည်၊ ကောင်းကင်၌ရပ်လျက်၊ ။ဣမံ ကနိဋ္ဌဇောရဿအ
 ဒတွာသဗ္ဗံတွညေဝဂဏှ၊ ။ဟုပြောဆိုလေ၏။ ။ဟော၊ အ

၂င်းယောကျ်ား။ ဣမံ၊ ဤငွေတထောင်ကို။ ကနိဋ္ဌစောရဿ၊
သင့်ညီသူရိုးအား။ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍။ တွညေဇ၊ သင်သည်
သာလျှင်။ ဂဏှ၊ ယူပါလော့။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒေသီသုတော်
ကောင်းယောကျ်ား။ ဤငွေတထောင်ကို၊ သင့်ညီငယ်သူရိုး
အား မပေးမူ၍။ သင်သုတော်ကောင်း သည်သာလျှင် ယူ
သိုက်၏။ သင်၏ညီငယ်သူရိုးသည်။ ယုတ်မာသောအကြံ၊ မ
မှန်ကန်သော အမှုတို့ကို ပြုကျင့်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အလုံး
ပုံသောဥစ္စာကို သင့်ညီအားမပေးသိုက်၊ သင်သာလျှင်ယူ
လော့ဟုဆိုလို၍။

ပဒုဋ္ဌဂိတ္တဿိနဟာတိဟောဘိ၊
နစာပိ တံ ဒေဝတာ ပူဇယန္တိ။
ယော ဘာတရံ ပတ္တိကံ သာပတေယျံ၊
အဝဉ္ဇယိ ဒုက္ကဒုကမ္မကာရိ။ ။

ဟူသောဂါထာကိုဆို၏။ ။ ဒုက္ကဒုကမ္မကာရိ၊ မကောင်းမှု
ကိုပြုလေ့ရှိသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘာတရံ၊ အစ်ကို
ကို။ ပတ္တိကံ၊ အတို့ရှိသော၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ အဝဉ္ဇ
ယိ၊ ဖွည့်စားပြီး။ ပဒုဋ္ဌဂိတ္တဿ၊ ပြစ်မှားသော စိတ်ရှိသော
သူအား။ ဟိ၊ ကောကိ-လောကုတ္တရာ၊ နှစ်ခြာသောအစီးအ
အပွားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသူယုတ်ကို။ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်။ နပူဇယန္တိ၊ မပူဇော်ကြလေကုန်။ ။ ဤသို့ဖြစ်
စောင့်နတ်သည်။ ယုတ်မာစိတ်ထား၊ အစ်ကိုကို ပြစ်မှား၍
ဖွည့်စားတတ်သောရိုးသူအား။ အသပြာတို့ကိုပေးခြင်းငှါအ

လိုမရှိ၊ နတ်တို့သည်ပူဇော်ခြင်းကိုမပြုနိုင်ကြောင်းကိုဆို၏။
ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ တရားအတိုင်းတဝက်သော
အသပြာတို့ကိုညီငယ်ထံသို့ပို့စေ၏။

ဤသည်ကား။ ကုသိုလ်ဘာဂ၊ အမျှပေးဝေ၍၊ နတ်အ
ပေါင်းတို့၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ကြကုန်သဖြင့်၊ ဘေးအ
န္တရာယ်၊ ရန်စွယ်မနှောက်၊ ကင်းပျောက်ပယ်ရှားနိုင်သည်
ကိုပြသောအခန်းတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အန္တရာယ်ကင်း အစရှိသော၊ ပါဠိ- ဂါ
ထာ-ရဗ္ဗိယတို့ကိုရွတ်ကြရာ၌၊ ယအက္ခရာ- ရအက္ခရာတို့
ကို၊ ကွဲလွဲအောင်၊ ပြုပြင်သင်္ဂြိုဟ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်ကြရမည်။
ယအက္ခရာကိုရွတ်လျှင်၊ လျှာမလိပ်ရ၊ ရအက္ခရာကို ရွတ်
လျှင်၊ လျှာလိပ်၍ ရွတ်ဘတ်ရမည်။ ယအက္ခရာကို၊ ရသံ၊ ရအ
က္ခရာကို၊ ယသံနှင့်၊ ရွတ်ဘတ်လျှင်၊ အက္ခရာပျက်၏။ အက္ခ
ရာပျက်လျှင်၊ ပုဒ်ပျက်၏။ ပုဒ်ပဒ်ပျက်လျှင် ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်
ပျက်၏။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပျက်လျှင်၊ အကျိုးအာနိသင်နည်း
ငါးဘော့၏။ ထို့ကြောင့်၊ အထူးသတိထား၍၊ ရွတ်ဘတ်ကြ
လေ။ ဝိသဇ္ဇနီ သံ၊ ယပင်းသံ၊ ရွတ်ဘတ်ရာတို့၌လည်း။ သတိ
ထား၍ ရွတ်ရမည်။ ပါဠိ- ဂါထာရဗ္ဗိယတို့၌၊ ဝိသဇ္ဇနီ၊ မရှိ၊ ပစ္စ
သိလံ၌၊ ပ-အက္ခရာကို-ယပင်းသံ-မရွတ်ဘတ်ရ၊ အထူးသ
တိထား၍ ရွတ်ဘတ်ကြလေ။

နောက်ကပြဆိုခဲ့သော၊ ကာလကပ်ရောဂါတို့တွင်၊ ကံ
ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါမျိုးကိုပယ်၍၊ ကြွင်းသောရောဂါ
မျိုးတို့သည်၊ အပြု-အပြင်-အစောင့်အရှောက်- အကွယ်အကာ

ကောင်းလျှင်။ မုချ လွတ်ကင်း ချမ်းသာ နိုင်ကြောင်းကို၊
ကောင်းစွာယုံကြည်ထိုက်၏။

ဤသည်ကား၊ ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ကြောင်းတို့နှင့် တကွ၊
ကွယ်ကားရေးတို့ပါအကျဉ်းပြအပ်သော ရောဂရန္တဒီပက
စာတမ်းပြီးပြီ။

ဂိဟိဝိနယကထာ။

(က) တိလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နိုင်းမမျှသား၊ သုရဉ္စ
ရွှေစက်၊ ရောင်ပြီးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား။ ရှိတ္ထတ်တွား
၍၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်။ ချွတ်မူပယ်ရွာ၊
လားမည်တာကြောင့်။ သုတ် 'ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ ပြသည်။
လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာမိန့်။ နတ်ရွာတို့လုံးလုံးကျက်
၍သုံး။

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှ၊ ဆရာ၊ နောက်မှာ၊ မယား၊ ခြောက်
ကား၊ မိတ်ဆွေ။ အောက်ခြေ၊ ကျေးကျွန်၊ ထက်မွန်၊ ပုဏ္ဏား။
ရဟန်းများဟု၊ ခြောက်ပါးအရပ်၊ မှတ်ယူအပ်သည်။ ဝွဲ
လတ်ကျင့်ထုံး၊ ကျက်၍သုံး။

(၁) ကျွေးမွေး မပျက်။ ဆောင်ရွက်မိမိ၊ မွေခံထိုက်
စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ကျင့်
ဘွယ်သားတို့တာ။

- (၁) ဘတ ဘရဏ= သားသွီး တို့က- မွေတုံ မွေးမြူ
ရခြင်း။
- (၂) ကိစ္စကရဏ= မိဘတို့၏မှုကြီးမှုငယ်တို့ကို ပြုလုပ်
ရခြင်း။
- (၃) ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပန= မိမျိုးဘမျိုးတို့၏ အနွယ်အ
စဉ်၌တည်စေရခြင်း။
- (၄) ဒါယဇ္ဇ ပနိ ပဇ္ဇ= အမွေခံထိုက်အောင် ကျင့်
ရခြင်း။
- (၅) ပေတ ဒက္ခိဏဒါန= သေလွန် ပြီးသော မိဘတို့
အား၊ ကုသိုလ်ပြု၍ အမျှပေးစေရခြင်း။

ဤကား၊ သားသွီးတို့က၊ မိဘတို့ကို ပြုအပ်သောဝတ်
ငါးပါးတည်း။

(၂) မကောင်းဖြစ်တာ။ ကောင်းရာ ညွှန်းလတ်၊ အ
တတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှိုးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါး
အင်၊ ဘခင်မယ်တို့တာ။

- (၁) ပါပနိဝရဏ= သားသွီးတို့ကို မကောင်းမှုမှတား
မြစ်ရခြင်း။
- (၂) ကလျာဏနိဝေသန= ကောင်းမှုတို့၌ တိုက်တွန်း
သက်ဝင်စေခြင်း။
- (၃) သိပ္ပ သိက္ခာ ပန= အတတ် ပညာတို့ကို သင်
စေခြင်း။

(၄) ပတိရူပ ဒါရ သမ္ပယောဇန=သင့်တင့် လျောက်
ပတ်သောသားမယားနှင့်ပေါင်းယှဉ်စေခြင်း။

(၅) သမယ ဒါယန္တဒါန=လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊
အမွေခွဲဝေပေးကမ်းခြင်း။

ဤကား၊ မိဘတို့ကသားသမီးတို့ကို ပြုကျင့်ရသောဝတ်
ငါးပါးတည်း။

(၃) ညီညာထကြွ။ ဆုံးမနာယူ။ သာမုကြိုဆီး။ ထံနီး
လုပ်ကျွေး။ သင်တွေးအံ့ရွတ်။ တပည့်ဝတ်။ မမျှော်ငါး
ခုသာ။

(၁) ဥဋ္ဌာန=ဆရာ၏ အကျိုးငှါ ထကြွလုံ့လပြု၍အား
ထုတ်ခြင်း။

(၂) သုဿုသ=ဆရာ၏ဆုံးမသောစကားကိုနာခံမှတ်
ယူခြင်း။

(၃) ဥပဋ္ဌာန= ဆရာ၏ အထံ၌၊ လုပ်ကျွေးခြင်း။ ကြို
ဆိုခြင်း။

(၄) ပါရိစရိယာယ=မျက်သစ် ဧနိပူပေးခြင်း စသော
ပြုစုခြင်းတို့ဖြင့်လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်း။

(၅) သက္ကစ္ဆ သိပ္ပဂဟန=အတတ် ပညာကို ရှိသေစွာ
သင်အံ့ခြင်း။

ဤကား၊ တပည့် တို့က၊ ဆရာကို ပြုရသော ဝတ်ငါး
ပါးတည်း။

(၄) အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာသို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ၊

(၁) သုဂဟိတဂါဟာယနု = အတတ်ပညာကို ကောင်းစွာသင်ကြားစေခြင်း။

(၂) သုဝိနိတ ဝိနယ = နေအပ် ထိုင်အပ်စသော အရာတို့၌ ကောင်းစွာဆုံးမခြင်း။

(၃) သဗ္ဗ သိပ္ပဒက္ခာ ယနု = အလုံးစုံသော အတတ်ပညာကို အကြွင်းအကျန်မရှိသင်ပေခြင်း။

(၄) ဝိတ္တာမစ္စ ပရိယာဒနု = အသွေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သူတို့၌ အပ်နှံရခြင်း။

(၅) ပရိတ္တာဏ ကရဏ = ဘေးအန္တရာယ် ကင်းစေခြင်းငှါ အတတ်ပညာ အရံအတား တို့ကို သင်ကြားခြင်း။

ဤကား၊ ဆရာက - တပည့်တို့၌ ကျင့်ရသော ဝတ်ငါးပါးတည်း။

(၅) မထိမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ ဝိတ္တာမယျာ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြည်၊ ငါးအင်ထင်ကျင့်ရာ၊

(၁) အနုဝမာနနု = မထိမဲ့မြင်မပြုရခြင်း။

(၂) ဣဿရိယ ဝေါဿဂ္ဂ = ဥစ္စာ တို့ကို အပ်နှင်း၍၊ သင့်လျော်ရာ၌ အပိုးရစေခြင်း။

(၃) အနုတိစရဏ = တပါးသောမိန်းမတို့၌ ဝိတ္တာစာရမပြုမကျင့်ရခြင်း။

(၄) အလင်္ကာရပ္ပိဒနု=စည်းစိမ် ဥစ္စာအားလျော်စွာ၊
အဝတ်တန်းဆာတို့ကိုဖြစ်စေခြင်း။

(၅) သမ္မာနုနု=နှစ်သက် မြတ်နိုးခြင်း၊ ခေါ်ဝေါ် ပြော
ဆိုခြင်း။

ဤကား၊ လင်ယောက်ျားက၊ မယား၌၊ ကျင့်ရသောဝတ်
ငါးပါးတည်း။

(၆) အိမ်တွင်မှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည့်
ရှောင်၊ လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမူ။ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်
သူကျင့်အပ်စွာ။

(၁) သုသံ ဝိဟိတ ကမ္မန္တာ= အိမ်ထောင်မှု တို့ကို
ကောင်းစွာပြုလုပ်ရခြင်း။

(၂) သမ္ဘတာ နုရက္ခက= လင်ရှာမှီးသော ဥစ္စာတို့ကို၊
ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ရခြင်း။

(၃) အတိနုစာရိနိ=လင်ကို ကျူးလွန်၍၊ အခြား သော
ယောက်ျားတို့၌၊ မိစ္ဆာစာရ-မပြုရခြင်း။

(၄) သုသင်္ဂဟိတပရိဇ္ဇန=လင်ဘက် မိမိဘက်ဆွေမျိုး
တို့အား၊ ကောင်းစွာသင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်ရခြင်း။

(၅) ဒက္ခအနုလသာ=အလုံးစုံသော အိမ်ထောင်မှုတို့၌
လိမ္မာခြင်းမပျင်းမရခြင်း။

ဤကား၊ မယား ဖြစ်သူက- ကျင့်ရ သော ဝတ် ငါး
ပါးတည်း။

(၇) ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက် ချိုသာ။ သစ္စာ မှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

(၁) ဒါန=အထိုက်အလျောက်ပေးကမ်းခြင်းတပါး။

(၂) သမာနတ္ထ=နေထိုင်စားသောက်ခြင်း စသည်တို့၌ ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပြုခြင်း။

(၃) အတ္ထစရိယာ=မျက်မှောက်မျက်ကွယ်- အကျိုးစီးပွားတို့ကိုကျင့်ခြင်း။

(၄) ဝိယဝါစာ=ချစ်ဘွယ်သောစကားတို့ကို ပြောဆိုခြင်း။

(၅) အဝိသံဝါဒန=အရာရာတို့၌ မချွတ်ယွင်း စေဘဲ၊ သစ္စာမှန်စေခြင်း။

ဤကား၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ပြုရသောဝတ်ငါးပါးတည်း။

(ဂ) မေ့လျော့ စောင့်လာ၊ ဥစ္စာ စောင့်ရှောက်၊ ထန်ကြောက်မှီရာ၊ ဘေးသာမဟုတ်၊ သားမြစ်ဆက်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ မိတ်ဆွေပြန်ကျင့်ရာ။

(၁) ပမတ္တရက္ခဏာ=မေ့လျော့သောအဆွေခင်ပွန်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း။

(၂) ပမတ္တသာတေယျ ရက္ခဏာ=မေ့လျော့သော အဆွေခင်ပွန်း၏ဥစ္စာကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း။

(၃) ဘိတသရဏာ= တစုံတခုကြောင့် ကြောက်လန့်သောအဆွေခင်ပွန်း၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခြင်း။

(၄) အာပဒ-အဝိတဟန=ဘေးရန်ရောက်သောအခါ၊ မစွန့်မလွှတ်ခြင်း။

(၅) အပရာပရပဇာပူဇန=အဆွေခင်ပွန်း၏ သားမြေးမြစ်တို့ကိုမြတ်နိုးထောက်ပံ့ပေးကမ်းခြင်း။

ဤကား၊ မိတ်ဆွေတဦးကပြန်၍- ကျင့်ရသောဝတ်တရား-ငါးပါးတည်း။

(၆) ဝစ္စာကျေးမွေးပြုရေးပီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ဌဝေရသာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင့်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

(၁) ဘတ္တဝေတနာနုပ္ပါဒန=ထမင်းရိက္ခာ- မှန်ကန်စွာပေးခြင်း။

(၂) ယထာဗလ ကမ္မန္တ သံဝိဒါန= အားနှင့် လျော်အောင်အမှုကြီးငယ်တို့ကိုစေခိုင်းခြင်း။

(၃) ရောဂါနုရက္ခန=အနာရောက်လျှင်၊ စောင့်ရှောက်ကုမခြင်း။

(၄) အတ္ထရိက-ရသသံဝိဘာဂ= အံ့ဘွယ် သရဲသောကောင်းသောအရသာတို့ကိုအထိုက်အလျောက်ဝေစာနံပေးကမ်းခြင်း။

(၅) သမယ-ဝေ၊ သဂ္ဂ=နက္ခတ်သဘင်စသည်တို့၌၊ အခါကာလအားလျော်စွာခွင့်လွှတ်ခြင်း။

ဤကား၊ သခင်က၊ ကျန်အမှုလုပ်၌ပြုကျင့်ရသောဝတ်ငါးပါးတည်း။

(၁၀) ဧဝံသေဝ် နောက်ကျ၊ ထသေဝ်ကားရွှေ၊ ပေးမှ
ယူအပ်၊ ဝေဝပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်၊ ငါးချက်ကျွန်
ကျင့်ရာ၊

(၁) ပတ္တာနိပါတီ=သခင်နောက်မှအိပ်ရခြင်း။

(၂) ပုဗ္ဗဌာယီ=သခင်မထမှီထရခြင်း။

(၃) ဓိန္ဒာဒါယီ=သခင်ပေးမှယူရခြင်း။

(၄) သုကာဘ ကမ္မကာရီ= ကောင်းစွာ အဝေ အစပ်
ဆောင်ရွက်ရခြင်း။

(၅) ကိတ္တိဝဏ္ဏ ကာရီ=သခင်၏ ကျေးဇူး ဂုဏ်ကို
ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း။

ဤကား၊ ကျွန်က သခင်ခွံပြုရသော ဝတ်တရားငါးပါး
တည်း။

(၁၁) မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်
နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဘိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊
ကျင့်လေဒါယကာ၊

(၁) မေတ္တာမနောကမ္မ=မေတ္တာစိတ်ရှိရခြင်း။

(၂) မေတ္တာကာယကမ္မ=မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်
ခြင်း။

(၃) မေတ္တာဝစီကမ္မ=မေတ္တာစိတ်ဖြင့်- ချိုချိုသာသာ
လျှောက်ဆိုခြင်း။

(၄) အနာဝုဒ္ဓါရ=မပိတ်သောတံခါးကဲ့သို့ အလိုရှိရာ
ဘိတ်မံခြင်း။

(၅) အာမိသာနုပ္ပါဒနု= ဆွမ်းစသော အာမိသတို့ကို
တတ်အားသမျှလှူဒါန်းခြင်း။

ဤကား၊ ဒါယကာတို့က ရဟန်းတော်၌ ကျင့်ရသော
ဝတ်ငါးပါးတည်း။

(၁၂) မကောင်း ဖြစ်တာ။ ကောင်းရာကိုထွက်၊ အသစ်
ဟောကြား၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရ
ဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

(၁) ပါပနိဝါရဏ=မကောင်းမှုတို့မှ- တားမြစ်ရခြင်း။

(၂) ကလျာဏနိဝေသန= ကောင်းမှုတို့၌- သက်ဝင်
စေခြင်း။

(၃) အသုတသာဝန=မကြားဘူးသေးသောတရားကို
ကြားနာရခြင်း။

(၄) သုတပရိယောဒါပန ကြားဘူးသော တရားကို
ထပ်မံနာကြားစေ၍ဖြူစင်သန့်ရှင်းစေခြင်း။

(၅) သက္ကမဂ္ဂ အာစိက္ခဏ=နတ်ရွာမက်လမ်း-ညွှန်ကြား
ခြင်း။

(၆) မနုဿာနုကာမ္ပန= မေတ္တာစိတ်ဖြင့် စောင့်ရှောက်
ခြင်း။

ဤကား၊ ရဟန်းတော်က၊ ဒါယကာတို့၌ ကျင့်ရသော
ဝတ် ၆-ပါးတည်း။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးထောကာဆရာ။
 ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေမြင့်ရှည်ကြာ။
 ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ မချွတ်တုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နုတ်ဂ္ဂာ၊
 ဖွည်းသီးပြင်ကာ၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား။ မယား
 နှင့်ထင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်ဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆ
 ရာပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံထင်၊ ဖြူသန့်စင်
 မှာရှင်လည်းမကွ၊ သေထည်းမကွာ၊ လူရွာနတ်ပြည်၊ ဖွည့်
 ထည်အတု၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗူ၍ပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည်း။ မ
 တည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်။ လေး
 ရွာဘို့လုံးလုံးလှူဖြစ်ရှုံး။

ဤပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ လင်္ကာ- သံပေါက်- စာများသည်၊
 သိင်္ဂါလ-သုဋ္ဌေးသားကို၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားဆုံးမ
 တော်မူသည့်အတိုင်း ရေးသားသော၊ လင်္ကာသံပေါက်များ
 ဖြစ်၍၊ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်၌၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ဝင်သူတော်စင်အပေါင်းတို့သည်၊ သိရှိနားလည်ကြကုန်၍၊
 ကျင့်ဝတ် မပျက်မစီးအောင်၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြလေ
 ကုန်။ ကျင့်ဝတ်တရား ပျက်ပြားသောသူတို့သည်၊ လေးပါး
 သောအပါယ်ရေတို့၌၊ ကြာမြင့်စွာခံကြကုန်၏။ ကျင့်ဝတ်
 တရားပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ နတ်ရွာသုဂတိသို့၊ ထားကြ
 ရကုန်၏။ ကျင့်ဝတ်တရား၊ ထင်ရှားပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊
 ကပ္ပိန္နမင်း၊ အနော်ဇာမိဘုရား၊ အမတ်တထောင်၊ အမတ်က
 တော်တထောင်တို့၊ လူရွာနတ်ထံ၊ မကွေးကွာ၊ သဒ္ဓါသီလ၊
 မျှတကြသည့် အတိုင်း၊ တွေ့ကြုံပျော်ပါး၊ ခံစားကြကုန်၍၊

နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ အကျိုးမဟပွလရကြောင်းကို
ကောင်းကောင်းကြီးသိမှတ်ထိုက်ကြကုန်ရာ၏။ ။ ဤကား။
သင်္ဂဓာသရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားတော်မူသော၊ သိင်္ဂါ
လောဝါဒ-လင်္ကာ-သံပေါက်နှင့်တကွ၊ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းပြ
အပ်သော၊ ဂိဟိဝိနယကထာပြီးပြီ။

ဣဒံမေပုညံ-အာသဝက္ခယံ-ဝဟံဟေတု။ ။ မေ၊ ငါ၏။
ဣဒံပုညံ၊ ဤသို့ပြုရမြတ်ပုညသည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ ကာမာ
သဝ-ဘဝါသဝ- ဗိဋ္ဌာသဝ- အဝိဇ္ဇာသဝတည်းဟူသော-
အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ ဘုရားပစ္စေကာ၊ ရဟန္တာ ရဟန္တာမတို့၏
ပျော်စံမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော- အသင်္ခါဘဓာတ်- မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်ကြီးကို။ ဝဟံ ဘန္တော၊ ရှက်ဆောင်နိုင်သည်။ ဟော
တု၊ အမြဲမသွေဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဂိဟိဝိနယကထာပြီးပြီ။

ဓမ္မဒါနပါဝင်ဣဒါန်းသူတို့၏

ဆုတောင်း။

ဤသို့လျှာ၊ ဓမ္မဒါန၊ ဖြတ်ဝူညုကြောင့်၊ အမတရိပ်စံ၊ ပြည်
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကောန် ရောက်ရပါစေသော။ ။ နိဗ္ဗာန်မရ၊ သေး
 သမျှ၌၊ လေးဝအပါယာ၊ ရန်မလာဘဲ၊ ဆယ်ခြာဒဏ္ဍ၊ ကပ်
 သုံးဝနှင့်၊ အဋ္ဌဒေါသာ၊ ဒွတ္တိံသာဟု၊ ကြမ္မာကာဋ္ဌ၊ ရပ်ပြစ်ဝ
 သည့်၊ အနိဋ္ဌဓမ္မာ၊ ဘေးပေါင်းကွာသည်၊ လိုရာပြီးမြောက်ပါ
 စေသော။ ။ အာယုဒိဃ၊ ဝဏ္ဏလွန်စွာ၊ ချမ်းသာနိစ္စ၊ ဗလ
 ချန်ချန်၊ ဉာဏ်ရည်မွန်သည်။ ။ တန်ခွန်အောင်လံပိုက်စေ
 သော။

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်များစာရင်း။

လှအမည်။ နေရပ်။ ဂုဏ်ထူး။ အုပ်ရေ။

လှသန်ချောင်းဘုန်းတော်ကြီး-ဦးပညာဇက္ခ		၃၀	
ကျုံးပျော်မဏိရတနာရာမ-တိုက်အုပ်ဘုန်းတော်ကြီး	၂၀		
ကျုံးပျော်သန်လျက်စွန်း-တိုက်ကျောင်း-ဦးတေဇိန္ဒ	၁၀		
သပြေဗ္ဗ-ရွှေကျောင်းဘုန်းတော်ကြီးဦးအရိယာဝံသ	၁၀		
ထောင့်ကြီး-ဘုန်းတော်ကြီး-ဦးဝိသုဒ္ဓ		၁၀	
အင်းရဲရွှေကျောင်းတိုက်-ရှင်နန္ဒဝံသ		၅	
၎င်း	ရှင်ပဏ္ဍဝံသ		၂
၎င်း	ရှင်ဉာဏဝံသ		၂

အွှေကောင်းရွာ။

ဦးစိန်ဥ အထူးရွာသူကြီး ၅၀

ထိန်ထမင်ရွာ။

ဦးလှစာ	အသင်းဥက္ကဋ္ဌ		၃၀
ကိုဘိုးလှိုင်	ကုန်သည်		၆
ကိုမောင်ကြီး	၎င်း		၅
မောင်မူ	၎င်း		၆

သခပေါင်းပိုင်-မကြီးကုန်းရွာ။

ကိုရွှေခိုင်	ကုန်သည်		၁၄
ကိုထွန်းအောင်ကျော်	၎င်း		၁၃
မောင်စံညွန့်	၎င်း		၁၃

လူအမည်၊ နေရပ်။ ဂုဏ်ထူး၊ ဒုတိယရေ၊
ဓရဓမ္မာရ်။

မောင်လွန်းထွ ကုန်သည် ၅

သေခင်ကြီးရွာ။

ဦးခင်-မရွှေသော့ မြေပိုင်ရှင် ၁၆

ဦးဘိုးငွေ-မသိုက် ၎င်း ၁၆

ဦးဘိုးမင်း-မရွှေ ၃ ၎င်း ၁၆

ဦးဘိုးမယ်-မခဲကလေး ၎င်း ၁၆

ဦးငွေခိုင်-မမယ်သင် ကုန်သည် ၈

ဦးပျားအုံ-မကွန်းချို ၎င်း ၈

မောင်မှူး-မကလေး အထူးဂျာသုကြီး ၈

မောင်သိန်း-မငွေ ကျောင်းအုပ်ကြီး ၈

ဦးသက်ပြင်း-မဘေထုံ ကုန်သည် ၄

ကျားကိုက်စရာခင်ရွာ။

မောင်အေး-မန့် ၎င်း လမ်းကုန်သည် ၁၀

ထိန်စောကြီးရွာ။

မောင်ဘကျော် ကုန်သည် ... ၅

အင်းရဲရွှေဓမ္မာရ်ခင်ပိုင်။

တိုက်တာကာကြီး-ဦးဘိုးမြ-မပွား ကုန်သည် ... ၄

မောင်မြိုး-မထွာဘူး ၎င်း ၈

လူအမည်။	နေရပ်။	ဂုဏ်ထူး။	အုပ်စု။
မောင်ဘိုးသော့-မဂဲ		၎င်း	 ၆
မောင်ရှိန်-မခင်သန့်		၎င်း	 ၅
မောင်ဘိုးစိမ်း-မကျင်စိန်		ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ၊	၅
ဦးချင်းမောင်	၎င်း	စပါးကုန်သည်	 ၅
မောင်ပု-မမယ်ကျော့		ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ	၅
ဦးဘိုးကြီး-မဆင့်		ကုန်သည်	 ၂
ကိုရွှေအုံ-မရွှေယု		၎င်း	 ၂
မောင်ဘိုးလင်း-မမြစ်		၎င်း	 ၁
မောင်ပျော့-မသေးသေး		၎င်း	 ၂
မောင်ကောက်-မစာထွ		၎င်း	 ၂
ဦးစိရိုး-မရွှေပု		ကိုးဆူဆရာကြီး	 ၂
ရဟန်းအမကြီး-မမဲမ		ကုန်သည်	 ၅
မညီမ		၎င်း	 ၂
ကျောင်းအမကြီး-ဒေါ်စမွယ်		၎င်း	 ၄
မောင်သိန်း-မမယ်ဖိ		၎င်း	 ၂
မောင်ဘိုးခွန်-မအေးမြ		စက်သမား	 ၁
ဦးသာဒင် ဒေါ်ပိုး		ကုန်သည်	 ၂
ဦးမောင်မြိုင်		ပန်းချီဆရာ	 ၁
မောင်ထွဘော်-မရင်မင်း		လက်သမားဆရာ	၂
ဦးမောင်တော-မရွှေထား		ကုန်သည်	 ၁
မရွှေသိုက်-သား-မောင်ဟန်ချိန်		ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ	၂

လူအမည်။	နေရပ်။	ဂုဏ်ထူး။	အုပ်စု။
ဦးဘိုးမင်း-မဥ		ဓာတ်ဆရာကြီး	၂
ဦးအုပ်ကြီး-မပုတ်ကလေး		ကုန်သည်	၂
မောင်မျှင်-မသင်းမြိုင်		၎င်း	၁
ဦးသာပုံ-မခင်		၎င်း	၁
မမုံ		၎င်း	၁
မောင်သက်-မဗွားရင်		အုပ်ချုပ်စက်ဆရာ	၁
ဦးမောင် မထွေး	၁၁-ရက်ဆွမ်းနိဗ္ဗာန်ဆော်		၂
ဦးဝိတ်-မရွှေဖီ		ကုန်သည်	၂
မောင်ဘိုးဆိပ်-မကလိန်		၎င်း	၁
ဦးရွှေဟန်		၎င်း	၁
မောင်ဘကချင်-မသိန်းရင်		၎င်း	၄
မကျေးနု		၎င်း	၂
ဦးရွှေဝိတ်-မရွှေဆင့်		၎င်း	၂
မောင်ကလေး မသက်ရှာ		ကုန်သည်	၂
မောင်ယိုင်-မစိန်ထွေး		၎င်း	၂
မောင် ဘိုးတင့်-မမြ	ထက်သမား		၂
ဆရာအုန်း-မကျေး	ထက်သမားဆရာကြီး		၅

မင်းတန့်ခါး။

မောင်အောင်ထွ-မမယ်တင့်	ကုန်သည်		၁
မစိန်ခင်	ကုမ္ပဏီ		၁

လူအမည်။

နေရပ်။

ဂုဏ်ထူး။

အုပ်ရေ။

ရိုးကြိုးပြစ်ခွာ။

မောင်အောင်ဘ-မငြိမ်း
မတင်

ကုန်သည်
၎င်း

.... ၁၀
.... ၁

ရွှေကညစ်ပင်။

မောင်ဘကေချာ်
မောင်ဆိပ်-မအိ

၎င်း
၎င်း

.... ၁
.... ၁

ဝက်ဇျောင်း။

မောင်ဘ-မပန်းအိ

၎င်း

.... ၅

အင်းရဲ-တောင်ဖျားပိုင်း။

ဦးရွှေသား-မလုံး-သားသွီးတရ

ကုန်သည်

.... ၅၀

ဦပျော့

၎င်း

.... ၂

ကိုကြာ

၎င်း

.... ၂

မောင်စံမြင့်

၎င်း

.... ၃

ဦးနှစ်

၎င်း

.... ၂

မင်္ဂလာကျောင်း-ရှင်တေဇ သာမဏေ

.... ၂

ထေးပင်စိုး။

ဦးရွှေနှစ်

ကုန်သည်

.... ၁

ကျောင်းအမကြီး-ဒေါ်ခိုသွီးမအိ

.... ၂

လှူအမည်၊ နေရပ်၊ ဂုဏ်ထူး၊ အုပ်ချုပ်ရေး။

မောင်စော မမြ ကုန်သည် ၂

ခဲးပေါင်ရွာ။

မမေ ၎င်း ၂

အသုတ်ရွာ။

မောင်ဘိုးရင်-မအုန်းခင်၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ ၁၀

မောင်ဘကျင်း မရှု ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ ၄

မောင်ဘဆိုင်မအေးခ၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ ၄

အင်းရဲသရက်စတာဒိုင်း။

ဒေါ်ဂွန်းသားမောင်စံရာ၊ သွီးမမယ်သင်၊ ကုန်သည်၊ ၁၀

ရွှေကျောင်းအမ-မကွန်း ကုန်သည် ၂၀

ဦးဘိုးသင်-မမေ လက်သမားဆရာကြီး ၂

ဦးဘိုးကွန်း-မခင် ကုန်သည် ၈

မောင်စံတင်-မချစ်၊ ကြက်ထံဆိပ်ဘိလပ်ရည်ဆိုင် ၁

ဦးဩဝါ-မမင်းရင် ကုန်သည် ၁

မောင်ထင် မမယ်တင့် ၎င်း ၇

မောင်သော့-မတိုးကြွယ် ၎င်း ၅

ဦးကြိုင်-မဘလုံး ၎င်း ၁

တန်ဆောင်းဘ ကာကြီးဦးကျော်ခွန်း-မမင်းဟန်၎င်း။ ၁၀

မောင်စံသား-မသင်းလှိုင် ၎င်း ၅

ဦးဆုကထေး မကျေးရုံ ၎င်း ၅

တလုတ်ဘဏ္ဍိက မငွေတင့်	၎င်း		၄
မောင်စံဖေ-မငွေညွန့်	၎င်း		၂
မောင်လှထွ-မသံသီ	၎င်း		၅
မောင်းဘိုးကြီးစို	၎င်း		၄
မောင်ရော့-မဖွားချစ်၊ ရွှေလရောင်ပင်းမင်းဆရာ			၁
မရွှေသစ်	ကုန်သည်		၁
တန်ဆောင်းအမ-မယူဘာ	ကုန်သည်		၅
မောင်ကျော်ဘေ-မသိန်းခင်	ကုန်သည်		၆
မခင်ညွန့်	ကုမ္ပဏီ		၁

အင်းခဲရွာလည်ပိုင်။

ဦးစော်ကဲ	ကုန်သည်		၅
မောင်ကုလား-မသေင်၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ			၁၀
ဦးစစ်လုံး-မထွ	ကုန်သည်		
မောင်မောင်-မငွေခဲး	၎င်း		၂
ဦးတိုက်စိ-မထွရွှေ	ကုန်စုံဆိုင်		၄
ဦးစစ်အင် မစိန်ညွန့်	၎င်း		၄
ဘုရားဒါယကာဦးထွန်းသာ-မမယ်စိန်၊ စပါးကုန်			
သည်ကြီး			၂၀
ကျောင်းဒါယကာဦးပန်းစိ-မရွှေခက်	၎င်း		၁၀
မောင်ထွကျော်-မစောမြစ်	၎င်း		၅
ကျောင်းဒါယကာဦးဘိုးလင်းဒေါ်ရွှေရွက်	၎င်း		၄
ဦးဘိုးလှ-ဒေါ်ရွှေသက်	၎င်း		၅

လူအမည်၊	နေရပ်၊	ဂုဏ်ထူး၊	အုပ်ရေ၊
မောင်စံ မချစ်ပေ		၎င်း	 ၅
ဘုရားအမ-မသိန်း		၎င်း	 ၅
တိုက်ဦးစန်ပေ မမယ်မြ		၎င်း	 ၂၀
ဦးရွှေထား-မဆေးမြ		၎င်း	 ၂
မောင်ဘကြီး-မထွတ်ပါးပွဲတားကြီး			 ၁၀
မောင်ဘော-မမယ်မှီနီ စပါးကုန်သည်			 ၁၀
မောင်ဘအုန်း-မမယ်တင်ဆေးလိင်ကုန်သည်			 ၂
ဦးထွန်းဝင်း-မလုံမ			 ၁၀
ဦးဘိုးသန်းမသီး	၎င်း		၅
ဦးဘိုးသင်	၎င်း		၅
ဦးကြီးမောင်-မပုမ	၎င်း		၂
ဦးဘိုးမောင်-မမိုးကျွေ	၎င်း		၃
ဒေါ်လေးဖြူ	၎င်း		၅
ဦးဉာဏ်-သားသွီးတရ	၎င်း		၅
ဦးကွယ်-မမဲကြီး	၎င်း		၅
မောင်ရှမ်း-မမယ်သုံ	၎င်း		၅
ဦးသာဒွန်းအောင်-မရွှေဖေ!	၎င်း		၁၀
ဦးမြတ်သာအောင်-မဆစ်တို	၎င်း		၁၀
မောင်ဟန်း-မထွေ၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ			 ၂
ဦးအောင်တော်-မိနွေဆရာကြီး			 ၅
မောင်သာဂီ-မရွှေဒေါင်း	ကုန်သည်		၂

သူအမည်၊ နေရပ်။ ဂုဏ်ထူး။ အုပ်ရေ။

မောင်ချစ်-မငွေခင်	၎င်း		၃
သရက်ကုန်းဦးဖူး-မမယ်မြတိုက်-နယ်ဥက္ကဋ္ဌ			၅၀

တိုက်ရွာ။

ဦးကျော်ဇော-လွှထောင်	၎င်း		၂
ဦးချင်းလှ	ကုန်သည်		၁
သိမ်အမ-မစောမေ	၎င်း		၅
မအေးကြည်-အခွန်စာရေးကတော်			၅
မောင်ဘိုးငို	ကုန်သည်		၂
ဦးကာတစ်	စပါးကုန်သည်		၅
မသင်းပြန့်	ကုန်သည်		၅
ကိုထန်မှုတ်	ကုန်စုံဆိုင်ရှင်		၁
မောင်ဘိုးထိုက်	ကုန်သည်		၂
ကိုပု	ကုန်သည်		၁
ဒေါ်ဖွားရင်	ကုန်သည်	...	၁
ဦးရွှေအောင်	လက်သမားဆရာ		၂
ဦးမှတ်ကြီး	စပါးကုန်သည်		၂၀
မောင်ချစ်ဖေ-မခင်မြ၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ			၅

မီးခင်ချေခင်ရွာ။

ဦးဘိုးလှ-မထွမေ	ကုန်သည်		၅
ဦးထုတ်ဖြိုး-ဒေါ်သစ်	၎င်း		၃

လူအမည်၊	နေရပ်၊	ဂုဏ်ထူး၊	အုပ်ချုပ်ရေး၊
ဦးအောင်ဘ-မမယ်ရှင်		၎င်း	 ၅
ဦး ဦးစိုင်း-မမ		၎င်း	 ၄
ဦးရွှေစိမ်း		၎င်း	 ၂
ဦးဒေါ်-ဒေါ်မေ		၎င်း	... ၂
ဦးအောင်ဘ-မရွှေမင်း		၎င်း	 ၂
ဒေါ်နော်		၎င်း	 ၁
ဒေါ်မှတ်		၎င်း	 ၁
ကိုသာယို-မရွှေ		၎င်း	 ၁
ဦးသော်ဒါ-မသိန်း		၎င်း	 ၁
ဦးတလုပ်-မစမွယ်		ကုန်သည်	 ၁
ဦး ဦးရှမ်း-မသက်ရ		၎င်း	 ၁
ကိုစံမြ-မဖွားရ		၎င်း	 ၁
ကိုမောင်ကြီး-မဖွားရ		၎င်း	 ၁
ဒေါ်သာဂေါင်		၎င်း	 ၁
ဆရာညံ့	ဆေးဆရာ		 ၁
မောင်ကံကြီး	ပန်းထိမ်ဆရာ		 ၁
မောင်မြိုင်-မစော		၎င်း	 ၁
ဒေါ်ရွှေမ		ကုန်သည်	 ၂
ဒေါ်ကြီးမယ်		၎င်း	 ၁
မောင်ဘအုန်း-မမယ်ခင်		၎င်း	 ၁
မောင်မျှား-မနွယ်ကြီး		၎င်း	 ၁

အမည်။	နေရပ်။	ဂုဏ်ထူး။	အုပ်ရေ။
နန်းညို-မမယ်ထင်		၎င်း	 ၁
နန်းစိန်-မေမယ်ညို		၎င်း	 ၁
နန်းအောင်ဘန်း-မမယ်ညို		၎င်း	 ၁
နန်းညိုကုန်း		၎င်း	 ၁
နန်းဆိုင်-မမယ်မြ		၎င်း	 ၅
နန်းဖေါင်-မမိနု		၎င်း	 ၁
နန်းမောင်-မရွှေချို		၎င်း	 ၁
နန်းတက်မြ-ဒေါ်ချစ်မယ်		၎င်း	 ၁
နန်းတို-မမိနုညွန့်		၎င်း	 ၁
နန်းဆင်		၎င်း	 ၁
နန်းအောင်-မမယ်ကျော်		၎င်း	 ၁

ရုံးမင်အင်းရဲ။

အောင်သာကျော်ညိုအပ်ကိုတရ-ကုန်သည်		 ၁၀
အောင်သာ-မောင်မူ-ဘိုကြာ	၎င်း	 ၁၀
အောင်မ-ဒေါ်စု	၎င်း	 ၁၀
အောင်ဆိုင်	၎င်း	 ၁၀
အောင်ရွှေပြောင်	၎င်း	 ၅
အောင်မ	၎င်း	 ၂
အောင်စိန်	၎င်း	 ၁
အောင်စံမေ	၎င်း	 ၂
အောင်ရွှေဂုံ	၎င်း	 ၂

လူအမည်၊	နေရပ်၊	ဂုဏ်ထူး၊	အုပ်ရေ၊
ကိုသာသော		၎င်း	 ၂
ဒေါ်မြစ်		၎င်း	 ၂
ကိုကုလား		၎င်း	 ၂
မောင်ဘိုးထွ		၎င်း	 ၂
မောင်ချစ်		၎င်း	 ၃
မညီမကြီး		၎င်း	 ၁
မသိန်းမေ		၎င်း	 ၂
မောင်ဘိုးဟန်		၎င်း	 ၂
ဦးဘိုးညွန့်		၎င်း	 ၂
ဆရာကလေး-မောင်ဘသန်း	အင်္ဂလိပ်ကျောင်းဆရာ		၅
မောင်ဘိုးရိပ်	ကုန်သည်		၅
ကိုရွှေရင်	၎င်း		၂
မောင်ဘိုးကြွေ-မငွေပု	၎င်း		၁
ညောင်ဘို-သရက်ချိုရွာ-ဒါယကာတရ			၅၃

မကြီးမင်းကွင်း။

ဦးသာပို-မနှင်းမယ်-ထုရားဒါယကာ ၁၀

ကျောင်းဝင်းကစသော။

ကိုညွန့်အောင်-မချစ်ပု-လက်သမားကရာ ၂

အသုတ်ရွာ။

မောင်ဘကြိုင် ၃

